

భూ ప్రదక్షకుడు
భార్యకు వ్రాసిన లేఖలు
(మొదటి భాగము)

• గ్రంథకర్త :

అత్యం సరసింహమూర్తి, ఎం. ఎ. (న్యాయాద్యుక్త.)

సర్వహక్కులు గ్రంథకర్తవి.

స బ్లై మ్ థ్

కొట నాగభూషణం, బేజవాడ.

భూ ప్రదత్తు కు డు
భార్యకు వ్రాసిన లేఖలు
(మొదటి భాగము)

• గ్రంథకర్త :

అత్యం సరసింహమూర్తి, ఎం. ఎ. (న్యూయార్కు)

సర్వహక్కులు గ్రంథకర్తవి.

స బ్లీ ప్ల డ్

కోట నాగభూషణం, బేజవాడ.

తె న్న లి,

ఈ ఏకపక్ష పిండింగ్ వర్క్స్ నందు ముదిర్పబడియె

1935

మహారాజశ్రీ కొట నాగభూషణగారికి

అత్యం నరసింహమూర్తి నమః శ్రీ రములు.

మీరు నాకు నేడు వ్రాసియిచ్చిన యుత్తరం
ప్రకారము మీరు నాచే రచింపబడిన “భూపదక్షకుడు
భార్యకు వ్రాసిన లేఖలు” యొక్క మొదటి వాల్యూ
మును నెలలోపున పుస్తకరూపముగ నచ్చొత్తించుకొన
వచ్చును. రెండవ వాల్యూమ్ కు తరువాత ‘లేఖలు’ సిద్ధ
మగుటతోడనే దానినిగూడ మీరు నేటి మీ యుత్తరం
యొక్క షరతులకు లోబడి పుస్తకరూపమున అచ్చొ
త్తించుకొనవచ్చును.

చిత్త గింపుడు,

(Sd) Atyam Narasimhamurty,
PALAKOL.

27-3-35.

1X095 8A8 7A88:

1X 0 9 5 8,

ధి స స హా య కు లు,
వలివేటి రాజయ్య, నూజివీడు.

భూప్రదత్త కుడు భార్యకువ్రాసిన లేఖలు.

అత్యం నరసింహమూర్తి ఎం. ఎ. (న్యూయార్క్)

౧

10—5—1932.

నా కది యెన్నటికిని మరుపురాదు. చిన్నప్పు డొక నాడు మాతండ్రి గారి వత్తరకశాలలో క్యాష్ పెట్టెచద గూరుచుండియుంటిని. బ్రాహ్మణ యువకుడు తన వృద్ధజనకుని చేయిబట్టుకొని మెట్లెంక్కించి నావద్ద గూరు చుండబెట్టెను. ఆ పృథ్వి డొకటిగెండు స్లోకముల నుచ్చరించి “నాయనా నీ జైశ్వర్యము ననుభవించు మహాదళ ముందు రానున్నది. నకు కాశీరామేశ్వరముల యాత్రలును భూప్రదత్తణమునుకూడ జరుగగలవు” అనెను. భూమిపై నేజాతియు జ్యోతిష్యమునుగాని సాముద్రికమునుగాని యెరుగదు అని భారతీయునిసాత్తు.

వారములు మాసములు సంవత్సరములు గడచెను. కాలచక్రము తీరిగి పోవుచుండెను. నా విద్యాభ్యాసమును సాగుచుండెను ఒక తరగతినుండి మరియొక తరగతికి ఎక్కుచుంటిని. ఇట్లుండ నొకయేట పట్టపరీక్షయందు తీరుడనెతిని.

• బి. యె. ప్యాస్ కావలయుననియేకాని ప్యాసెదేయునదేమి యను సమస్య మనదేశపు విద్యార్థులకు తట్టదు. బి యె. ప్యాసయినవెనుక నాథ విష్యతునుగూర్చి తీవ్రముగ నాలోచించుకొంటిని.

ఏదేశము రవి యస్తమింపని యఖండ బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమునేలు పార్లమెంటును ధిక్కరించి పోరాడి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించి స్వేచ్ఛాపద్ధతుల నవలంబించి అఖండైశ్వర్యమును పొందగలిగెనో ఏదేశము లోకమున కంతకును కిరసనాయిలు స్పల్లయిదేయునటియు కోటిశ్వరులలో మొదటి కోటిశ్వరుడును అయిన రాకెలరుగారికిని దినమునకు 8000

భూప్రదత్త కుడు భార్యకువ్రాసిన లేఖలు.

అత్యం నరసింహమూర్తి ఎం. ఎ. (న్యూయార్క్)

౧

10—5—1932.

నా కది యెన్నటికిని మరుపురాదు. చిన్నప్పుడొక నాడు మాతండ్రి గారి వరకశాలలో క్యాష్ పెట్రోనద్ద గూరుచుండియుంటిని బ్రాహ్మణ యువకుడు తన వృద్ధజనకుని చేయిబట్టుకొని మెట్టెంక్కించి నావద్ద గూరు చుండబెట్టెను. ఆ పృద్ధుడొకటిశెండు స్లోకముల నుచ్చరించి “నాయనా నీవైశ్వర్యము ననుభవించు మహావశ ముండు నున్నది. నీకు కాశీరామేశ్వ రముల యాత్రలును భూప్రదత్తణమునకూడ జరుగగలవు” అనెను. భూ మిపై నేజాతియు జ్యోతిష్యమును గాని సాముద్రికమునుగాని యెరుగదు అని భారతీయునిసాతు.

వారములు మాసములు సంవత్సరములు గడచెను. కాలచక్రము తీరిగి పోవుచుండెను. నా విద్యాభ్యాసమును సాగుచుండెను ఒక తరగతినుండి మరియొక తరగతికి ఎక్కుచుంటిని. ఇట్లుండ నొకయేట పట్టపరీక్షయం దు తీరుడనెరిని.

• బి. యె. ప్యాస్ కొవలయుననియేకొని స్వాస్థ్యచేయునదేమి యను సమస్య మనదేశపు విద్యార్థులకు తట్టదు. బి యె. ప్యాసయినవెనుక నాభి విష్యత్తునుగూర్చి తీవ్రముగ నాలోచించుకొంటిని.

ఏదేశము రవి యస్తమింపని యఖండ బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమువేలు పార్లమెంటును ధిక్కరించి పోరాడి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించి స్వేచ్ఛాపద్ధతుల నవలంబించి అఖండైశ్వర్యమును పొందగలిగెనో ఏదేశము లోకమున కంతకును కిరసనాయిలు స్వస్థయిచేయునట్టియు కోటిశ్వరులలో మొదటి కోటిశ్వరుడును అయిన రాక్వెల్లరుగారికిని దినమునకు 8000

మోటారులను తయారుచేసి తన ఫ్యాక్టరీలలో 35000 మంది పనివాండ్లను పోషించే ఫోర్డుగాడిని దామాషాయీని నెలకు రెండు నూతన కల్పనల చొప్పున యిచ్చి నవీననాగరికతను పెంచిన ఎడిసన్ మహాశాస్త్రవేత్తకును, వడ్డీవ్యాపారమున నింత వాడికలేడని ప్రఖ్యాతిగాంచిన, గొప్పగొప్ప పరిశ్రమల కప్పిచ్చినట్టి మోరన్ గాడిని, నూరుకోట్ల రూపాయలను దానముల రూపమున నిచ్చిన దానకర్ణుడు కార్నేగీగాడిని పుట్టినట్టి, ఏది నవీనవ్యాపారపదతుల నవలంబించు వణిగ్బృందములతో నలరారుచుండునో, ఎచ్చో నవీనవ్యాపారపదతుల నేర్పు ఘనవిద్యాపీఠములు నెలకొల్పబడియున్నవో అట్టి ఆమెరికా కేగవలెనని నిశ్చయించుకొంటిని.

జర్నా. మలయా, చెనా, జపాన్, హవాయి దేశములుగుండా ప్రయాణమొనర్చి యునైటెడ్ స్టేట్స్ ఆఫ్ ఆమెరికాయొక్క పశ్చిమపుటొడ్డును జేరితిని. సాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నగరమునుండి సుమారు 2000 ల మెళదూరము మోటారుపై ఆరుదినములు ప్రయాణముచేసి, నయగారా జలపాతములను మహావిశ్రాంతిమును దర్శించి, పిడరల్ లిఫ్తయా నగరముమీదుగా న్యూయార్కు మహానగరమును ప్రవేశించితిని. అచ్చటనే విద్యాభ్యాసమును చేసి, అట్లాంటిక్ మహాసముద్రమును దాటి, ఇంగ్లాండు ప్రాన్సులనుచూచి, మధ్యధరాసముద్రముగుండా పోయి, ఆఫ్రికాఖండములోని ఈజిప్టును, సుడాన్ నుదాటి అరేబియాగుండా బొంబాయిరేవును సమీపించితిని.

లోకమును ఈ రెండుకండలతో చూచి విజ్ఞానమును గడింపవలెననియు, ఆమెరికాయందలి స్వేచ్ఛావాయులబీల్చి స్వేచ్ఛాపదతులనేర్చి స్వేచ్ఛగా బెరుగవలెననియు, అచ్చటి విద్యాపీఠములలో జేరి ఉద్దండ్యులైన ప్రొఫెసర్లవద్ద వ్యాపారవిద్య నభ్యసింపవలెననియు, మనదేశమునుండి ఎగుమతియగు ముడిపదార్థములను, అందు ముఖ్యముగ జీడిపప్పును కొను వరకశిఖామణుల స్నేహమును సంపాదించి మనియు కోరికలె ఆమెరికా నివాసమునకును, భూప్రదత్తుకును ముఖ్యకారణములు.

భూవలయమును చుట్టివచ్చునప్పుడును ఆమెరికాలో నివాస మొనర్చి నపుడును నేననేక యమూల్యవిషయముల నేర్చుకొనుచుంటిని. నాప్రయాణములందును, నా ఆమెరికా ప్రవాసకాలమందును ఎప్పటికప్పుడు నేగాంచి

నది నే వినినది నా యరాంగికి ఉ తరముల మూలమున విపులముగ దెలుపుచుండెడివాడను. ఆ మెయ్యే ప్రేమ, ఘనత్యాగమే ధైర్యమే నా విదేశ గమనమునకు తావిచ్చినందున కృతజ్ఞతను మనంబున నిడుకొని నా యనుభవముల నన్నిటిని విడువక వ్రాయుచుండెడివాడను. నే కని వినునది యా మె కనివినినట్లు సంతసించునట్లు వ్రాయవలెనను సంకల్పముతో వ్రాసియుంటిని. కాని నాకు ప్రయాణ తొందరలచే వొక్కొక్కప్పుడు తీరిక బహు తక్కువగ నుండినందున యనేక సంగతులను ఒక్క యు తరమంచె యిఱుడునట్లు చేయవలసియుండెడిది. శైలికొరకు నేను ప్రయత్నించలేదు. భావముల నెఱిసి బట్టియు హృద్యేగమునుబట్టియు మాత్రమే యేదో యొక్క శైలి పడెడిది. నేను తెనుగును చక్కగా నేర్వనివాడనగుటచే, ఆంధ్ర మహాజనుల కొక వేళ రుచించక పోవచ్చునను సంకోచముతో భూప్రదక్షకుడు భార్యకు వ్రాసిన లేఖలు, అను పేరున నాయు తరములను పక్రొక మూలమున ఇంతదనుక ప్రచురింప సాహసించలేదు.

అ ట్లూరుకొనుటకూడ మంచిది కాదనియు అనేక వేలరూప్యముల వెచ్చించి అనేక ప్రయాసలకోర్చి గడించిన యనుభవములను నాతోడివారి కందించుటయు, నాయాదర్శములు ఇతరులకు సహాయభూతములగుచో కానిచ్చుటయు, పరదేశములను గూర్చి తెలుసుకొనవలెనను నభిలాషను తీర్చుటయు, నావలెనే విదేశగమన మొనరింప నిచ్చగలవారు. ముఖ్యముగ తెలిసికొని లాభము నొందగలవిషయములను వారికి యందజేయుట నావిధ కృత్యములని నా మిత్రులు నాకు నచ్చజెప్పిరి.

“ప్రపంచ విశేషములు విన కుతూహలపడు కూపస మండూకములగు అస్మదాచులెందరో వినకోరిక, గలిగి యాశాభంగము నొందుచుందురు. కావున వారు శ్రమయనక. ప్రతివారమును కొన్ని విషయములు వ్యాసరూపముగ ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే ప్రకటించిన నెంతో ఉపయోగముగ నుండునని నాప్రారణయని రాజమండ్రినుండి ఆంధ్రబుక్ డిపో ప్రాప్రియిటరు మాజేటి సన్యాసయ్యగారును, “భూప్రదక్షకుడు భార్యకు వ్రాసిన లేఖలు చాల బాగుగ నున్నవి ఆంధ్రులు వాని జనువ కుతూహలపడెదరు తప్పక మీ తెలుగు శైలి సౌజన్యముగను, తేటగను ఉన్నందున ఆంధ్రప్రదేశ్

సంతోషముగ నచ్చొత్తుకొనును.” అని గవర్న మెంట్ ఆర్డుస్ కాలేజి ప్రొఫెసరు డామెర్ల వెంకట్రావు యం. ఎ. యల్. టి గారును, “మీ ధైర్య సాహసములు కొనియాడదగియున్నవి. మీయుతరముల జదివించి చాల యానందించినాను.” అని కాకినాడనుండి వైశ్య సేవాసదన సాపకులు నాశం రామలింగయ్యగారును, మీయుతరములు చదువునంతసేపును మీ నిర్మలభావము, గురుస్థితి, మాతృప్రేమ, బంధు మర్యాద అందు ప్రతిఫలించి మీ జీవితోదేశములను చెప్పకయే చెప్పదు మీయందు మాబోటి వారికి గౌరవాదరణములు హెచ్చు గలిగించుటకు కారణమగుచున్నవి. అట్టి సుగుణములను నాదర్శకముగ జేసుకొని జీవితము సన్మార్గముగ గడుపుటకు తప్పక ప్రోత్సహించు నుత్తమగ్రంథముగ కూడనగును” అని ఉభయభాషా ప్రవీణ బతుల కామాక్షమ్మగారును, “మీ లేఖ లమూల్యములు, జ్ఞానబోధ కములు సీతీ నుపదేశించునవి. అజ్ఞానాంధకారమున బడి దేవుళ్ళ డెడు వారికవి సర్వలెట్లు. నిర్భాగ్య ఆంధ్రదేశమున, జనింపక మీరలే యితర దేశమున్నైన జనియించినచో కీట్సు, టైరన్ మొదలగు వారల లెటర్స్, డైరీలవలె మీ లేఖలు కూడ నపారప్రాముఖ్యత కరుదెంచి యుండును. మీ లేఖ లాంధ్రయోషారత్నమునకు కంఠహారమువంటివి. మీ శైలి ద్రాక్షాపాకమై చదివినకొలది చదువవలయుననిపించుచున్నది. ఇదివరకెఱుంగని యెన్నియో నూతన విషయముల మీ లేఖలమూలమున చెలిసికొన గల్గితిని.” యని కవి తిలక పులవర్తి కమలావతీదేవి గారును వ్రాసిరి.

ఈయుతరములు నా కెంతయు హెచ్చరికను కలుగజేసినవి. వీరికి నేను కృతజ్ఞుడను. ఇకముందు వారమున కొకసారి ఆంధ్రపత్రికా ముఖ్యమున భూప్రదక్షకుడు భార్యకువ్రాసిన లేఖలు అను పేరుతో వ్రాయుచుందును. ఆ లేఖలు మూలమున ఆంధ్రమహాజనుల కొక్కింతసేవ జేయగల్గినను ధన్యుడననుకొందును.

ప్రియమైన సత్యా! ఇదివరకు కరస్పాండెన్స్ తాలూకు కాగితములు, సర్టిఫికేటు, మొదలగునవన్నియు సిద్ధముచేసి మద్రాస్ లోని ఆమె రికార్డ్ కాన్సలువద్దకు గొంపోతిని. ఆవేమియు పనికిరావనినాడు తిరిగి మెడికల్ సర్టిఫికేటు ఐ. యం ఎస్ ఆఫీసరువద్దనుండి కావలెనన్నాడు! (“ఆ యాఫీసరు యూరపియన్ ఆయిననె నేను సర్టిఫికేట్ ను అంగీకరింతును” అని స్పష్టికరించెను). సిన్సి నాటీ విశ్వవిద్యాలయమువారు (నన్ను జేచ్చుకొనుట కంగీకరించినట్లు) తనకు తెలిగ్రాం (డైరెక్టుగా) యియ్యవలెనన్నాడు! నోటరీ పబ్లిక్ వద్ద నా యాసనిగూర్చి (నేను) వ్రాసి బ్యాంక్ వారిచేత (దానిని) యెండార్స్ చేయించవలె నన్నాడు! లేనిపోని చిక్కులన్నియు పెట్టుచున్నాడు! (అట్లయిననే గాని నే నమెరికాపోవుటకు వైజాయాయడట మనదేశమునకువచ్చుట ఏ తెల్లవానికైన అనాయాసమె) అనవసరముగ (నాచేత) బోలెడు డబ్బు తగలవేయించుచున్నాడు ఏమి చేయను? కష్టములకొ సుఖములకొ బయలుదేరినాము అని యాలోచించినాను. దిగమిగ్రంగవలెననుకొన్నాను. ఏమయినగానీ చూచెదము పట్టు పట్టెదము అని నిశ్చయించుకొనినాను. జేబునిండా డబ్బువేసికొనినాను. దైవముమీద భారమువేసికొనినాను- బయలుదేరినాను- మద్రాస్ నరారణ్యము- ఒకనితో నింకొకనికి సంబంధములేకుండనుంగురు. ఎవరు సహాయం చేసెదరు- ఎవరెవరినో పట్టినాను- తిరిగి తిరిగి మొదటి రెండుసంగతులను స్మృధించినాను- ఇంక నోటరీ పబ్లిక్ బ్యాంకు ఉన్నారు- కాని ఆదివారం మద్రాస్ క్లోజ్- అందరును విశ్రాంతి తీసికొందురు- కాబట్టి సోమవారమై ఆపని చూడవలె- భగవత్కృప కెదురుచూడవలె-

నిన్న మధ్యాహ్నమునకే అడయారు వచ్చినాను. బెజవాడలో మీయక్కయు, బావయు నెప్పుడైన అడయారునుగూర్చియు తియాసఫీమతమునుగూర్చియు అనిబిసెంటు దొరసానినిగూర్చియు నీకు చెప్పిరనుకొంగున్న నేను బెజవాడలో నుండగ చెంచయ్యగారు మద్రాస్ లో నుండినారు. వారింటికి వెళ్లగనే అన్నపూర్ణగారు నన్ను కుశలప్రశ్నలడిగి, తరువాత భోజనమునకు పిలిచిరి. మరునాడు ఉదయం 10 గంటల కక్కడకు వెళ్ళితిని. అచ్చట యం. వెంకట్రావుగారని ఒక తియాసఫీస్ కూడ ఆమెయింట నుండి

యుండెను. ఆయన చాల మంచివారు. ఆయనయు, నేనును, అన్నపూర్ణ గారును ఒక పంక్తిని భోజనముచేసినాము. అక్కడనుండగ ఆయన నన్ను అడయారుకువెళ్లి చూడవలసినదనియు ఆయన భార్య సుభద్రమ్మగారిని కలిసికొనవలసినదనియు హెచ్చరించెను.

అడయారు మదరాసుకు అతి సమీపము. కాబట్టి వీలుచూచుకొని యిచ్చటకు వచ్చినాను. అడయారు చాల విశాలముగ తొన్నివందల యెకరములతో, పచ్చికబయళ్లతో పచ్చవిచ్చెట్లతో నచ్చటచట కుటీరములు కలిగి చూపరుల నానందాబ్ధి నోలలాడించును. సముద్ర మతీచేరువ. దృశ్యము ఆనందకారణము. స్త్రీ పురుషులును, బాలబాలికలు స్వేచ్ఛ వాతావరణమున షోయిగనుందురు. స్వేచ్ఛయన బాధ్యత నెరుంగని సోమరి జీవనము గాదు సుమీ! వారి సాహిత్యమేమి, వారి యాదరణమేమి, వారిచూపులు, వారినడకలు, వారిమనులు నిరాడంబరత. విశాలభావములు, నైతికప్రవరణ, భగవద్భక్తి అన్నియు ముద్దులు గులుకుచుండును. చిన్న బాలు రిచటచక్కని తరిబియ్యతు పొందుదురు స్వాతంత్ర్యజీవనము, మంచి యలవాటులు. వారి యిండ్లను తలదండ్రులను మరచి సుఖముగ కాలమును గడుపుచు విద్యాభ్యాసమును చేయు మన కృష్ణ యాడుబాలురను, రాంపండు యాడుబాలురను జూచినపుడు నా రామకృష్ణులుకూడ యెన్నడిట్టి వాతావరణములను కలిగిన సలములలోనికి వతురో, నాగరికతను పొందుదురోయని నామనస్సు పొంగెను ఇటనున్న స్త్రీలంతభాగ్యులో! ఏమి వీరిస్వాతంత్ర్యము నాగరికత, జాగ్రత్త! పెద్దవారు కనుపించిరి. వారిని చూచినపుడెల్ల నీవే, నాకు జ్ఞాపికి వచ్చి-వి;

ఇటనొక చిత్రము:-మాస్టరెవరో స్టూడెంటెవరో తేడాతెలియదు! మాస్టరుకూడ స్టూడెంట్స్ వలెనే కలసి మెలసి తిరుగుచుండును. కాని తాను బోధనను చేయుచునె యుండును. (ఆయినను మొత్తముమీద) అడయారు లోని యాదర్శములకంటె మన సమీపపువారి దయాల్బాగ్ లోని యాదర్శము ఔన్నత్యతరములై యుండును. అదియుగాక పరమపితతోడి సంబంధముచే ఏనిముషమున కపుడక్కడవారు పవిత్రులగుచుందురు- రెండవది, నిశ్శబ్దత ఇచట తక్కువ. దయాల్బాగులో ఋషివనములోవలె నిర్మలముగ నిశ్శబ్దముగ నుండును.

(వై జాకొరకుబడిన తిప్పలు రుచులను జయించుట.)

మద్రాసు 12—2—29:—

దైవములేదా కష్టములను గుర్తించువాడు? అమెరికా, కాన్సలు పెట్టుచిక్కులను తలంచుకొనుచు ఆశీర్వాదింపుమని ప్రార్థించి పడుంటిని. ఇంకను తెల్లవారలేదు. మెలకువవచ్చి స్మరణధ్యానము చేయుచుంటిని. ఇంతలో తెల్లవారినది. డ్రెస్ వేసికొని జె. వి కోటయ్యగారిని తీసుకొని బయలుదేరితిని. బయలుదేరిన వేళావిశేషమేమోగాని ఒక నిమిషమైన నిలకడలేక బొంగరమువలె మద్రాస్ పట్టణము తిరుగుచుంటిమి. రికాలు, ట్రాములు, మోటారులు మార్చుచుంటిమి. కాలినడకకూడ యవసరమగు చుండెను. కాలుకాలిన పిల్లివలెనై తిరుగాడితిని. ఎన్నిశ్రమలు పడినను ఎంతసొమ్ము ఖర్చయినను పలము దక్కినది. కాన్సలు కోరిన (హిరణ్యాక్ష వరము) లెల్ల పూర్తిచేసి, మెప్పించి. కడకు అతనివద్ద జైజాపుచ్చుకొన్నాను.

మద్రాస్ కు వచ్చినదిలగాయతు నిన్నను కాన్సలువద్ద జైజా (అనగా అమెరికాలో నడుగుపెట్టుట కనుజ్ఞ) పుచ్చుకొన్నపుడు పొందిన సంతోషమును ఎప్పుడును పొందలేదు. ఇక నేమిపని యిక్కడ? కావలసిన తోలు ట్రాంకులు, హాయిబ్రష్లు వగైరాకొనుకొని నావద్దనున్న సొమ్ములో నే రెండుమాడునందలో దగరనుంచుకొని మిగిలినదంతయు బ్యాంకులో పడవేసి, రేపే మద్రాస్ వదలెదను. (బొంబాయినుండి నీ కుత్తరము వ్రాసెదను.)

ఈ పట్టణము చేరినది లగాయతు సత్రభోజనం మతం నిద్రవలె నున్నది. నాపని! ఇచ్చట నాకు చాలమంది స్నేహితులున్నారు, వారందరును ఇప్పుడు మంచి సీతి గతులలో నున్నారు, ఒక్కొక్కరిని చూచుటకు వెళ్లియుంటిని, అందరి యిండ్లలోను భోజనములు, పిండివంటలు, వినోదములు.

గత రాత్రి కె యస్. చెట్టిగారింటికి వెళ్ళినాను. ఆయనయిల్లు బహు రమ్యముగ నున్నది. ఆయన భార్యయు చాల మంచియామె. ఆమె

నాకు భోజనసమయమున పరమాన్నమును ఒకగిన్నెలో పెట్టినది. దానిని నేను కోళంబ్ అనుకొని అన్నములో కలుపుకొని కొట్టివేయుచుంటిని. ఆమె నన్ని, అది పరమాన్నమని చెప్పెను. నేను మరింత పరమాన్నమును తీసుకొని అట్టేవేసుకొని, తినివేసి, “పోనలెండు” అది పులుసువలె పచ్చ రంగుగా నువ్వుది” అంటిని. చూచినావా, నేనేది పడితే అదే తినివేయు చున్నాను. (నాబోటి విదేశ యాత్రికుడు మొదట జయించవలసినది రుచికారీ! నాకు రుచియనునది సలూముచేసిపోయినది. ఏవస్సు వేరుచి కలిగినను. దానిని ఏంతవరకుతంటే సరిపోతుందో అంత వరకు తినుట, ఊరు కొనుటయె. రుచులకొరకు నీతో నేనెంత గడబిడ చేయుచుంటినో యింటివద్ద!

వా రిద్దరును జపాన్ భాషలో (బ్రహ్మ కవగాహన కాకుండ) మాట్లాడుకొంటురు! చాల అనందమైనది. ఆదంపతులు చాల సంవత్సరములు జపానులో నివసించిరట. చెట్టిగారి కచట స్నేహితులున్నారు, వారి కాయన పరిచయపు లేఖల నొసంగెదనని వాగ్దానము చేసెను.

బొంబాయిదృశ్యములు

బొంబాయి, మే 17:—

వెనుక నేను అహమ్మదాబాద్ కాంగ్రెస్ కు వెళ్ళినపుడు బొంబాయి చూచితిని. కాని యప్పటికిని యిప్పటికిని తేడాయున్నది. అప్పుడు దొర సానులకు చక్కని జుట్టుండేది. ఇప్పుడేవీధిని గాంచినను దొరసానులకు క్రాపింగ్ తలలే!

నిన్నరాత్రి టాకింగ్ సినిమాకు వెళ్ళితిమి. బొమ్మ కనుపించుచు నె యుండును; మాటలు వినుపించుచు నె యుండును. అన్నిరకముల చప్పుడు లును చెవిబడును. ఒక్కజీవము లేదుగాని అప్పటికప్పుడు మనయెదుట నాటకం ఆడుచునట్లుండును. అప్పుడివి లేవు.

నిన్న తాజ్ మహల్ హోటలుకు పోయి యుంటిమి. ఇది యాగ్రా లోని తాజ్ స్వరూపమును బోలిన కొన్ని యంతస్తుల రమ్యతమ సౌధము.

అహోటలంతయు చూచి వచ్చేసరికి మాకు కాళ్ళు లాగినవి. నేలమీద బూట్లపడితే సలము పాడైపోవునేమో యనినంత శుభ్రముగనున్నది స్ఫటిక శిలానిర్మితము. కొన్ని యంతస్తు లెక్కిన తరువాత ఇంగ్లీషుబ్యాండ్ సాంపుగా పాడుదురు. ఇచ్చటకు ఫలహారములకు వచ్చు దొరలకు గాని దొరసానులకుగాని మతయేలేదు. వడించే బటరంతా నూటు బూట్లు, హేట్లు వేసుకొని పెండిసామానులతో తినుబండములను పానీయములను వడ్డింతురు.

సముద్రములో నొకలాంచిమీద మేము చాలమంది కలసి దూరముగా పోయి యొక పెద్దయోడ చుట్టును తిరిగినాము. అలాంచి సముద్రపు టలలపై గుర్రమువలె స్వారీచేసెను. ఆ పెద్దయోడ నెక్కుటకు పెద్దపెద్ద నిచ్చెనలు కలవు. వానిని ఆ యెత్తునుండి నీటిలో కంటా క్రిందకు వేసుకొని అందుపెనుండి యెక్కుదురు. “మీరు ముందుచేయబోవు సముద్రయానమున కిది విఘ్నేశ్వరపూజ కాబోలు” ననెను మన గోగుల నారాయణరావుగారు.

నిన్నను 5 గంటలైన తరువాత కొంతసేపు ట్రాములపై విహరించి తిమి మద్రాసులోవలెగాక ఇవి మేడలవలె శెండంతస్తులవి. అతి త్వరితగతినీ పరుగిడును. బొంబాయిలో చాలవరకన్నియు ఆరంతస్తుల మేడలు. ట్రాములో తిరుగుచు ఆనందపడుచు నీవును నావద్ద లేవు గదా ఇవి యన్నియును చూచుటకు అనుకొనుచుంటిని. ఆయనకుకూడ అదియే తోచినది కాబోలు, “మీరు పిన్నమ్మగారినికూడ తప్పకుండా తీసుకు వస్తారనుకొన్నాను. ఆ మెచాల తెల్లవైనదనిన్ని సుగుణవతీయనియు మానాన్నగారు నాతోనన్నారు. అలాటివారి కివియన్నియు చూపింపవలసి యుంటుందండీ” అనిరి నారాయణరావుగారు.

సుమారు 5½ గంటలకు సర్కవాస్తీ జహంగీర్ పబ్లిక్ హాలుకు వెళ్ళినాము. అది మూడంతస్తులది. చక్కని ఎలక్ట్రిక్ ఫ్యానులు; మంచి ఎలక్ట్రిక్ లైట్లు ఎదురుగుండానేజి. సేజీపైన జరుగుచున్నదందరుచూడవచ్చును. మన మద్రాసు రాజధానిలో నేనెరుగున్నంతవరకు ఇట్టిహాలుకొనము స్త్రీ పురుషులు సొంపగు చుట్టులను ధరించి వజ్రాభరణముల నలం

కరించుకొని యాసీనులై యట జరుగుగానము నాలకించుచున్నపుడున్న వృశ్యము వర్ణనాతీతము. కన్నుల పండువుయగుచుండెను. స్త్రీ లెంతయో యందకతైలు. ఈ ఘోష స్త్రీలకంటె స్ఫురదూపులు ఇండియాలో లేరు కాబోలు. వారికి వారి మతమందు గాఢశక్తియట వారిది నీతి ప్రవర నమట. స్నాందర్యమును నీతియుగలియుట కలియుగ వైకుంఠముకాదా!

బొంబాయి, మే 18:—

నిన్నును సుమారు 4 గంటలకు హోస్టలునుంచి బయలుదేరి నారా యణరావుగారును నేనును కలిసి ట్రామ్మిద బయటకు బోతిమి. ఓడరేవు వద్ద అనేకయోడలు పడియున్నవి. మన పాలకొలులో కొలువ వార్లువద్ద పడవల్లుండునో అంతకంటె ఎక్కువయోడ లీరేవులో నుండును. ప్రపంచములోని గొప్పయోడరేవులలో బొంబాయి యొకటి. ఇచ్చటకు కొన్ని వేల టన్నులుగల ఓడలువచ్చును. ప్రపంచములోని అన్ని దేశముల యోడలును ఇటకు వచ్చుచుండును. ఒక్కొక్కయోడ మనయూరి చిన్న గోపురమంత యెత్తున్నదాయనిపించును. రేవు ఒడ్డున 50 అడుగులలోతట. అందుచేనవి సరాసరి ఒడ్డుకుచేరును. పైనుండి క్రిందకు పెద్దనిచ్చెనలు మేడమెటవలె వ్రేలాడుచుండును. రాజపుటానా అను ఓడపై నెక్కితిరిగితిమి. దీనినిండ నెన్నో షోకైన గదులుగలవు. భోజనములు చేయుటకు పెద్దహాలులు కుర్చీలు బల్లలు అమర్చబడియున్నవి. ఇది నాలుగు అంతసుల మేడ. ఒక యంతస్తుపై లైఫ్ బోట్ ఉన్నవి. ఓడ ముసిగే కొలమందు వానిపైనెక్కి ప్రాణములను కాపాడుకొందురు. అన్ని సదుపాయములను కలిగియున్నది.

ఒకచోట సరుకుల యోడొకటి కనుపించినది. దానిమీద నొక పెద్ద క్రేన్ గలదు. అది యే వైయిపులకు తిరుగును. అది నేలకుదిగినపుడు దాని కొక గొలుసును తగిలించురు. ఆ గొలుసును 50 లేక 53 బసాలుకటివేసి తగిలించెదరు. ఆ బరువునెత్తుకొని అక్రేను జేచి, ఓడలో నెక్కడపడవేయవలెనో అక్కడపడవేయును.

ఓడలరేవునుండి రైలుస్టేషనుకు వచ్చినాము. ఇక్కడ రాక్షసిబాగు అవసరం లేకుండ విద్యుచ్ఛక్తివలన ప్రేయినును నడపుచున్నారు. అతివేగమున బోవును. కొంతదూర మీ ప్రేయినులలో ప్రయాణము చేసినాము.

భూప్రదక్షకుడు భార్యకువ్రాసిన లఖలు.

కొంతసేపటికి రయిలుదిగి మలబారు హిల్స్ కు బోయినాము. ఈకొండ భూరిబాయిలోని యొక భాగము. అన్నిభాగములకంటె నెక్కుడు అందమైనది. నున్నని తారురోడ్లమీద కొండకుబోవు కొరులకు లెక్కలేదు. రోడ్డుయొక్క ఈ పెడనుంచి యాపెడకు బోవలెనన్న అధమపక్ష మయి మనిముషములైన వేచియుండవలెను. లేనిచో ఏకారు మీదపడునోయను భయమే. ఆకొరులలో పార్శ్వలును, గుజరాతీలును, ఇంగ్లీషువారును గంధర్వులవలె ఆకొండపై చల్లగాలిలో విహరింతురు. కొండపై దివ్యభవనములు లెక్కకు మిరియున్నవి. ఒక్కొక్కభవనమీన కెన్ని లక్షలు ఖర్చుపెట్టి యుందురో! మలబారు కొండపై ప్రకృతి తన యత్యంత రామణీయక రూపమును దాల్చినది. విశాలమైన పచ్చికబయళ్లు, పొదరిండ్లు, ఘనవృక్షములు, రంగురంగుల పాచులును కలవు అచ్చటచట బెంచీలమర్పబడి, సముద్రముకేసి యొకసారియు. ప్రకృతిమాత సౌందర్యము కేసి యొకసారియు చూచుచుండు యువకులచే నలంకరింపబడియుండెను!

అదినమె దయాల్పాగులో హోళిజరిపిరి. అప్పటి కోలాహలమును, అనందమును గాంచియెత్తీరవలెను. స్వర్గువువారు అందరికిని స్వహస్తముతో కుంకుమబొట్టును పెట్టినారు.

దర్బారులోనుండగా నాసంగతి సెక్రటరీగారికి అవతారంగారు చీటిద్వారా తెలిపినారు. “ఒక మద్రాసి అమెరికా వెళ్ళుచున్నారట. వారిని తమకు పరిచయము చేయుచున్నాను” అని హుజూరువారితో సెక్రటరీ గారు చెప్పిరి. అంతట యీక్రింది సంభాషణ హుజూరువారికిని నాకును మధ్య ఇంగ్లీషున జరిగెను.

హుజూరు—ఎవరా మద్రాసీ అమెరికా వెళ్ళునది?

నేను—చి తము, నేనండి.

హుజూరు—మీ దేయూరు?

నేను—పాలకొల్లు, భీమవరమునకు 14 మైళ్ళు.

హుజూరు—పాలకొల్లు మాకు తెలియును. అచ్చట నెంతమంది సత్సంగులున్నారు?

నేను—సత్సంగము మాతోనే అచ్చట ప్రారంభమైనది. గత వత్సరమున నేనును నాభార్యయువచ్చి తమవద్ద ఉపదేశమును పొందినాము. అచ్చట ఇంకొ సత్సంగులుకలరు. మా అమ్మ (అని నేను తక్కిన సత్సంగులను చెప్పుచుండగా నింకొకప్రశ్న వేసినారు)

హుజూరు—నీవీదేశమున నేమిచదివితివి ?

నేను—ఇచ్చట మద్రాస్ క్రిష్టియను కాలేజి గ్రాడ్యుయేటును.

హుజూరు—అట నెంతకాలముందువు? ఏమిచేసెదవు ?

నేను—రెండుసంవత్సరములకంటె తక్కువగాకుండ నుండదలంచి తిని. మొదటి సంవత్సరము యం. యె. కును, తరువాత వ్యాపారవిద్య యును చదివెదను.

హుజూరు—ఏ విశ్వవిద్యాలయమందు ?

నేను—సిన్సినాటివారు నీటు యిచ్చినారు. కాని న్యూయార్కు నిశ్చేదిద్యాలయములో నీటుకొరకు గట్టిగా ప్రయత్నించి సాధ్యపడినచో న్యూయార్కునగరముననే యుంచును.

హుజూరు—నీకు జయమగుగాక! (We wish you good luck) మేమును ఆమెరికా వెళ్ళవలెననుకొనుచున్నాము! నీవచ్చటకుబోయి ఒక సత్సంగమును సాపించునెడల మేము రావచ్చును. ఈ సంవత్సరం మద్రాస్ వెళ్ళవలెననుకొనుచున్నాము. వచ్చే సంవత్సరం ఆమెరికా వెళ్ళవలెననుకొందుమే ము!

నేను—చిత్తము చిత్తము ధన్యుడనైతి (ననుకొనుచు) తమరు 'యిచ్చ గించినయెడల ఆమెరికాలో అట్లేజరుగును. ఈ సంవత్సరము తమ రాకకు ఆంధ్రులు ఎదురుచూచుచున్నారు.

హుజూరు—మేమును వారిని చూచటకు ఆతురపడుచున్నాము. నీవమెరికా వెళ్ళునపుడు “వయాజ్జింగ్” అను పుస్తకమును గొంపొమ్ము. అది యవసరము. మీతండ్రిగారి కేమిపని?

నేను—మాతండ్రిగారు స్వర్గస్థులైరి.

హుజూరు—మీకుటుంబములో నేమిపని?

• నేను—అడినుండియు వరకులము.

హుజూరు—ఏమి వరకము?

• నేను—కొన్నాళ్ళు ధాన్యము. ఇప్పుడు నూనెకాయదినుసులు, నువ్వులు వగయిరా!

హుజూరు—ఆమెరికా వెళ్ళువారు నిజముగ నదృష్టవంతులు.

నేను—ఆమెరికాలో సత్సంగ్ సోదరు లెవరెవరున్నారు?

హుజూరు—“ది ఓరియంట్” అను పత్రిక కధిపతి న్యూయార్కులో నున్నాడు. అతడు సత్సంగియెక్క-కుమారుడు. అతని పేరు గోవింద్ అని జూపకము. అతని యడ్రస్. తిసుకొనుము. నీకు మంచి స్నేహముగ

నాతడు కల్పింపగలడు. ఇంకొక గొప్పనాడు కలడు అతడు సత్సంగి కాక పోయినను, సత్సంగిపక్షపాతి. అతని పేరు మోర్గాంతు.

21 వ తేదీకి మార్చి 21 వ తేదీ సరిగా 30 దినములు నెలరోజులయినది ఇంటివద్దనుండి బయలుదేరి ఇంకను నా ప్రయాణమేమగునో యన్ను సందేహమే. హజూరువారితో నేను చెప్పియే తీరవలెనని నీవు పట్టుపట్టి తివి. ప్రయాణం వలదంచురేమో. “ఈ సందేహములు నన్ను రాత్రీంబవళ్ళు బాధించినవి. కాని పరమపితయొక్క దయ నాపై పూర్ణముగనున్నదని హజూరువారి సలహావలనను ఆశీర్వాదమువలనను తెలిసికొని అత్యనందము నొందితిని. నే నెచ్చటకు వెళ్లినను హజూరువారి యాశీర్వచన మే నన్ను జయముగాంచునట్లు చేయగలదు.

ముజఫర్పూరు, మార్చి 31:—

ఇప్పుడు మధ్యాహ్నము 3 గంటలు దాటినది. రేపీవేళకు ట్రెయిన్ లో పాట్నా ప్రాంతములకు చేరుకొనుచుందుము. కలకత్తా యెల్లండి యెన్నిగంటలకు చేరుకొందుమో యింకను తెలుసుకొనలేదు అట నెన్నాళ్ళుండునదియు యిప్పుడు చెప్పలేను. అది నాయోడనుబట్టి నిర్ణయించవలసియుండును. మల్లిక్ వీధిలోని తాతబావగారి సప్లయదార్లు యింటివద్ద బసచేసెదను.

నేనును అచ్చటకు జేరుకొనుసరికి మీవద్దనుండి టెలిగ్రామ్ వచ్చియుండునని తలంతును. మీ టెలిగ్రామ్ సకాలమునకు రానియెడల కొలది దినములు వేచి నిరాశజేసుకొని (నీవు నన్ను తిరిగి కడసారి కలసికొనలేనుగదా యను కష్టముతో) సముద్రయానమునకు గడంగెదను.

నేటి యవకాశము చాల గొప్పది. మొన్నను రెండవయుపదేశమును బొందితిని. నేడప్పుడే భండారాను జూచుభాగ్యము లభించెను. ఉదయకాల సత్సంగమునకు అంతయు జక్కగ నలంకరింపబడెను. గురువుగారి సింహాసనము తళతళ మెరయుచుండెను. సత్యముగ సత్సంగమైన తరువాత సద్గురువువారు కండ్లుమూసికొని ధ్యానించి ప్రార్థనచేసి లడ్డూలను ఒక్కొక్కరికిని యిచ్చెదరు. అన్ని వేలమందికి ప్రసాదమును స్వహస్త

ముతో నిచ్చటయన నెంతకాలముపట్టునో యూహింపుము. శ్రమవారత
మోమూలుగనే దర్బారులో గూర్చుండి యది ముగించినవెనుక తమశిష్యుల
సహపం కిని తాము సింహాసనముపై గూర్చుండి భోజనమజేతురు. వేల
కొలదిగా యీ ముజఫర్పూరు భండారాకు వచ్చిన సత్సంగులందరును పం
కులతీర్తి అనేకవిధములగు పిండివంటల నార్జింతురు. ప్రసాదము స్వహ స
ముతో నిచ్చటయు సహపం కిని భుజించుటయు గొప్ప యానందహేతు
వులు. సత్సంగు లందరును ప్రతి నిమిషమునను ఆనందమున మునిగి తేలుచు
రాధాస్వామి నామమును పదేపదే యుచ్చరించుచున్నారు. ఇదియే భం
డారా. దీనిని గాంచుభాగ్యము నాకబ్బినందున ప్రభువుకు కృతజ్ఞుడను.

✕

అంగోరా పొగయోడ,

14-4-29, రాత్రి 8½ గంటలకు.

కలకత్తాలో జౌట్రాంఘాట్ వద్ద మనకు సంభవించిన వియోగము
ముందుగ అనుకొనినదె. అయినను ముఖభాజనమయ్యెను. అవును, దంపతుల
వియోగ మెన్నడైన సుఖకరమగునా ?

పూర్వము దేవతులును రాక్షసులును సముద్రమథనము చేసినారట.
అమృతముకొరకు కష్టపడుచున్న ఆ దేవదానవులకు మొదట హాలాహ
లము (అనగా కాలకూటవిషము) లభించినదట! ఇంకను పట్టుదలతో పని
చేయుచుండగా బడబాగ్ని దొరికినదట. కాని వారు మనోధైర్యమును వీడ
కుండ కష్టించిరి. చివరకు వారి కమృతము దొరకెను. నాకును మొట్టమొ
దట హాలాహల సదృశంబగు వియోగబాధ కలుగుచున్నది. అంతటితో
మథనమును వీడుచునా ! నా సంకల్పమిడేరువరకు కంఠమున ప్రాణములే
యుండుచో వదలను వదలజాలను. ప్రయత్నించుటయే నాపని. ఫలితము
రక్షకుని చేతులలో నున్నది. సర్వరక్షకుడు నామధనానంతరము అమృత
మొసంగకుండునా ? సద్గురువాక్య మెన్నడైన రి త్తవోవునా ? (I wish
you good luck!) నీ వదృష్టవంతుడగుదువు గాకయని సద్గురువువారు
నాయుదంతమునంతయు వినినమీదట ఆశీర్వాదించలేదా!

ఓడ కదలిపోవుచుండెను. నేను మిమ్ములనందరిని చూచుచు నెయుంటిని. మీకును నాకును దూరమధికమగుచుండెను. శరీరములు దూరమైన కొలదియు మనస్సులు దగ్గరయగుచుండెను. చాలదూరము వెళ్ళువరకు నీకేసిచూచుచు డెక్ మీద నిలబడితిని. అంతదూరము నాకు చూపు ఆనుచుండెను. కొన్ని నిమిషములు గడచుసరికి మంచుదట్టముగ పట్టి నపుడు పొలములో నిలబడిన మనుష్యులవలె అస్పష్టముగ గనిపించినారు. అటుల నేనేనును మీకు కనిపించియుందును. ఇంకను రవ్వంతసేపు దృష్టి ఆను నేమో ఇంతలో నల్లగా పెద్ద దెయ్యమువలెనే అడ్డమువచ్చినదా యోడ ఎక్కడ నుండియో. ఇంకను చూపున కొశలేదు. మెల్లగా నాకేబిక్ (అనగా గది) లోనికి నడచినాను. చూపులకు దూరమైన నా సత్యవతీదేవి నా మనోవీధిని స్పష్టముగ ప్రత్యక్షమయ్యెను. మనిషీని విడచి నీడను పట్టుకొంటినిగదా? యని తెలివికలిగెను. విచారశుభ్రమున మునిగిపోతిని. అధైర్యము జెందితిని. ఒంటరిగా నుండినవారి కధైర్యముగాక మరేమి? కాని ప్రియసఖీ సత్సంగి యెన్నడును చిరకాలము ధైర్యమున నుంపబడును. నాకు సహాయముగ నాకత్యంత సమీపమున పరమపితయొక్క ఉనికి స్ఫురణకువచ్చి ధైర్యము నవలంబించి హాయిజెందితిని.

గతరాత్రి చాలవరకు నిద్రలేకుంటచే, నాబర్లు (అనగా పక్క) పెపరుండి ఒడలు తెలియక ఒంటిగంటన్నరవరకు నిద్రించితిని. అప్పుడై నను లేవకుండయుందును. మాకేబిక్ బోయ్ (బోయ్ అంటే కుర్రవాడను కొందువేమో, నలభయ్యేండ్లవాడు అయినను బోయ్ అనియే పిలుతురు. వేవకుడన్నమాట.) “సార్, టిఫిన్ టయిమ్, బెల్ అయినది; డైనింగ్ హాలులోకి రండి సార్” అని లేపి వెళ్ళినాడు. నేనును చాల ఆకలిగొని యుంటిని. వెంటనే మాకేబిక్ లోని బేసిను తెరచి పైపులోని నీరుకొంత దానిలో వదలిపెట్టి ఆ దగ్గరనేయున్న సోఫుకేసునుండి సోఫ్తీసుకొని మొగము కడుక్కొని వ్రేలాడుచున్న నేవ్ కిన్ లో తుడుచుకొని, అటనే యున్న పెద్దఅద్దములో జుట్టు సరిజేసుకొని నూట్ వేసికొని, వందలకొలది కుర్చీలు, కొన్ని చక్కని మేజాలును అమర్చబడియుండిన ఆచక్కని భోజనాల చావడిలోనికిబోతిని. వెంటనే యొక బట్టకువచ్చి నాతోమాటాడెను. నాకు మాంసము, గుడ్లు, చేపలు, మద్యము తగలని ఆహారము

నొసగుమని యడిగితిని. మీరు శాకాహారియూ యని నన్నడిగెను. “ఫకుశాకాహారి” అంటేని ఒక పింగాణీపళ్ళెముతో అన్నమును, ఒక పింగాణీపళ్ళెముతో పులుసో కూరతో ఆదియు, కొంచెము పచ్చడితో ఊరు గాయో ఆదియు ఇచ్చి, కత్తి, ఫోర్కు, గరిటె దగరనుంచి మంచుగడ్డ యుంచబడిన యొక గ్లాసుతో నీళ్ళ నొసంగెను. కితులతోను కఠారుల తోను నాకు భోజన మలవాటు ఇదివరలో లేదు. కొన్ని యిప్పుడు తప్పదు. అక్కడ తినుచున్న దొరలను దొరసానులను చూచుచు కూర్చుంటిని, (నేను చూచునట్లు మనకు వారికి తెలియకుండురీతిని కూర్చుంటిని.) అదేమి, బ్రహ్మ విద్య కనుకనా? కొద్దినిముషములలో నేనును వారివలెను ఫోర్కుతో ఊరు గాయను గుచ్చి, నోటికందించుకొని తినివేయుచుంటిని. నాకియ్యబడిన కూరముక్కలలో పెద్దవాటిని కత్తితో అన్నమును పులుసును కలుపుకొని తినుచుంటిని. మీకింక నేమైన కోవలెనాయని మధ్యమధ్య బట్లరు నన్నడు గుచుండెను. ఆపులుసును నేననుమానించి, ఇంను మాంససంబంధమేమియు లేదుగదా యంటిని. లేదనినాడు, ఉల్లికోళ్ళ ముక్కలువలె నున్నవి. అది యేమివసువో తెలియదు. బంగాళాదుంప కోసుపువ్వు దానిలో గురించి నాను. ఆపచ్చడి యెంత బాగున్నదనుకొన్నావు? అందులో తేనెవేసినా డనుకొన్నాను. మామిడికాయముక్కలు కాబోలనుకొన్నాను. కాని కొంచెము కారముగకూడ నుండెను. తింటుండగా మంచిరుచిగా నుండెను. తిని, తిని అది యేమికాదు. ఒకరకమైన అల్లం మురబ్బాయని. చివరకు నిర్భాగణ చేయగలిగితిని నా భోజన మీరకముది!

తరువాత డేక్మీద చల్లగాలిలో తిరుగాడి తిరుగాడి, డేక్పై నుం పబడిన యొకవాలుకుర్చీపై కూర్చుంటిని. ఆ ప్రక్కనున్న కుర్చీపై నొక పెద్దమనిషి కూర్చుండియుండెను. ఆయనకు నాతోమాటాడవలెనని బుద్ధి పుట్టినదనుకొంటాను. తనకుర్చీని నా దగరకు మెల్లగా లాగుకొని యేమో మెల్లగా అనుచుండెను. బెగ్ యువర్ పార్డన్ (అనగా మళ్ళీచెప్పండి) అన్నాను. “ప్రయాణం చాల సంతోషదాయకముగ నున్నదికాదా?” అవు నన్నాను. కాలమానమునుగూర్చి యొక నిముషము మాటాడెను. ఆయన నా పేరడిగినాడు. తరువాత నామతము, కులము, వృత్తి, భార్యబిడ్డలు, తల్లిదండ్రులు అన్ని విషయములమీద ప్రశ్నించెను. ఇక నాటరన్ వచ్చెను.

అయిన పేరడిగినాను. రీన్ అన్నాడు. అది యూరోపియన్ పేరులా గున ఉన్నదేయన్నాను.” అవును యూరోపియన్ ఏమో నేననుకొని ఓడ వాళ్ళు నన్ను సెపరేట్ బెరులు కొవలెనా యని అడిగినారు! నేను మహా మృదీయుడను. నేను పావశతాబ్దమునుండి బర్మాలోనే ఉంటున్నాను.” అన్నాడు, “జర్నావాండ్లు ఈ రోజులలో ఇండియన్ సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఇండియన్లు ప్రతి ఆఫీసులోను వాళ్ళకంటే యెక్కువమంది ఉన్నమాట వాసవమే వారు ఇండియాసంబంధమును వదలుకొనునెడల ఇంగ్లీషువారు బర్మాను కోల్ నెట్ చేస్తారు. ఇప్పుడు న్నంతమందియైనను బర్మనులు మంచిపనులలో ఏ ఆఫీసులోను ఉండరు. తెలివితక్కువవాండ్లు!” అన్నాడు. బర్మాలోనివాళ్ళ చిత్రమైన అలవాటులగూర్చి ఏదైనచెప్పమని అడిగినాను. “మీరేదైనా కొత్తవూరు పెళ్ళి నప్పుడు అక్కడవారు మన దేయూరండీ. మనబంధువులెవరు, మేనమామలెవరు, ఏమివృత్తి మొదలుగాగల ప్రశ్నలు వేస్తారు బర్మాలోఅట్లుగాదు. ఏదైనా కొత్తడొరు పెళ్ళిగానే మీకు పెళ్ళమున్నదా అని మొదట అడిగెదరు. లేదనిచెప్పగనే అట్లాగేతే మీకొక మంచియువతిని పెళ్ళిచేస్తాము. కావాలా? అందరుకొవలెనని చెప్పగనే వారు యువతీకొరకు ఆలోచనల సాగింతురు. చక్కగా పిండివంటలతో మేపుదురు. చాల మర్యాదల గావింతురు. పెండ్లిఅయినది, పెండ్లామున్నది అని చెప్పితిరా, మీకొరకు మర్యాదలు చేయువారెవరును ఉండరు” అనినాడు. చైనావారిలోని స్త్రీల సంగతి యెట్టిదని అడిగినాను. “ప్రపంచమునగల ఏజాతి పడుపుకత్తె యైనను ఏజాతి పురుషునైనను వప్పుకొనును, సొమ్మయిచ్చుకొనిన చాలును. కొని చైనాపడుపుకత్తె మాత్రము చైనాపురుషునితక్క ఎంత ధన మీచ్చినను ఇతరుల నొల్లదు చూచితిరా, వారి జాత్యభిమానము అన్నాడు. జపాన్ యువతులు కొందరు బర్మాలో పడుపువృత్తి నవలంబించుచుండిరట. వారితో రీన్ గారు ప్రసంగించినారట. మా జపాన్ దేశములో మా తెలిదండ్రిలు ప్రస్తుతమున బహుకష్టదశయందున్నారు. వారికి ధన మత్యవసరము. అందుచే ఈ వృత్తిచే ధన మార్జించి మేము వారికి సాయపడుదుము. మాకష్టము గట్టెక్కిన వెనుక మా స్వదేశమునకుబోయి హాయిగ పెండ్లి చేసుకొని కాలమును గడుపుదుము అనినారట. ఈ వృత్తి నవలంబించి

యుండిన మిమ్మెవరు వరించి పెండ్లి చేసికొందురు? అని యడుగగా, గొప్ప గొప్ప కుటుంబములలోనివారై మమ్ము పెండ్లిచేసికొందురు. మాదేశమున తలిదండ్రుల నిమి తము సొమ్ము గడించుటకు పడుపువృత్తి నవలంబించి నను చాల గౌరవమే యనినారట పాతవ్రత్యముల హిందూదేశమే గొప్ప దంటిని.

రీస్ గారు నన్ను, ఈయోడలోని ప్రయాణముచేయుచున్న మౌలానా గారికి పాదాభివందనము చేసితిని. ఆయన నాచేయిపట్టుకొని ప్రక్క నున్న బెంచిపై గూర్చుండబెట్టి బాబా, మీదేయూరు అన్నారు. కాకినాడ కనతి మారమున నున్న పాలకొల్లు అన్నాను. అటులనా, పాపము ఆంధ్రులు చాల సంవత్సరములకు కాంగ్రెస్ ను తమదేశములో జరిపినారు. నే నప్పుడు కాంగ్రెస్ ప్రెసిడెంటుగానుండి ఐకమత్యము కొరకు పాటుపడితిని. ఐక మత్యము సిద్ధించినది ఇప్పుడు చూడండి అందరు నాయకులు ఒకటిగ లేరు. అవునుగాని, నేను మీ మొదటి ప్రెసిడెంటును. మన దేశమునకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చినతరువాత నేను ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు మొదటి గవర్నరు నగు చును అని నవ్వినారు. నా అమెరికా ప్రయాణమును గూర్చి కొన్ని ప్రశ్న లడిగెను. మంచిది మీరు వర్తకవిద్య నభ్యసించ బోవుచున్నారా, ఆవిధ ముగ దేశసేవ చేయుటయు మంచిదే. ఏదేశమందైనను మీకే భోగట్టా కావలసివచ్చినను పోలీసువారి నడిగినయెడల చక్కగ తెలియగలదు. నే నింగ్లాండులోనున్నపుడు వారి సహాయమువలన మంచి దరీవాని కొట్టు మంచి ధోబీస్థలము, మంచి మంగలిషాపు, ఎడ్మెంట్ డెక్కెడ్జ్ తెలిసికొనుచుండు వాడన్న. ప్రపంచములో నేదేశము పోలీసువారై నను మనకు మంచి త్రోవ చూపుదురు. కాని ఇండియాలోని పోలీసువారు మనకు పెడత్రోవ చూపు చురు. అని నవ్వెను. రాధాస్వామి మతమునుగూర్చియు, దయాల్బాగ్ ను గూర్చియు, నే నాయనకుచెప్పి “వీలుచేసికొని ఎప్పుడైనను ఆగ్రాలోని దయాల్బాగ్ కు వెళ్ళిరండి” అనినాను. “అక్కడ ముక్కుమూసుకొని కేవలము కూర్చుండి తపస్సు చేసుకొందురా? అట్లయినచో నాకు అట్టిదాని యందు నమ్మకముండదు. అది ఒంట్లెత్తు తనమందును. ప్రజలకు నిరంతరము ఉపకారమును చేయుటకే మనము ప్రయత్నించుచుండవలెను. అందు లకే ప్రార్థనల, జేయవలెను. నే నందులకే ప్రార్థించుచుందును. నామనస్సు

నావశములోనికి తెచ్చుకొనుటకు ప్రారంభించుచున్నాను. ఒకప్పుడు నెల్సన్ కంట్రోల్ కోరకు ఉపవాసముకూడా చేయుచున్నాను.” అనెను! యోగా భ్యాసమువలన ఎక్కువ ఆత్మవశీకరణశక్తిని గడింపవచ్చును. అట్లుచేసి పూర్వపు ఋషులు హిందూదేశమునకు గొప్ప మార్గదర్శకులైరి. వారిది ముక్కుఘాసికొనినను పంట్రితుతనము” అని నేనేమేమో చెప్పుచుండగా నెవరోవారు కొందరు తమమిత్రుని మౌలానాగారికి పరిచయము చేయుటకు వచ్చి నిలబడిరి. నేనటనుండి వెళ్లిపోయినాను “హిందూదేశమునకు భిక్షు శైలియు తెగియున్నది హిందూదేశమునిండ రయితులుగలరు. వారు పేద వారు పంటల అనంతరము తిరిగి భూమిని చున్నుకొలము వచ్చువరకు వారు వడుకుచుండినయెడల చాల లాభమును పొందుదురు. కడుపునిండ అన్నమును, కట్టుటకు బట్టయు వారికి లభ్యమగును” అని మౌలానాగారు నాతో చెప్పెను.

70 నంబరు బెరులోనున్న నానీగారు నాకు పరిచయమెన్నారు. కొన్ని మిత్రులను ఒక పింగాణీపశ్చిములో పెట్టి నా బెరులోపెట్టితిమి. యెట్లావున్నవో నాకు చెప్పండి” అన్నారు. నేను వాటిని ముట్టుకొననే లేదు. బట్టరు వాటిని తెచ్చిపెట్టినాడేమోననుకొని నాకేబిన్లోని మహమ్మదాలీగారి స్నేహితులు అజద్ సోభానీగారు తనివేయుటారంభించెను. తననీమని నేను ఊరుకొనినాను. ఇంతలో బట్టరు కాఫీ తీసుకువచ్చినాడు. “ఓడలో మంచి మిత్రులు తయారుచేశారే” అన్నారు. సోభానీగారు “మరె మీకోసము, తయారుచేశారు రమ్మన్నారు” ఈ మిత్రయంతా మూర్తిగారిదన్నాడు ఈసంగతి మౌలానాగారికి ఎట్లో తెలిసినది. నేను ప్రొద్దుననే డెక్ మీద నడిచుచుండగా మౌలానాగారు నాచేయిపట్టుకొని ఈకథంతా చెప్పి సప్యనారంభించెను. “చూచారా, మంచి తీసుబండుములు లభించినపుడు మౌల్వీలకు ప్రపంచజ్ఞానము పోతుంది” అన్నారు!

ఈ యోడలోనే గుజరాతీవర్తకులు కపాడియాగారు భార్యసమేతులై ప్రయాణము చేయుచున్నారు. వారికి బొంబాయిలోను, పారిస్, బర్మాలోను రవ్వలు, ముత్యములు వ్యాపారము గలదు. ఆయన చాల మంచివారు. నేను వర్తకవిద్య నభ్యసించబోవుట కమెరికా వెళ్లుచున్నానని

యెరింగి అమెరికాలోని వారి స్నేహితులను గుజరాతీ వర్తకులును అయిన వాటిగారికి పరిచయపు లేఖ నిచ్చినారు.

ఈ యోడలోని డాక్టరు నాకు స్నేహితుడైనాడు. నేను కనుబడి నపుడెల్ల మతమునుగూర్చి మాటాడును. కాని నేనుచెప్పిన ప్రతివిషయమును ఖండించెను. ప్రపంచములో యోగబలమునందు ఆయనకంటె తక్కువ నమ్మకము గలవారులేరు నేను యోగాభ్యాసమునుగూర్చి మాటాడినపుడెల్ల ఆయననవ్వును. అన్ని మతములను హేళనచేయును. కాని స్నేహపాతుడు. “మిష్టరు మూర్తి మీరు చెప్పిన మతమునుగూర్చి గడ్డిపరకంత గౌరవము నాకు లేకపోయినను మీయందుమట్టుకు నాకు అస్థాయము దినదినాభివృద్ధి నొందుచున్నవి. యేమోగాని” అన్నాడు.

తెల్లవారేసరికి రంగూన్ చేరుచును. ఇప్పటికి ఆరోగ్యముగాను కులాసాగాను ఉన్నాను. స్నానంయెట్లాగా అనుకొన్నానుకాని స్నానాల గమలు ఇచ్చటివి చాల బాగున్నవి. అందు సబ్బు, తుర్కీతువాలు, పెద్దదము కోటుసాండువగైరా అన్నియు నమర్చియుండును. ఒక పెద్ద తెల్ల తొట్టిలోనికి వేడినీళ్ళుపైపు, సముద్రపు నీళ్ళపైపు వదలబడును. అందులో స్నానంచేయునపుడు హాయిగనుండును. కాని ఉప్పునీళ్లు, కంట్లో తగిలినపుడెల్ల మండును. దగ్గర నొక చిన్నతొట్టిలో మంచినీళ్లు సప్యించేయుదురు. ఉప్పునీళ్లు స్నానమైనతరువాత మంచినీళ్ళ స్నానం చేయవలెను. అప్పుడు చాల సౌఖ్యముగ నుండురు.

● మొత్తముమీద ఈ ప్రయాణము చాల అనందకరముగ గడచుచున్నది. అదంతయు భగవత్కృప.

అంగోరా యోడనుండి నీకొక పెద్దలేఖను వ్రాసియుంటిని. అందు నాయనభవములనెల్ల విస్తరముగ తెలిపియుంటిని. ఈసరి కది నీకు చేరి యుండును.

నీకు వ్రాయవలసిన ఉత్తరమును ముగించిన కొలదినిముషములకే నా కేబిన్ తలుపువద్ద నేదో చెప్పడగుచుండెను. దగ్గరకు వెళ్లితిని. అదియొక మానవస్వరము “మిస్టర్ మూరీ లోనికి రావచ్చునా” యనెను. “యస్” అంటిని. వెంటనే మహమ్మదాల్ గారు లోన ప్రవేశించి చాల తొందరగ కాని స్పష్టముగ “అయ్యా మీకు నేను చాల కృతజ్ఞుడను. గతదినము మీరు నాకు చదువుట కిచ్చిన “దయాల్బాగ్” అనే పుస్తకమును కడకంట చూచి నాను. అది నాకొశ్చర్యమును గొల్పుచున్నది. ఇండియాలో నిట్టి చోట్లు గలవా? నేను ఢిల్లీయందుండియు సమీపమున నున్న దయాల్బాగును చూడ కుంటిని. దయాల్బాగులో నిట్టి చిత్రముండుటకు వెనుక నొక గొప్పమేధావి యుండి యుండవలెను. నేను బర్మానుండి తీరిగి పచ్చిన కొలదిలోనే దక్షిణాఫ్రికా వెళ్లిపోనును. అందుచే బర్మానుండి ఇండియాకు వచ్చుచునే మీ దయాల్బాగును మొదట చూచెదను. నాలుగురోజులు అగి అన్నియు తెలిసికొందును. నాతోపాటు నా స్నేహితులును ఢిల్లీ నేషనల్ యూని వర్సిటీకి అధ్యక్షులును అయిన జాకిర్ హుసేన్ గారుకూడ వత్తురు. ఈసంగతి మీరు దయాల్బాగుకు దయచేసి ముందుగ వ్రాయండి” అనెను.

అయిన మాటాడుచుండగా కూర్చుండి చెప్పవలసినదని కోరితిని. నేను స్నానముకు వెళ్లవలెను. కూర్చుండను. కొంచెము సేపునకు మనము చక్కగా చలగాలిలో డెక్కుమీద మాటాడుకొందము లెండు. ఈ “దయాల్బాగ్” అనే పుస్తకమును నాకు మీరు ఇచ్చివేయవలెను. కావాలంటే అమెరికాకు వ్రాసి ఇంకొకటి తెప్పించుకొండి. బర్మావారికి నేను దయాల్బాగునుగూర్చి చెప్పవలసియున్నది.” అనుచు వెడలిపోయెను. తరువాత మేము కలసికొన్నపుడెల్ల తన స్నేహితులకు నన్ను జూపి “మిస్టరు

మూర్తియే నన్ను కన్వర్టు చేసినాడు (అనగా తన మతముకు త్రిప్పకొని నాడు)” అని చిరునవ్వుతో చెప్పుచుండెను!

ఓడ రంగూను రేవుకు బుధవారం ఉదయము 8 లోపుననే చేరు కొనెను. వెంటనే దరిజేరసీయలేదు. సీపోర్టు ఆఫీసర్లు ఓడలోనికి వచ్చి అందరిని “మీవద్ద తుపాకు లన్నవా”యని అడిగిరి. లేపు లేవని అందరును జవా బొసంగుచుండిరి మహమ్మదాల్లీగారినికూడ అడిగినారు అడిగిన వెను వెంటనే “నేనే తుపాకును” అన్నారు. ఆఫీసర్లు నవ్వుకొనినారు!

ప్రయాణీకుల సామానులు కూలీలచే పూల్ లోనికి గొంపోబడును. అచ్చట పెట్టెలు తీయించి పన్ను విధించెవలసిన సరుకు లేమైన నున్న వేమో యని చూచుకొనిన వెనుక పోనితరు. పూల్ మీద పనిచేయుచున్న కూలీ లందరును తేనుగువాండు. నాసామానును మోసినది వెనుగొండ వాస వ్యండు యాండు సుబ్బయ్య. “తాణింకి వెంకన్నగారి నెరుగుదువా?” అన్నాను. “తీసుకువసానుండండి ఆయన ఈదగ్గర పూల్ మీదనే యుండును.” అని చెప్పి వెళ్ళి 5 నిమిషములలో ఆయనను నావద్దకు గొని వచ్చెను. నారాక కాయన చాల యానందమును వెలిబుచ్చుచు “మీరు మాకు ముందుగ టెలిగ్రాము యిచ్చెదరు. మేమందరమును కొన్ని వంద లున్నాము. మిమ్ములను పూల్ వద్దనే సన్మానింత మనుకొన్నాము. అట్టిది జరుగకుండ టెలిగ్రామయిచ్చినారు కాదు. మా అదృష్టమింతే” అన్నారు. అంతకుముందే నాకొరకు ఇచ్చటి గుజరాతీ వరకులు ప్రేమిారాంజీ కంపెనీ వారు ఒక గుమాస్తాను పంపియుండిరి. ఆయన “మా కొట్టువద్దకు రండి” అంటాడు. వెంకన్నగారు “కత్రి చిన వెంకటరెడ్డిగారింటికి రండి” అంటారు. వెంకన్నగారికి కొంచెము నచ్చజెప్పి ఆయన నేను కలసి గుజరాతీ కంపె నికే వెళ్ళినాము. వారికి నేను ఇండియానుండి తెచ్చిన పరిచయపులేఖ నిచ్చినాను. వారు నన్ను మర్యాద చేసినారు. నేనెందుల కమెరికా వెళ్లు చున్నానో తెలిసికొని చాల సంతోషించినారు. వెంకన్నగారు నన్ను వెంకటరెడ్డిగారింటికి తీసుకు వెళ్ళినారు. ఆయన భార్యయు బిడ్డలును నన్ను గౌరవించిరి. నా యమెరికా ప్రయాణమున కానందించిరి. నాకు భోజ నము దక్షిణదేశపు బ్రాహ్మణుల హోటలులో నేర్పాటుచేసి, వేళలు దాట

కుండ పండ్లను సానీయములను ఇచ్చుచుండిరి. వారి మోటారులో నన్ను ముఖ్యస్థిములకు గొంపోయి చూపుచున్నారు. ఇచ్చట గల మన తేనుగు పెద్దలతో పరిచయ మొనర్చుచున్నారు. ఈ గుజరాతీలు నే నొక్కదినము వారున్నచోటికి రానియెడల చాల ప్రశ్నలు నన్నడుగుదురు. కంపెనీ తాలూకు గుమాస్తాలలో నొకరిని నావెంటిచ్చి చూడదగినవన్నియు చూపుమనినారు. వీరికి కారులేదు. బస్మిద, ట్రాములమిద, గుర్రపు బండ్లలోను, టాక్సీలలోను, లంచాల్లు (రిక్సాలన్నమాట) మీద నన్ను తీసుకువెళ్ళి చూపించుచున్నారు. ఒక్కకొని నన్ను ఖర్చుచేయనీయుట లేదు. మమ్ములను మరచిపోకండి ఆమెరికొనుండి వచ్చినతరువాత అనుచుందురు. ఒక మేడపై వీరందరి నివాసము. అచ్చట గంట గంటకు నాకు అన్నము సహించినదో లేదో, టీ కావలెనేమో, నిద్రపట్టినదో లేదో కనుకొంటూ, కంటికి రెప్పవలె గాచెదరు. వీరందరును ఉదయముననే ధిగనదీతాపారాయణము చేయుదురు. నేను సత్సంగమును చేయుచున్నాను.

ఈ దినమున నన్ను తాణికి వెంకన్నగారు ఆంధ్రయువజనసంఘము వారి తావుకు తీసుకువెళ్లినారు. అచ్చట నొకసభ జరుగుచుండెను. అదియు చివరకు వచ్చుచుండెను. సాంతముగ నారి యుపన్యాసముల నాలించితిని. అచ్చట నున్న వా రెవరును నన్నెరిగినవారు కారు. సభానంతరము నన్ను వారికి వెంకన్నగారు పరిచయము చేసినారు. అచ్చటనున్న కుర్చీలలో నొక దానిపై నేను కూర్చుంటిని. నా చుట్టును ఆ సంఘసభ్యులు కూర్చుండిరి. నెమ్మది నెమ్మదిగా వారు నన్ను సంభాషణలో దింపిరి. అనేక విషయము లనుగూర్చి వారు నాతో మాట్లాడినారు. ప్రతివిషయమునకు నా సలహాల నడిగిరి. అవి వారికి సంతృప్తికరములుగ నుండెను. నా భాషణ వారి కొనందదాయకమయ్యెను నాప్రయాణమునకు సంబంధించిన యాదర్శము వారిని పులకొంకితుల జేసెను. వెంటనే వారు నాయందు ప్రేమవరమును గురిపించిరి. నాయందువారు సోదరవాత్సల్యమును చూపి సోదరవియోగమున కోర్వమనిరి. అంతలో నందరును ఒక నిమిషము అవతలకు వెళ్ళి ఏమో ఆలోచించుకొని నావద్దకువచ్చి యిట్లనిరి. “మీరు ధనికులు. మీకు మేమేమియు నీయవసరములేదు. కొని సన్మానమునకేమి? బర్మా ఆంధ్రుల తరపున హృదయపూర్వకమగు వీడ్కోలును మీకీయదలచినాము. బుధ

వారం ఉదయం మాతో మీరు ఫోటోకు కూర్చుండుటకును బుధవారం రాత్రి టీపార్టీకిని మీ యంగీకారమున కెగురు మామమన్నాము. మీవంటి ధైర్య సాహస సగ్గుణసంపత్తిగల యువకులపై మన ఆంధ్రజాతియొక్క గౌరవము నిలబడియున్నది. మిమ్ములను గౌరవించుటయన మనజాతియొక్క ఆదర్శములను గౌరవించుకొనుటయే” అనిరి. “అట్టి గౌరవములను మనజాతిలో నున్న పెద్దలకు చేయదగును.” అంటిని. “మరుమాటి చెప్పనుడు. మీరు మాకంటికి పెద్దలె” అన్నారు. అంతట చాల చీకటిపడెను. వారమితో త్యాగములై మామేడవరకు నాతో ప్రసంగించుచువచ్చి దిగబెట్టి వెళ్లినారు. బుధవార మెన్నడాయని యదురుమామమన్నారు అప్పుడే ఆహ్వానములు ప్రింటున కిచ్చినారట. మన ఆంధ్రులలోని వందలకొలది పెద్దలకు ఆహ్వానములు సంపుట కేర్పాటుచేసికొనుచున్నారు. వారు నన్నుగూర్చి మహోపన్యాసముల చేయునున్నారు. ఆవీధిని వెళ్లుచు ముగ్గురము “ఆంధ్రయువజన సంఘము” అని వ్రాసియున్న దీ మేడమీద చూద్దామా? అన్నాను. “ఏమిటీ చూచేదక్కడ” అన్నాడు మాలో ఒకాయన. కాదు చూద్దాము. ఒక్క నిమిషములో తిరిగి తీసుకువస్తాను, నరసింహమూర్తిగారిని, మీరు ఆ అరుగుమీద కూర్చుండుడు” అని చెప్పి వెంకన్నగారు నన్ను పైకితీసుకొవచ్చినారు. సభయైన వెంటనే వెళ్ళిపోదామని అనుకొనుచున్న నన్ను నెమ్మదిగా సంభాషణలో పెట్టినారు. అది యంతవరకు తెచ్చినది. బుధవారం వారు చేయబోవుసన్మానము వైఫనిర్ణీతము. దానిని తప్పించుకొనుటకు కొంత ప్రయత్నమునుగూడ చేసినాని. కాని తప్పలేదు. ఎంతచప్పుడు లేకుండ అమెరికా వెళ్ళేదమనుకొన్నానో అంతగోల అయిపోవుచున్నది. బుధవారంనాటి సంగతులు లక్ష్మీవారంనాడే పేపర్లెక్కించుకొనును! ఇంతకూ వారి సన్మానమునకు నాకర్హతలేదేమో ననుకొంటున్నాను. వారి యుపన్యాసములకు ప్రత్యుత్తరముగ నేమి దీక్షోపన్యాసము చేయవలసి వచ్చునో! (నేను నీతో ననినవిధమున భారణిని అట్లు పోనియనులే. నా మాటనమ్మును.)

ప్రస్తుత మింతే సంగతులు. బర్మానుగూర్చి నేను చూచినదియు తెలిసికొనినదియు వేరుగ వ్రాయుచును. నేను ఆరోగ్యముగను సౌఖ్యము గను ఉన్నట్లు మిత్రులకు తెలుపుము.

ఆంధ్రుల సన్మానము.

ఔయిరియా యోడనుండి 26-4-1929.

24 వే తేదిని తెల్లవారకమున్నె యొక మోటారు నాకొరకు సిద్దముగ నుండెను. వెంకన్నగారు దానిపై నన్ను ఆంధ్రయువజనసంఘమున్న మేడవద్దకు తీసుకొనివచ్చెను. మేడపై కెక్కుసరికి స్నేహితులు కుర్చీలపై గూర్చుండియుండిరి. నన్ను గాంచి వారు లేచి నమస్కరించిరి. మధ్య నొక కుర్చీపై నన్ను కూర్చుండుమనిరి. వారీప్రక్కకుర్చీలపై గొందరును, అప్రక్క కుర్చీలపై కొందరును ఆసీనులైరి. ఇంతలో కార్యదర్శిగారు నా మెడయందు పూలహారమునుంచి, నాచేతికి పూలగుత్తెనిచ్చెను. అసితీలో ఫోటోగ్రాఫు తీయబడినది.

సాయంకాలము 8 గంటలకు తిరిగి కారు పంపినారు. దానిపై నేను సంఘమువారి మేడకు వెళ్ళితిని. తొమ్మిడు హోమ్మనియంమీద నెవరో రమ్యముగ పాడుచుండిరి. కొన్నివందల యాంధ్రులు సుఖాసీనులయి యాలించుచుండిరి. పెన్సిడెంటుగా డాక్టరు రఘునాథంగారిని యెన్నుకొనిరి. సన్మాయన తన ప్రక్కకుర్చీకి ఆహ్వానించెను. వెంటనే పుష్పమాలచే నలంకరించి, చేతికి పెద్దపువ్వులగుత్తి నిచ్చిరి.

ఆరాత్రి పలువురు పన్యాసకులు పలువిధముల నా యాదర్శమును ప్రశంసించుచుండిరి. పలువురు సలహాల నొసంగుచుండిరి. ఒకరు నన్నెరు గుదు రనుకొందును. వారిని పెనుగొండ. వారు నీస్వభావమును, ధైర్యసాహ సములను చిత్త శైర్యమును ప్రజోపకార జీవితమును, పాత్రివ్రత్యమునుగూర్చి పొగడిరి. వారు నన్ను బహువిధముల శ్లాఘించిరి. అది యిచ్చట వివరింపను వారు నన్ను చాలజాగ్రత్త వహింపుడనియు, చిన్నతనము, ఎట్లుందువో యనియు, అమెరికాయనిన స్త్రీలలో అవినీతి కాలవాలమనియు, హితవు నొసంగిరి; ఆంధ్రులందరిపక్షమున (అనగా బర్మాలోని ఆంధ్రులు) రెడ్డి యువజన సంఘమువారును, ఆంధ్ర యువజన సంఘమువారును కలసి నాకు వీడ్కోలుపత్రిము నొసంగిరి.

ఇవన్నియు నైనవి. నేను ప్రత్యుత్తరమునొసంగవలసిన సమయము వచ్చెను. నన్నొక ఘనునిగ భావించుచుండఁది. నేను ఘనుడనుకొదనియు, అనఁసరముగ పెద్దవారికి చేయవలసిన మర్యాదల నాకు మీరు చేసివేయు చున్నారనియు, నే నెన్నిపర్యాయములు వారికి చెప్పినను వినలేదు. ఏమి యును చేయుటకు తోచలేదు. మహాపురుషలక్షణములను నేర్చుకొనవలసిన వాడనుకొని మహాపురుషుడనుకొను. నేనెంత దుర్బలుడనో, నాకొరత లేకయో, నాకును మహాపురుషులకును మధ్య నింకను ఎంతదూర మున్నదో ఇద్దరికి తప్ప మూడవవారికి తెలియదు. భంగవంతునికి తెలియును. నాకు తెలియును. ఇతరులకు తెలియమిచే నిట్టి మర్యాదలు నన్ను చేయుచున్నారనుకొంటిని గదా యనుకొంటిని కొని నాయందుమాత్ర మొకవిశేష మున్నది. నాకు ప్రభువునందు అగృతమగు నమ్మికయొకటి గలదు. దానికి తార్కాణము నా యిప్పటి నిత్యజీవితమే. దేశమునకును దేశమునకును మధ్య అన్ని విషయములలోను ఎట్టి వ్యత్యాసములుండునో మానవప్రకృతి యెంత చిత్రమో పరదేశగమనము చేసినవారికి తెల్లమే. పరాయిదేశముల మధ్య చిత్రవిచిత్ర మానవస్వభావములలో, నడి సముద్రమునందు నడచు ఓడలయందు మెలగు నా కేచిక్కును రాకుండ కాపాడగల శక్తిపరుడు, ప్రేమమూర్తి, యొకడున్నాడను నిరంతర నమ్మికయే నన్ను జీవింపజేయుచు, ఆశాలతలను బెంచుచున్నది కావున నేను నా ప్రత్యుత్తరము మూలమున వారికి సహాయము చేయబోవుటకు ముందు పరాత్పరుని ప్రార్థించుకొంటిని. తరువాత ప్రారంభించితిని. ఎంతమాత్రమును అశిశయోకి లేక చెప్పగలను నే నుపన్యసించుచున్నపుడు వారందరి దృష్టులను నాపై కేంద్రీకరింపబడి నవి. ౧ సభలో నిశ్శబ్దమైపోయెను. ఒకానొకప్పుడు మాత్రము సంతోష మును, అంగీకారమును సూచించునట్లు హియర్ హియర్ అను ధ్వనులను కరతాళధ్వనులను చేయుచుండిరి.

వారిలో ప్రబలముగ వ్యాపించియుండిన వ్యభిచారవృత్తికి కారణము వారు స్వదేశమునందు భార్యలను విడిచివచ్చి చాల సంవత్సరముల కొకసారి వారిని చూచి వచ్చుచుంట. ఈవిషయమునుగూర్చియు కూలీలకును మేస్త్రీల కునుగల వాత్సుగూర్చియు బర్మావారును మనవారును అన్యోన్యముగ

నుండుటనుగూర్చియు చెప్పినాను. నాయాత్రనుగూర్చి మాటాడితిని. నాయుద్దేశ్యములను నాయాదర్శమునుగూర్చి వక్కాణించితిని. మగ్ధ్య మగ్ధ్య గీతలోని శ్లోకములను పురాణములందలి నిదర్శనమును వెల్లడించితిని. వారందరును తన్మయత్వము నొందిరని వ్రాసినను అశ్రయోక్తికొదు.

సభాసంతరమున వారిలో పెద్దలు “చిన్నవాడవయ్యును పెద్ద హితమును వోక్రిచ్చినట్టియు ఉన్నతాదర్శమును సాధించునట్టియు నీయందు మేము గర్వించుచున్నాము” అనినారు.

ఉపహారము లాసంగబడినవి. మా గుజరాతీ మిత్రులునుగూడ అంధ్రులతోపాటు పాల్గొనిరి.

మొన్న ఫోటోకు కొంతమంది వచ్చుటానందమాయెను. అందుచే తిరిగి నిన్ననుగూడ నొక గ్రూప్ ఫోటో తీయబడినది. ఈ ఫోటో లనువారు పత్రికలకు పంపుదురట. సభలోని యుపన్యాస సారములనుగూడ పత్రికలకు వ్రాయుట కుమ్మకులైరి.

గుజరాతీ ఘరంవారు నన్ను వారికంపెనీవద్దకు గొంపోయి పూలహారమును వేసి, చక్కని మాటల నాడిరి. ఓడరేవుకు వారందరును వచ్చిరి. మన అంధ్రమిత్రులు చాలమందివచ్చి తరుగ తరుగ పూలదండలను వేయుచు నానందించిరి. ఓడ కదిలేవరకు వారు కదలలేదు. వారి యనురాగమును గూర్చి యాలోచించుచు భగవంతుని స్మరించుకొనుచు టెయిరియా ఓడను సమీపించితిని.

టెయిరియా యోడ—హిందీ భాష.

రేవువద్దనుండి చిన్న స్టీమ్ లాంచిలో మమ్మును మా పెటెలను ఈ టెయిరియాకు తీసికొని వెళ్ళినారు. ఇది గట్టుకు వచ్చుటకు వీలులేదు. లోతు చాలదు. అందుచే దీనిని రేవుకు చాలదూరమున తగినంతలోతులో నుంతురు. నీవు యేఆంగోరాయోడను చూచియెయుంటివి. అది మూడువేల టన్నులు. ఇది యారువేల ఐదువందలు. ఆంగోరా దీనిముందర బొమ్మవలె నుండును. కేబిన్ లు ఆంగోరాలలోకంటె నెక్కువ విశాలముగనున్నవి. స్నానము గదులలోగూడ (Fans) వినకర్రలు పెట్టినారు. డెక్ మీద

నుండి 'చూచువారికి సముద్రముపైన తా మొక గోపురశిఖరముపై. నున్న
లుండును. అప్పుడు బంగాళాఖాతము ప్రశాంతముగనున్నది టెయిరియా
కుదుపులేక నడచుచున్నది. వీలనో కేబిచులలో పూర్వగ స్యాసింజులు లేనే
లేరు నాకేబిను అంతకును నేనొక్కడను. అభ్యాసము చేసికొనుటకు వీలుగ
నున్నది. నాకేబిన్ ప్రక్కను ఒకదొర, ఆయనభార్య, ఒకచిన్న అమ్మాయి
ఉన్నారు. వారు నన్నిట్టిటే పలుకరించుచుందురు. డెక్మీద నింకను దొర
లును దొరసానులను విహరించుచుందురు. వారిలో కొంతమందితో నాకు
పరిచయమయినది. కులాసాగా కాలమును వెళ్ళబుచ్చుచున్నాను. ఈసీమ్
షిప్ లో నెవరును సెకండుక్లాసులో ఇండియనులు కనుపించలేదు. కేబిన్
బోయిజ్ ముఱుకున్నారు ఇండియనులు. వాళ్ళందరికిని వచ్చిరాని యిర్రిగీషు.
తరువాత హిందీ మాట్లాడుదురు. ఇంకను యేదేశమువరకు హిందీమాట
ఉన్నదో తెలియదు. ఇంతవరకు నేను దక్షిణ ఇండియా వదలినది లగా
యతు అన్ని ప్రాంతములలోను హిందీ చలాయింపు అగుటను చూచు
చున్నాను. హిందీ రాకపోయినయెడల నేను చాలచోట్ల చాల తబ్బిబ్బు
పడిపోయియుందును ఈ యోడయందు అంగోరాలోవలె అన్నము కను
బడదు. రొట్టెతోను బంగాళాదుంప, ఐస్ క్రీం, బొప్పాయి వెన్నతోను,
జాంతోను కాలము గడపుకొనుచున్నాను.

బ ర్మా దేశ ము.

జనాభా మూడులక్షల నలభైవేలు. ఇందు ఆంధ్రులసంఖ్య సుమారు 1 లక్ష. గుజరాతీలుకూడ విస్తారముగ నున్నారు. మహమ్మదీయులును చాలమంది గలరు. పార్సీలు, బెంగాలీలు కొంచెము తక్కువ అనుకొందును. అరవలు ఇప్పుడప్పుడు దిట్టముగ వచ్చుచున్నారట. ఇది హిందూదేశము లోని యొక మద్రాస్వలెనో మరియొక నగరమువలెనో యున్నది గాని ముఖ్యనగరమువలెగాని కొన్నింపడు వీలనన బర్మావారు ఉండవలసినంత మంది యిక్కడ లేరు. వారి ముఖ్యపట్టణములో వారు తగినంతమంది లేరు.

వైశాల్యము—22 మైళ్ళ చదరము. చాల పెద్దదన్నమాట. క్రొత్తగా కట్టిన రంగూన్ పాతరంగూన్ కంటె బాగుగనుండును. వీధులు చాల పెద్దవి. తరువాత ఒక్కొక్కరోడ్డు ఎన్ని మైళ్ళ పొడుగైన నుండును.

ప్రయాణసౌకర్యములు—రంగూన్లోని చాల భాగములకు రైలు స్టేషన్లున్నవి. పగలంతయు బజారులలో కష్టపడి. చీకటిపడగనే, రైలు మార్గమున యిండ్లకు బోనచ్చును. మోటారు బస్లు చాలగలవు. రాత్రిం బగళ్ళ జనులను కూరుచుండచెట్ట కొని పరువెత్తికొని పోవుచుండును. టాక్సీ లకు పగలంతయు పనియుండును. గుర్రపుబళ్ళు (పెట్టిబళ్ళు) కూడ పని చేయుచుండును. రిక్షాలున్నవి. రాత్రి పండ్రెండువరకు నడచుట నేనూ చూచితిని.

మ్యునిసిపాలిటీ-నగరమును ఆతిపరిశుభ్రముగ నుంతురు. కలకత్తాలో వలె రాతి యిటుకల రోడ్లుగాని, ఇరుకు సందులుగాని మురికినీరు వీధులలో నుండుటగాని, మురికికంపు ముక్కలను బ్రద్దలుచేయుచుండుటగాని యిటు గాంచదు. చక్కని నీటిసప్లయ. ఎటుగాంచినను ఎలక్ట్రిక్ దీపములు ఎక్కడనైన యింటికి నిప్పంటుకుంటే అర్పివేయుటకు మున్సిపాలిటీ తాలూకు సెంట్రల్ ఫైర్ స్టేషన్లోని ఇంజనులు సిద్ధము.

పోలీసు:—ప్రతివీధి చివరను వీధిమొగను వీధిమధ్య నిలబడి యొక పోలీసు మనిషి యెప్పుడును వచ్చే బండిని వెళ్ళేబండిని సిగ్నల్ చేయును. అతడు వెళ్ళమని సిగ్నల్ చేస్తేతప్ప, ఏబండియు కదలదు. ఇందువలన అనేక మంది బల్లక్రిందపడి చచ్చుట తగ్గిపోయినది.

న్యాయశాఖ:—అన్ని కోర్టులలోను పీడరుంచురు. పీడర్లలోగూడ హైందవులే యెక్కువ మంది. పీడరు కోర్టువారితో ఇంగ్లీషున మాటాడును. పోలీసు హిందీలో అడుగుచుండును? మాటకొరులు తక్కువ. కొద్దినిమిష ములలోనే నిజము తేలిపోవుచుండునట.

కూలివృత్తి:—ఇదియిక్కడ ప్రత్యేకము కోరంగులని పిలువబడు మన ఆంధ్రులే ఈ కూలివృత్తి నంతటిని గుతగొనినారు. నే నెరిగినంతవరకు కోరంగి తప్ప మరొకడు రిక్తాలగుటలేదు. బసాలు మోయుట, సామానులు మోయుట, ఫ్యాక్టరీ సోకరీ, చాకలిపని; అదియిది యన నేల కూలివృత్తి అంతయు తెలుగువాడే. వీరిలో మరొకవృత్తి నవలంబించిన వారు బహు అరుదు.

వ్యాపారము:—రంగూన్ కూడ గొప్ప రేవుపట్టణము. ఐరావతీ నదీ ముఖమున నున్నది. ఎన్ని దేశముల యోడలో గాన్పించుచుండును. అన్ని దేశముల వారికిని ఇచ్చట గోదాములు, ఫ్యాక్టరీలు, షాపులు, కంపెనీలు గలవు. కాని యొక్క బర్మాదేశజుడు కూడ పెద్ద వ్యాపారములో లేడు. మన జనులందరును కూలిలోనున్నారు. చెమళ్ళు అచ్చటచట రాజమండ్రు కోమట్లు కాకినాడ కోమట్లు నగల మకాణములను ఇతర మకాణములను పెట్టుకొని యున్నారు. హిందూదేశస్థులలో గుజరాతీ లిచ్చట చక్కగా వ్యాపారమును నడుపుకొనుచుందురు.

ఫ్యాక్టరీలు:—ఇంతపెద్ద ఫ్యాక్టరీలు ఇండియాలో తక్కువ. రైసు ఫ్యాక్టరీల ప్రక్కన పెద్ద గోదాములు కట్టబడియున్నవి. బర్మాలో అతి విస్తారమైన ధాన్యపుపంట యున్నది. ఈఫ్యాక్టరీలవద్దకు రాగానే ఆపంట కచ్చెరువగును.

సరుకులు:—బర్మాలో అపరాధగూడ చాల యెక్కువగ పండును. ఎక్కడచూచినను కలపే. అడవి యెక్కువ. దంతముపనులు చాలరకములు దొరుకును. రత్నములు, వజ్రములు గల గనులున్నవి. పట్టు కొద్దిగా గలదు.

సివేశనసలములు:—చాల యిరుకు. ఒక్కొక్క యింటలో చాల కుటుంబములుండిను. అద్దెలు చాల హెచ్చు గజముఖరీదు ఎన్నో వండ్లుండిను.

మరభ్యాసములు:—ప్రతివాడును టీ ఎన్నోసార్లు త్రాగెదరు. చుట్టలను, సిగరెట్లను, బీడీలను పీల్చుచుందురు. బర్మావానిచుట్ట మనతూటాతో సరిగా పోల్చవచ్చును. బర్మాస్త్రీలు ఈతూటాలను ఎప్పుడును తగలవేయుచుందురు. మన హిందువులెక్కువగ పాన్ వేయుచుందురు. తెలుగుకూలీలలోను, బర్మాపురుషులలోను త్రాగుడెక్కువ. వ్యభిచారమునకు పెట్టినది పేరు రంగూన్. ఆంధ్రులలో నెవరును భార్యల నిటకు తీసుకొనిరాక, చాలసంవత్సరములకొకసారి దేశము వెళ్ళి వచ్చుచుందురు. ఇచ్చట వీరు ఉంపుడుక తెలతో కాలమును సరిపెట్టుకొందురు. వ్యభిచారవృత్తియందున్న ఆంధ్రస్త్రీలు విస్తారముగ నిక్కడకు లేచివత్తురు. అందులో కొందరు లెక్కలేని సంకటములకు పాలెనవారు మనదేశమున అడుక్కొనుటకు గూడ పనికిరానిముండ ఇక్కడోక కొండ. ఛీ, ఆంధ్రులెన్నడు ఈ మరభ్యాసముకు దూరులగుమరో, బర్మా అడుదాని కతిస్వాతంత్ర్యము. పురుషుడు కడుసోమరి, త్రాగుబోతు. అడపిల్లలకును, మొగపిల్లలకును ఆ సిసమముగ పంచబడును. వీండ్లలో పెండ్లిఅంటూ వేరేలేదు. ఎవడితోనో లేచిపోవును. కొన్నాళ్లయినాక వాడు అది యింటికివస్తారు. కొపురము చేస్తారు. అదే పెళ్ళి. గొప్పడాక్టర్లు చాల యనుభవముమీద చెప్పినదేమంటే “బర్మాలోని సుఖజాడ్యములు దారుణమైనవి.”

నాటుకోటిశెట్టు:—వీరు కోటిశ్వరులు. బర్మాలో వడ్డీవ్యాపారము చేయుదురు. వారివడ్డీ ఎప్పటికైన ఎక్కువమాటగాని తక్కువయుండదు. నూటికి రు 8-2-0 లు చాల సరసమయినదట. అప్పిచ్చుచునే వడ్డీ అరంటుగా మొదటనే తీసుకొందురు. వారు గొప్ప ఇనుపబీరువాలలో ధనమును పోసుకొని, దానినే కాపాడుకొనుచు, నిరంతరము ధ్యానము చేయుచు, దానిని విడువనే విడువరు.

గోపురములు:—వీటిని ఫయ్యాలందురు. ఒక ధ్వజసంధముండును. చుట్టూరా చిన్న గుడులుండును. గోపురములోని చాలచోట్ల అనగా ధ్వజ

సంభమునకును, చిన్నగుడులపైనను, విగ్రహములకును బంగారుపూత
యొందును. ఈదేశమున బుద్ధవిగ్రహములకు గొడువలేదు. ఒక్కొక్క
బుద్ధవిగ్రహముచుట్టును ఘోషి (అనగా బౌద్ధసన్యాసులు) విగ్రహము
లుండును. బుద్ధభగవానుడు నిమిలితనేత్రుడై తపఃబాచరించుడు గూర్పుని
యున్నట్లు చెక్కిబడును. ఈ ఘయాలలో కొన్నివస్తువులను వెలిగింతురు.
పువ్వులను సమర్పింతురు. దబ్బులను వసూలుచేసికొనుటకు పూజారులు లేరు.
చెప్పలను గుడిముందర విడిచివేసి, చేతిలోనుంచుకొనియే, గుడియావరణలో
బర్మానులు తీరుగుచుందురు.

తిండి:—రంగూన్ లో నున్న జనులు ఎవరిజాతి యలవాటు చొప్పున
వారు దుస్తుల నెల్లు ధరించుదున్నారు అట్లే వారి జాతి యలవాటు చొప్పున
భోజనమును చేయుదురు. మన దేశములను వదలివేసి బర్మాచాండ్ర తిండిని
గూర్చి మాత్రమే వ్రాయవలెనని వాములను తలచు నరికి వారవేసి
తిందురు. అన్నిరకముల జంతువుల మాంసములను పుచ్చుకొందురు. కుక్క
లను కోతులనుకూడ తినుదున్నారుగని వినికెడిది. నాకి క్షేత్రవెనగనూ నెయచిన
వ్రాణము. ప్రతిపద్యములను దానిని తగులనిచ్చి లగాయించుదురు.
వారు అల్పాహారములను చేయుచుండగా చూచినాను. ఏ ప్లేటులో
చూచినను ట్రైన్ దారపు ముక్కలవలెనున్న సరుకే కనుపించెను. అందంత
వేరుశనగనూ నె పోసికొని తినివేయుదున్నారు.

తెమ్మెంగ్:—రంగూన్ పరిసరములనున్న యొకగ్రామ మిది. ప్రతి
యిల్లును ఒక పూలవనముతో నున్నట్లున్నది. కలపసంధములు మొదటి
సాతభూమికి 4, 5 అడుగుల యెత్తున నొక సరంజీవిత వేయుదురు. ఆ
సరంజీమీద వారి నివాసము ఇచ్చటనున్న దుకొణములన్నియుగూడ ఇండి
యనులవె. తొటానుల పట్టుకొని యింటింటికి ఒక హౌదవుడు “వేదము
చూపించుకొంటారా” అని యగము వచ్చుచు హిందీ గట్టి అడుగుడు
తిరుగుచుండును. ఒక్కొక్కచోట కూర్చుండి చుట్టూ జేరిన బర్మాస్త్రీలకు
జాతకములను చెప్పుచుండును.

డెన్:—బర్మాలో స్త్రీలును పురుషులును ఒకటేగుస్తులు, ఒక
సిల్కు లుంగీ ఒక వసుల్ జాకెట్టు పైమీద సిల్కుగుడ్డ మొగవాళ్ళంద

యను. బేడినాండు) ఒక్కొక్కప్పుడు స్త్రీపురుషతారతమ్యము గనుపడదు. ఆందుచే పురుషులు తలగుడ చుట్టుదురు. స్త్రీలు తమ పెద్దజాటును నగ్గని టోపీవలె నెత్తిపై ననుచ్చెడను. ఇదియే తేడా!

౯.

(మకొం) కులాలంపూర్, మలయద్వీపము, 30 4-29

నిన్న రాత్రి పెనాంగ్ నుంచి బయలుదేరి ట్రైయిన్ మీద ఈ పట్టణమును చేరినాము. ఈయు తరము మధ్యాహ్నము సుమారు 12 గంటలకు వ్రాయించున్నాను. తేవనుగను ఆరోగ్యముగను ఉన్నాను. పెనాంగ్ పేరుటకు ముందు విశేషములన్నియు గత లేఖలో తెలిపియుంటిని. ఆ లేఖను పెనాంగ్ పోస్టాఫీసులో పెనియుంటిని. పెనాంగ్ చేరినది లగా యతు విశేషములను ముందుముందు పంపెదను. ఒక్కొక్కప్పుడు నాకు సావకాశము చాల తక్కువగనుండును. ఆందుచే పెద్ద యుత్తరములను వ్రాయజాలకున్నాను. సావకాశము ఎక్కువగా ఓడలోలభించుచుండును. ఆయా సమయములందు నీకు పెద్దజాబులను వ్రాయగలను. కాని నేను చేరే ప్రతి వేశము నుండియు ప్రతి గ్రామము నుండియు నీకు ఏదోయొక చిన్న జాబు వ్రాయించుచుండును. నే నీరాత్రి మెయిల్ ట్రైయిన్ లో బయలుదేరి రేపు ఉదయము నకు సింగపూర్ చేరెదను. అటునుండిగూడ నీకు సాధ్యమైన వెంటనే తెలుపుదును.

సింగపూర్, 1—5—29.

కులాలంపూరునుండి నీ కు తరమును వ్రాసియుంటిని. నిన్న రాత్రి మెయిలు ట్రైయిన్ లో నటనుండి బయలుదేరి ఈ ఉదయము సుమారు 7 గంటలకు సింగపూర్ చేరినాను. మద్రాస్ లోని స్నేహితు లొకరు ఇచ్చటి బియసాఫీకల్ సొసైటీయొక్క కార్యదర్శికి ఉ తరమును ఇచ్చినారు. ఆ యుత్తరముపై వ్రాయబడిన చిరునామా ప్రకారము ప్రయత్నముచేయగా.

యిస్సాఫీకల్ లాడికి బదులు ఒక చెనావాని యిల్లున్నది. ఏమిచేయవలెనా యని యూహించుచుండగా, కులాలంపూర్ లోని ఇండియా ప్రభుత్వము తరఫున ఏజెంటుగా పనిచేయుచున్న రావు సాహెబ్ ఆర్. సుబ్బయ్య నాయుడుగారితో మాట్లాడుచుండగా ప్రసంగవశమున ఆయన నాతో చెప్పిన 3 నంబరు ఓవెన్ రోడ్డులోని ఇండియన్ ఎసోసియేషన్ సంగతి జిక్కివచ్చినది. ఎవరో ట్రేయిన్ లో నేను వెదకుచున్న ఆరేస్ కోర్సు రోడ్డుకు ఓవెన్ రోడ్డు చాల సమీపమే అన్నట్లు జాపకము. కాబట్టి ఓవెన్ రోడ్డుకు బండిని తీర్చివచ్చినాను. ఇంతలో త్రోవలో రేస్ కోర్సులేన్ లో 20 నంబరు ఇంటిమీద “రామకృష్ణ మిషన్” అని వ్రాయబడి యుంటును గాంచి లోనికివెళ్ళి భోగట్టా చేసినది. ఇందొక స్వాములవారున్నారు. “తాత్కాలికముగ సామాను లిక్కడ నుంచుకొనవచ్చును. తరువాత కార్యదర్శి కొరకు వెదకుడు” అనెను. ఆందువలన నా పెట్టెలతో ఇచ్చట దిగినాను. ఈ సాయంకాలము కార్యదర్శి కొరకు వెళ్ళెదను. నేడే బహుశః తామస్ మక్కు కంపెనీవారివద్దకు పోయి జపాన్ కు టిక్కెట్లు తీసుకొనెదను. త్రోవలోనున్న చెనా రేవుసలములలో ఓడతోపాటే నేనును అగి చూచెదను. అంతకంటే ప్రస్తుతం అగ్గులుకు వీలులేదు. చెనాదేశము రాచకీయముగ అల్లకల్లోలములో నున్నది. ఇటునుండి జపానుకు దగ్గర దగ్గరగా 3 వారముల ప్రయాణ మునైనారు.

మలయా దేశము పెనాంగ్ పట్టణము:

టాలూయోడ, జూలై 7:—

టాలూయోడ, పెనాంగ్ కు ఫర్లాంగుదూరములో అగిపోయినది. అది పెనాంగ్. ఒడునలోతుచాలరు. అందు వేదూరమున నేతగవలసివచ్చెను. ఒక చిన్న స్త్రీమరునెక్కి గట్టుకు చేరినాము. ఏనంకజూచినను అరవకూలీత సామానులు మోసినారు. హోటలులో ప్రవేశించినాము. మేము ప్రవేశించగ నె. మమ్ము కనిపెట్టి ఒక సా హెబు ప్రవేశించినాడు నేను హిందు సానిని మాట్లాడినాను. వానికి హిందుసా వచ్చినగదా! అరవములో ప్రత్యుత్తరమిచ్చినాడు. మావద్దనున్న రోసాయలు. అణాలు మలయా దేశపు చాలరు. సెంట్రలోనికి మార్చినాము. భోజనమును కుర్చీమీద కూర్చుండుడని హోటలులోని అరవబ్రాహ్మణుడనినాడు. మే బాబల్లమీద అరటాకులో వడ్డించినాడు. ఊరుమాదుబను బయటను వెళ్ళినాము. పెనాంగ్ వీధులు కొంచెము వెడల్పు తక్కువనినమాటయు కాని, శుభ్రముగ కట్టబడి నవి. తారురోడ్లు. ఏమి తమాషగా లెవెల్ వేసినారు! వరము వెలవగనే రోడ్లపై ఒకచుక్కనీరు నిలువయుండెను. కొన్ని రోడ్లకు ట్రాఫిక్ యెక్కువ. అందులో సముద్రపు గట్టుననున్న రోడ్డు ఎచుడుమాచినను సంతరోజున పాలకొల్లు పెనాంగ్ వీధివలె నుండును. కొన్ని వీధులలో చాలపెనా కంపెనీలున్నవి. పెనాంగ్ కంపెనీలన్నియు దొరలవే. బళ్ళమీద నెల్లపుడును రబ్బరు అట్టలు ఎక్కించి రవానావేయుచుచును. పట్టణముంతటను చెనావారి షాపులు. నూటికొకటి మహమ్మదీయునిదో, గుజరాతీ వైశ్యునిదో ఉండును. ఊరునిండ లంచాలున్నవి. చెనావారు ఇంకొక జాతివానిని ఈ రికొలను లాగనియ్యరు. కూలిపని చాలవరకు అరవలు చేయుచున్నారు. నాకొక్క తెలుగుకూలీగ్గొనను కనుపించలేదు. ఇచ్చట శండు కొత్త పదతులు చూచినాను. మొదటిది త్రొక్కుడుబుడ్లు వెరుక నొక గడ్డిమో పంత పెనాబుటనిండ ఏమోసగకు వేసికొని, ముందొకమూట పెట్టుకొని, చెనావారు త్రొక్కుకొని పోదురు. శెండవది పట్టాలులేని ట్రామ్! మోటారు బస్ నే పెనాంగ్ తీగెల సహాయమున నడపుచున్నారు.

కోలొలంపూరు:—

పెనాంగ్ నుండి కోలొలంపూర్ కు 12 గంటల రైలుప్రయాణము. ఇదియు నొక పెద్దపట్టణమే కాని శుభ్రత తక్కువ. ఇచ్చట రెండెక్కడూడు బళ్లు కనుపించినవి మన ప్రాంతములలో కోయనాడ్డు ఊరిబయటవేయు ఒకొకొక పెద్ద పొడుగుపాటి గుడిసెవలె నున్న వీళ్లు. ఈ నగరము నందున్న ఉద్యానవనము చూడవగినది. చాల పెద్దది. ఇంపుగ నుండును. మనదేశమున గానరాని పుష్పజాతుల నెన్నిటితో చూచినాను. ఒక బవర్ అద్దములతో కట్టబడినది. ఈ బవర్ లో నెన్నటికిని మరపురాని సౌందర్యము గల పూవులున్నవి. మ్యూజియమ్ చిన్నదేకాని మనదేశమున కనుపడని కొన్ని జంతువుల నిట జూడవగును. కొన్ని పెద్దపాములను చూపినారు. వాని కొటు చాల నిరసాయముట. కొన్ని జైరెలను చూపినారు. కఱచిన మరుక్షణమున నె చావు తప్పదట. హిందూదేశముయొక్క ప్రభుత్వము తరపున ఇచట రావుసాహెబ్ ఆర్. సుబ్బయ్యనాయుడుగారు ఏజంటుగ నున్నారు. ఈయన నెలూరునివాసి. తెలుగుదేశమున కొంతకాలము డెప్యూటీకలెక్టరుగ పనిచేసినట్లు తెలియుచున్నది. చామనచాయవాడు. దీర్ఘకాయుడని చెప్పవచ్చును. నాతో నాంధ్రమున మున్నటిచెను. అమెరికా వెళ్ళుటలో నాయుద్దేశ్యమును కనుగొని నన్నాశీర్వదించెను. మలయాదేశముయొక్క వరకము చెనావారి హాసగతమై యున్నదనియు, ఇప్పటికైన హిందూదేశీయులకు వలయుచో నవకౌశములు తక్కువగ లేవనియు చెప్పి, “మీబోంట్లు ఈ దేశముననున్న తగరపు గనులను, రబ్బరు తోటలను చూడవలసిన”దే యనెను. గోదావరిజిల్లాలనుండి యిట కెగుమతి కొదగిన సరకులపేర్లను వ్రాసికొనెను. నర్సాపురములో ఆయనకు తెలిసిన యెగ్గెన్నపంతులుగారు వగైరాల తేమము నడిగెను. మన దేశమునకు సంబంధించిన యనేకసంగతులను నాతో ప్రసంగించి చాలసేపైన తరువాత “మీరు నన్ను చూడవచ్చుట చాల సంతోషకరము. చూడవచ్చినందుకు వందనములు. మీకు ఆనందదాయకమగు ప్రయాణము సిద్ధించునుగాక” యనెను.

సింగపూర్:—

కోలాలంపూర్ నుండి యిటకు 12 గంటల రైలుప్రయాణము. తొలివపాడుగునను ప్రకృతిమాత సౌందర్యమును కన్నులపండువుగ చూడ వచ్చును. సింగపూరులో టేంకురోడ్ అను స్టేషన్ పెద్దది. అటనుండి మేము ఒక అరవవానిగుర్రపుబండిపై రామకృష్ణమిషన్ వారి భవనముకు వెళ్ళినాము. ఇందుకు సంబంధించిన మైంబర్లు నూరుగురు గలరు. నెలకొక డాలరు చందా నిచ్చుచున్నారు. ఈ మిషన్ భవనమున ప్రస్తుతమున్న స్వాములవారు చాలమంచివారు. ఆయనతో నేను భారతలంచ్ హోమ్ కు వెళ్ళినాను. ఈ హోటలు అరవవారిది. ఇటనుండి తియసాఫికల్ లాడ్జి కొంచెముదూరమే. తియసాఫికల్ లాడ్జికి ఒక దొరసాని ఆధ్యక్షురాలుగను ఒక దొరసాని లైబ్రేరియన్ గను ఉన్నారు. నా స్నేహితులైన రాముని మీననుగారు కార్యదర్శిగనున్నారు. వీరు నన్ను మోటారుపై చాల కోడకు తీసుకొనివెళ్ళినారు. అన్ని రోడ్లను చాల పొడవుగనున్నవి. కొని మెలికలిదిరిగి వంకరగబోవును. ఇరుప్రక్కలను చక్కని ఎత్తైనస్థలము, పచ్చనిచెట్లు, రంగురంగుల పూవులు కొన్నిచోట్ల. ఈ రోడ్ల ననుసరించిన కొండలపై దివ్యభవనముల నిర్మించుకొని తెల్లవారు నివసించుచున్నారు. దరహాముమీద:

తెల్లవా రెక్కడ నున్నను సురక్షితముగను, హాయిగను ఉన్నారు. మలయాదేశమునిండ చైనావారు కలరు. వారు వ రకమును చేసికొందురు. ఇంకను అన్నివృత్తులలోను ఉన్నారు. అరవలు హిందూదేశపు జాతుగలో నన్నిటికంటె నెక్కువగనున్నారు. తెలుగువారు నా కెచటను కొనరా లేదు. ఈ మలయాదేశమంతటను పెద్దపెద్ద రబ్బరుతోటలు గలవు. తగరపు గనులును గలవు. ఒక్క తోటకొని ఒక్క గనికొని మలేవారి చేతులలో నున్నట్లు తోచదు. అజాతి సోమరిపోతుతనముకు పెట్టినది పేరు. క్రమముగ జాతియే నశించుచున్నది. మలేలో మలేవారు ఎచ్చటనోగాని కొన్నిచరు. వారేయడవులలోనో నివసింతురు. కొందరు తోటలలో కూలికికుదురుచురు. మోటారు డ్రైవరుగను, పోలీసు యుద్యోగమందును మాత్రమే మలేలు

కనుపింతురు. చాలవరకు మలేలందరును దరిమలు, వారికి ఒక వరకమందు గాని ఒక చేతిపనియందుగాని జోక్యములేదు. ఇతర దేశీయులు మలేయుక్క వరకమును భాగ్యమును గుతగొనుచుండగా మలేలు నోరుతెరచుకొని ఆకాశమువంక చూచుచున్నారు. వారిగతి “అన్నియు నున్నవి, అల్లుని నోట్లో శని” యనునట్లున్నది.

౧౧

హంకాంగ్, చైనాదేశము.

9-5-29. 4 గంటలకు.

ఇంకను హంకాంగ్ ఎన్నోమైళ్లున్నదనగనే. పర్వతపంకులుప్రారంభమైనవి. అవి యంతగా యెత్తెనవికావు. ఆకు పచ్చగానున్నవి. ఓడరేవును సమీపించిన కొలదియు ఆ పర్వతములపై యిండ్లు కనుపించినవి హంకాంగ్ పట్టణమంతయు పర్వతములమీదను, ప్రక్కను కట్టబడినది. కొన్ని పెద్దమేడలు కనుబడినవి. అందొకటి ఏడంతసులది. అది హోటెల్. దాని పేరు పెనిన్సులా హోటెలు. మాయోడలోనున్న చైనావారి మొగములన్నియు నవ్వుచుండెను. వారి స్వదేశమును చేరునపుడు వారి కొనందము సహజమే. రేవు చేరేసరికి ఓడవదకు అనేక చిన్నపడవలు చేరినవి. వాటిని డింగీలనవచ్చును. కాని మన డింగీలకును ఈ డింగీలకును చాల భేదము గలది. ఒకచిత్రమేమన ఈ డింగీలను చైనాస్త్రీలే నడపుచున్నారు. చిన్న పిల్లలు నడివయసు యువతులు, ముసలివాండ్లూకూడ నడుపుటను చూచినాను. బిడ్డలున్నస్త్రీలు బిడ్డను వీపుమీదకట్టుకొని నిర్భయముగ చుక్కాని పట్టుచురు. తెడ్డువేయుదురు, గడవేయుదురు. వీండెంత మోటువారో చూడుము. ఒక యువతి పెద్దపెద్ద సామానులను మోయుచున్నది. ఆమె కూలిచేసికొని బ్రతుకును. ఇట్లు కూలిచే బ్రతుకువారు చాలమంది స్త్రీలున్నారు. పురుషులన్ననో చెప్పనక్కరలేదు. చాల మోటుమనుష్యులు. పెద్దపెద్ద పెట్టెలను ఒక త్రాడునగట్టి, ఒకటొకటే నెమ్మదిగా నునా

యాసముగా ఆటబొమ్మలవలె ఒక్కొక్క చైనావాడు ఓడ ప్రక్కనున్న చిన్న పడవలలోనికి దింపుచున్నాడు. చైనాలో మగవాండ్రు పేడివాండ్రు, మనులలో స్త్రీలకును వీరికిని తేడాలేదు ప్రతివాడును బోడిగుండో లేక ఇస్లామో యుంచుకొనును. తాటిపండువంటి చాయ, గుండ్రని మొగములు, తప్పడముక్కులు, చిన్నకండ్లు పెద మొగములు. అడవాండ్రు పెద్ద జుట్టును గులిగి, దానిని ఖెనుక ముడివేయుటో లేక అతి పొడుగుగా జడ నల్లుటో చేయుదురు. పొడుగు తక్కువ అంగరకా తొడుక్కొని, ఇజారు వేసికొందురు. వారు సాధారణముగా మెరీనావంటి నలటి మనులను తొడుగుకొని తాటియాకుల కుళాయిని నెత్తిపె పెట్టికొందురు. ఇంకొక చిత్రము: ఓడమీదకు త్రాడుమీద నెగబ్రాకినారు. అంత సునాయాసముగ ఒక కోతిమాత్రమే యెగబ్రాక గలదనుకొందును. కోతి నాలుగు కాళ్ళతో ఎగబ్రాకును. ఏ రొక్కచేతులతోడనే (కాళ్ళకు చెప్పులున్నవి.) ఆ పొడుగుసాటిత్రాటిని, ఎక్కిపోయి ఓడలో నిముసములో ప్రవేశించి నారు.

•

రాత్రి 8 గంటలకు.

ఈ దినమున భోజనము చాల అలస్యమైనది. కొంచెము సేపు సత్సంగమును చేసుకొని, ఒక్క నిముసము చల్లగాలిలో తిరుగుటకు డెక్ మీదకు వెళ్ళినాను. ఏమని చెప్పమను? చెప్పగలను? ఒక విచిత్రదృశ్యము నా కంట బడినది. ఈ పట్టణముయొక్క భవనములన్నియు పర్వతపంక్తిపైనను, ప్రక్కను కట్టబడినవని వ్రాసియుంటిని. అపర్వతములమీదను ప్రక్కను పచ్చని చెట్లున్నవి. రాత్రివేళను పర్వతమంతయు నల్లగను, దానిపైనున్న కట్టడములు తెల్లవాటుగను, కనుబడవలెగదా. అటుగాక, పర్వతగుండ్తయంతయు వజ్రవైడూర్యగోమేధికపుష్పరాగమరకతమాణిక్యములు పెద జల్లబడినట్లు ధగధగాయ మానంబై, చూపరుల డెందంబుల నచ్చెరువొందింప జేయుచు, ప్రకాశించుచున్నది. అనేకవేల నక్షత్రము లొక్కసారిగా ఆకాశమునుండి రాలి, యా పర్వతపంక్తిని అచటచట నాతి దూరమునపడి, మినుకుమినుకు మనుచున్నవో యనునట్లున్నది. ఆకుపచ్చని యా చెట్లుగల న్నలములన్నియు తళతళలాడు ఊదారంగును వేసికొనినట్లున్నది కలకత్తాలోనిపరశుదేవునిగుడిలో లోపలకొకచోట మనము గాంచిన మణిచక్రమగు

తెలస్సుయొక్క నోదరు జైపికి వెచ్చుకొని ఆ జేబిధనున నొక పెద్ద పత్తపంక్తి యంతయు నున్నదనుకొని భావించి చూడుము. వెంటనే పెద్ద వుల చివరకు “అగ్నుభతము” అను మాటవచ్చును. కన్నులపండుగ యన సిదియెగాని ప్రపంచమున మరొండుకాదు. నాజీవితకాలమున నింతవరకును నిట్టి దృశ్యమును గాంచలేను. మారమున నిలుపబడిన యాయోడమోడ వారికి హాంకాంగ్ లోని రొలక్టిక్ లయిట్ల మూలమున పట్టణమంతయు నంత చిత్రముగ గనుపించుచున్నది! .

10-5-29 ఉదయము:—

తెలవారినది. సత్సలగము చేసుకొనుటకు గూడ వీలులేకుండ విరా మము లేకుండ ధ్వనులు వినిపించుచున్నవి. మాయోడమట్టును ఒక బ్రిడ్జి చిన్న చిన్న డింగీలు చిన్న స్టీమరు పెద్దయోడలు నిలబడియున్నవి, కూలీలు ఎన్నివేల జనమో పనిచేయుచున్నారు. మాటలసందడి ఎక్కించే సరుకులు దించేసరుకులు స్టీమర్ కూతలు పుల్లీలు (అనగా కప్పీలు) ధ్వని మనుష్యులు ఒడల నెక్కుటకు క్రిందికిదింపి యుంచబడిన మేడమెట్టులాంటి నిచ్చినలపె నడచునపుడు టక్ టక్ మని చప్పుడు ఇంజన రొదసిమితము లేకుండ జేయు చున్నవి. హాంకాంగ్ రేవుపట్టణములోని గొప్ప రేవులలో నొకటియట. తూర్పు దేశములకు వచ్చు ప్రతియోడయు ఇచ్చటనాగును.

హంకౌంగ్, 10-5-29. ఉదయం పదిగంటలకు.

నేనిప్పుడే యోడదిగి కౌలాన్ పోష్టాఫీసుకు వెళ్ళినాను మీ కు తర
సులు వేయటకు. పూల్ అంతయు సామానులను మోసికొనిపోవు బ్రక్కల
కోసు ఆ బ్రక్కలనుండి సామానును ఎత్తి ఓడలలో వేసికొను కేనులతోను
నిండియున్నది. పూల్ ను దాటి యవతెలకు బోటిమేని కౌలాను పట్టణము
ప్రారంభమగును. తారుగోడ్లు చాల శుభ్రముగను, విశాలముగను ఉన్నవి.
పోష్టాఫీసువద్దకు వెళ్ళినాము. ఇండియాకు కవరు కెంతయని ప్రిశ్నించగా,
“నాలుగు సెంటు” అన్నారు. మనకు దగ్గర దేశమైన మలయాలో నె
6 సెంటు ఇక్కడ 4 సెంటే. ఈ హంకౌంగుసెంటు మలేసెంటుకన్న విలువ
తక్కువ. 58 మలేసెంటుకు 100 హంకౌంగ్ సెంటు వచ్చును. పదిసెంటు
కొక వార్తాపత్రిక. ఈ పత్రికలను వీధులలో నిలబడి ఆడవాళ్ళను పిల్ల
వాండ్రును అమ్ముచున్నారు.

10—5—29, పదిగంటలు దాటిన తరువాత.

టాలూయోడను కౌలాన్ గట్టున నిల్చినారు. కౌలానునుండి
హంకౌంగ్ కు బోవుటకు ఒక రేవున్నది. ఆ రేవునకు చిన్న స్టీమరు 10 నిమిష
ముల కొకటి చొప్పున పగలంతయును రాత్రీ 12 గంటలవరకును వచ్చుచు
బోవుచుండును. కౌలానునుండి హంకౌంగ్ కు బోవుటకు 5 నిమిషములు
పట్టును. పదిసెంటు రేటు. మేము కొందరము కలిసి హంకౌంగ్ కు
బోటిమి. 5.6 అంతసుల మేడలు గట్టుననున్నవి. ఆ యంతసులు మాకు
ఓడనుండి పావురముగొంజువలె కనుపించియుండెను. హంకౌంగ్ లోని
పూల యంగళ్ళగును చూడవలసినది. కమ్మనివాసన రంగురంగుల పూవులచే
అంగడినంతయు నలంకరింతురు. రకరకముల పచ్చని యాకులను తీగెలను
కలిపి గుండ్రముగా పీపాకట్టువలె చుట్టి, దానిపై పలుతెరంగుల పుష్ప
ములను గ్రుచ్చి, ఆమ్మజూపెదరు. పూల చుక్కములనుండి పర్వతముపైకి
వీధులున్నవి. కొన్ని చోట్ల మెట్లమర్చియున్నవి. కొన్ని చోట్ల సాఫుగ నెడున్నది.
మెట్లమర్చినవీధులలోగాక మిగిలినవీధులన్నిటిలోను మోటారులు నడచును.

పర్వతవీధులను మోటారు నడుపుటకష్టము. ఎక్కువపుడు ద్రైవరు ఎంతమాత్రము శ్రద్ధగనున్ననుకొరు పాతాళమునబడిబోయినటుగిరగిర గిరగిర దొరుకొనుచు వచ్చి సముద్రమునబడును. ఈ పర్వతవీధులపైకిబోవునపుడు తిరుపతికొండ మీదికి బోవుచున్నట్లుండును. తిరుపతిలోవలెనే ఇచ్చటగూడ దోలీలున్నవి. అవి తిరుపతిదోలీలమాదిరి గాక మనదేశములో శోభనపు పెండ్లికొడుకును ఊరేగించు పలకీలవలె నుండును. కాని కొంచెము చిన్నదిగానుండి. ముందొక మనిషిచేతను వెనుకతట్టు నొక మనిషిచేతను మోయబడును. ఇంకను లంచాలున్నవి. చదునైన రోడ్లమీద వీటిని లాగుకొనిపోవుట కొకడు చాలియుండును. ఈ పర్వతము రోడ్లనుండి క్రిందకు దిగునపుడు గబగబ దొడ్డి పోకుండ నిద్దరు త్రాళ్ళతో వెనుకకు నదిమి పట్టుచుంగురు. ఈ రికాల్ గాక, టాక్సీలును, బస్లును, ట్రాములును గలవు. మేముక బస్మీద రిపల్స్ బే అనుచోటికి వెళ్ళినాము. పర్వతములపై నెక్కుటకు సాము మెలికలువలె రోడ్లు వంకరదిరిగి యున్నవి. పర్వతము చుట్టును తిరిగితిరిగి పర్వతముమీదికి బోవలెను. బస్లోనుండి చూచుచున్నపుడు చాలి ఆనందముగ నుండును. పైకిజూచిన నెత్తయినకొండలు ప్రక్కను ప్రకృతిసౌందర్యము క్రిందను అగాధమగు లోయలు! మోటారు మేఘములమధ్యనుండి బోవును.

మధ్యాహ్నము, 11—5—35 హాంకౌంగు.

హాంకౌంగులోని ట్రాప్వేలాంటి ట్రాప్వే ప్రపంచమున నింకెక్కడైననున్నదో లేదో నాకు తెలియదు. నేనుమట్టుకు ఎక్కడను గూచి యుండలేదు. అది యెన్నటికిని మరువజాలని విషయమయినది. పర్వతముల గుండా 1305 అడుగుల యెత్తుకు పరుగిడును. గుర్రము వేగమున గేలప్ తీయుచున్నపుడు స్వారి చేయువాడు వాలుగా వెనుకకు కూర్చుండినట్లు మేమును ముందునకు వంగినయెడల జారిపోదుమను భయముతో వెనుకకు తట్టి, బెంచీలపై కూర్చుండియుంటిమి. మధ్యమధ్య స్టేషనులున్నవి. ట్రాము ఆగుచుండును. ఆగినపుడుకూడ దాని పాజిషన్ నదిని దాటబోవు గుఱ్ఱము వలె ఏటవాలుగనె యుండును. ట్రాముకుపైని మామూలుగ ఎలక్ట్రిక్ తీగె యున్నది. కాని అడుగున డైర్ రోప్ చే లాగబడుచున్నది. చిట్టచివర

సేషన్ లో నొక మెషీను ఈ త్రాడును చుట్టివేయుటయు, విప్పివేయుటయు జరిగించును. చుట్టివేయునపుడు త్రాడు కొండపైకి వచ్చును. విప్పివేయునపుడు కొండక్రిందకు బోవుచుండును. కొండక్రింద అనగా పట్టణము లోకంపై కొండపైని 10 డిగ్రీలు చలువగానుండును. పెభాగమున తెలవారి యిండ్లయున్నవి. కొండమీద చక్కనిబాటలు గలవు. కొండయొక్క శిఖరమునకు బోవుమార్గమున మేము వెళ్ళినాము. అది మెల్లగా నెత్తును వంకరటింకరగ బోవుచున్నది. ఇరుప్రక్కల పర్వతములు పెట్టని గోడలవలె నున్నవి. అచ్చటచ్చట నొక దొరగారింట్లు, దాని చుట్టుప్రక్కల బట్లరుకు కుటీరము, అనతిదూరమున అమర్చిన టెన్నిసుసలము, చల్లనిగాలి, నిశ్శబ్దము, ఎటుజూచినను ప్రకృతిసౌందర్యము, మే మా బాటయొక్క తుదను చూచుటకని కొండల నెక్కియెక్కి విసిగితిమి. వెళ్ళగా వెళ్ళగా నొకచోట ఒక సిపాయి తుపాకి చేతంబూని సారా తిరుగుచున్నాడు. ఆ పెద్దగుమ్మమున కవతల నొక విశాలమగు బయలుగలదు. ఆ బయలుమధ్య గవర్నరుగారి దివ్యసౌధము. లోనికి నరమాత్రుని చొరసేయరు బిల్డింగుతోవను వదలి దాని నంటియున్న యింకొకతోవను ఇంకను పెక్కిబోతిమి. అది యాపర్వతముయొక్క శిఖరమున, అచ్చట నొక పెద్దతుపాకి యున్నది. దానిప్రక్కనె జైరులెస్ సంభములున్నవి. దాని దాపునకు బోనెంచితిమి. కాని కొన్నిగజముల కీవల నొక బోర్డుమీద “ముంచునకు సాగువారు శిక్షింపబడుదురు.” అని యింగ్లీషున నుండుట జూచి అచటనె కొండొకవడి విశ్రాంతికొరకు కూర్చుంటిమి. ఆహా! అది యెట్టిదృశ్యము! పిల్లవాయువులు మమ్ము సేదదీర్చెను. ఎటుజూచినను పలు తెరంగులపూవులు, పలురకంబులచెట్లు, ఒక వంక నగాధమగులోయలు, ఇంకొకవంక చైనాసముద్రము, క్రిందనున్న యిండ్లన్నియు బొమ్మరిండ్లవలె గన్పించెను. పట్టణములోని విశాలమగు బాటలు చిన్నగీట్లవలె జూపటెను. మానవు లంగుష్ఠమాత్రులుగ గన్పట్టిరి. సముద్రములోని గొప్పయోడలు పిల్లలాడుకొను కాగితపు పడవలయ్యెను. ఆ కొండతోవను ఎక్కుచున్న కొలదిని శిఖరముకొర కెదురుచూచుచుంటిని. శిఖరమును చూడవలెనను నుత్సాహముతో నెక్కగలిగితిమి. శిఖరమును చూచినాము. కొంతసేప చచ్చుట సంతోషముగ గడపినాము. దిగిపోవలెనను బుద్ధి వొడమినది. ఇహ

సౌఖ్య మెంతటిదైన నంతయే. దాని అంతును జూచిన వెనుక బుద్ధి మరలి బోవును. పరబ్రహ్మమును సాధించుయోగమార్గము. అట్టిదిగాదు చూడు. సాధించిన కొలదిని ఇంకను సాధింపవలెననెడి బుద్ధి. సాధించి బ్రహ్మమును కనుగొనిన వెనుక అందు లీనమగుటకే బుద్ధిపుట్టునుగాని తిరిగి తనచోటికి బోవుటకు బుద్ధివోడదు. ఈసంబంధమగు యూహలతో కాలమును పుచ్చుచు చీకటి పడక పూర్వమే కొండమీదనున్న ట్రామ్ పేషనువరకు వచ్చినాము. ఇంతలో ట్రామ్ కూడా నిద్దముగా వచ్చినది. దానిపై నెక్కి కొద్ది సేపటిలో కొండయడుగునకు దిగినాము. అప్పుడపుడే పట్టణములోని లైట్లు వెలిగింప బడినవి.

౧౩

చైనాలో భోజనము

రాత్రి, 11-5-29, హంకౌంగ్:—

ఒక చైనీజ్ హోటలుకు వెళ్ళి భోజనము చేసినాము. ఇచ్చట మాంసాహారము లేకున్నది. శాకాహారములు బహుస్వల్పము. మేము అన్నము రెండు ప్లేట్లును అకుపచ్చని బఠాణీలు ఒక ప్లేట్లును అర్దరుచేసినాము. ఆబఠాణీలలో ఇంత ఉప్పు మిరియాల పొడుమును కలిపి అన్నములో నంజుకొనితీనినాము. వెన్ననుముట్టుకొనలేదు. కొన్ని చోట్ల పందికొవ్వును వెన్నవలెనుపయోగింతురు లెమనీడ్ ఒక గ్లాసులో వేసి అందు రెండు కౌగితపు గొట్టాలుంచి యిచ్చినాడు. గ్లాసును పెదవులతో నంటక ఆగొట్టములతో పీల్చుకొనుడని వాని యుద్దేశ్యము. ఆమెరకాలో గూడ నిదేయలవాటట. అందుచే నేను అట్లే పీల్చివేసినాను!

నాటకములు

చైనావారి నాటకశాలకు త్రోవబట్టినాము. ఏనాటకమైనను ఈదేశములో అరరాత్రముదాటిన వెనుక ఆడనీయరు. అందుచే వీరు 8 గంటలకు ప్రారంభము చేతురు. పెద్దవాలు, దానినిండ తరగతులవారీ కుర్చీలు. విదేశ

సులమగు మమ్మ జూచి మాప్రక్కనున్న చైనావారు నవ్వివారు ఎందుకు నవ్వివారో తెలియకయే మాస్నేహితుడును నవ్వివాడు. ఆదేమిటని అడుగగా, గానికంటే యన్నాడు!

మేము రాగానె ఎదుట అనేకరకములతోనలను పండ్లను తేయాకు రసమును ప్లాంచినాడొకడు. అవన్నియు అమ్మకముకొరకు.

సేజీ తెటవేయుచురేమో అనుకొంటున్నాము. 9 గంటలయినది ప్రేక్షకులు పెద్దగోలచేయసాగిరి. తెర లుపయోగింపకయే నాటకము ప్రారంభించినారు. ఇరువది ముప్పది మంది అడవాళ్ళను మగవాళ్ళను చిత్రచిత్ర వేషములను ధరించి సేజీమీదికి వచ్చినారు. సేజీలో గల్లల్ మని ఘంటల చప్పుడు నిరంతరము శంఖమువంటి ధ్వని, జేగంటల వాయింపు జోరుగా నుండెను. పురుషవేషధారులును స్త్రీవేషధారులును ఒక్కొక్కరే సేజీ ముందుకు వచ్చి మొదట సభ్యులకు నమస్కారములను చేతురు. వారు నమస్కారముచేయు పదతి హిందూదేశ పదతి నెంతమాత్రమును బోలియుండదు. తరువాత నందరును వరుసగా నిలుతురు. పురుషు లందరును గజమునకు తక్కువపాడుగులేని గడ్డములను కట్టుకొందురు. స్త్రీలందరును అంతకు తక్కువకొని జడలను ధరింతురు. అంతట వారు పురుషులును స్త్రీలును నాట్యమాడుదురు. చాలమంది వీపును సభ్యులపైపు కొంతకొంతసేపుంచుటను గమనించినాను. అది వారిలో తప్పు గాకపోయి యుండవచ్చును. నాట్య మాడి యాడి వరుసగా నిలుతురు. ఇంతలో కొందరు గుర్రపు బొమ్మలను కట్టుకొనివచ్చి చిందులు త్రొక్కుదురు. కొందరు యువకులు సర్కస్ లోవలె సేజీమీద ఇంగనుల గొట్టుదురు. కొంతసేపైన వెనుక అందరును కలసి సేజీ యవతలకు బోదురు. తెరలు వేయుటగాని తీయుటగానియుండదు. ప్రతిసీనుఇదియేపంపిణి! మాకువినుగెత్తి లేచిపోయినాము.

ఆమాయ్, చెనా, 18-5-29.

నేను తెలవారిన కొలదిసేపటికి యీ రేవుపట్టణమును మాయోడ వేరినది ఇచ్చట నేడంతయును, రేవును అగి తరువాత జపాన్ దిశకు ఓడపోవును. చెనా దేశములో నింకెక్కడను నిలవము. జపాన్ చేరగ నే నీకు వ్రాయుచును.

నేను ఆరోగ్యముగను, టేముముగను ఉన్నాను. ఉత్తర దిశకు పోవు చున్న కొలదియు చలి యెక్కువగుచున్నది. డెక్ మీదకు పచ్చార్లు చేయుటకు వచ్చుట కొందరు మానుకొనినారు. నేను సరిగనే యున్నాను. డెక్ మీద పిక్కారు చేయుచునే యున్నాను. శీతలదేశములు నాకు వికటించవని యాశించుచున్నాను.

ఓడ ప్రయాణమైనను మిత్రలేకుండ దీర మెనపుడు కొంచెము విసువుగ నుండును. ఇంకను ఒకవారముకుగాని జపానులోని కోబేను చేరము. మా ఓడలో సందడి కొంచెముతగినది. చాల మంది హాంకాంగ్ లో దిగిపోయినారు. దొరసానులు పియానోమీద చక్కగా వాయిచెడివారు. ఇప్పుడు వారందరు వెళ్లిపోయినారు. సెకండుక్లాసులో ఒక్కమిసెస్ ఆరంప్రాంగ్ తక్కు నెవరును పియానో వచ్చినవారు లేరు. కొబట్టి చాలసేపు పుస్తకములతో కాలక్షేపము చేయుచున్నాను. వీలైనంతవరకు సత్సంగమును మానుటలేదు.

నీవును రామకృష్ణులును సౌఖ్యముగ నున్నారని నమ్మెదను. మనమిప్పుడు ఒండొరులము వేలకొలది మైళ్ల దూరములో నున్నాము కాని నీవును పరమాత్మను ధ్యానించుచుండుము. నేనును ధ్యానించు చుండెదను. అప్పుడు మనమిద్దరమును పరమాత్మ సన్నిధానమున చేరుచుండుము. అక్కడైనను దినమున కొకసారి మనము కలుసుకొన గలుగుచుండుము.

సరియైన యడ్రస్ లేకపోవుటచే, మీయుత్తరములను తెప్పించుకొనుటకు సావకాశము లేకున్నది. మీయుత్తరములను చూచుచుండుచో, ఇంకను ఆహ్లాదకరముగ నుండగలదు. అందరిమిత్రులకును శావందనములు.

సాయంత్రము 7 ఘం. 14—5—29

తా. క. ఈయుత రమును పూరి చేసిన తరువాత పోసులో వేయుటకుగాను ఓడ దిగుద మనుకొని నలుగురైదుగురు స్నేహితులతో కలిసి బయలుదేరినాను. ఓడ గట్టుకు చేరలేదు. చిన్నచిన్న పడవలమీద గట్టుకు పోవలసియున్నది. మూడు చిన్న పడవలు మాయోడ నిచ్చెనమెట్ల అడుగున కనుపించినవి. అందులో నొకదానిపైకెక్కుటకు మేమందరమును ప్రయత్నించినాము. అప్పుడు గాలి విస్తారముగ వీచజొచ్చెను. కెరటము లెక్కువగుచుండెను. చినుకు పట్టెను. ఆచిన్న పడవ క్రిందకు పైకి నాడుచుండెను. ఐనను కష్టముమీద ఒకరితరువాత నొకరఘు అపడవలో పడినాము. ఇంకను పడవ బయలుదేర నేలేదు; తెర యూగుచుండెను. నిముష నిముషము నకును వాన యెక్కువయైపోవుచుండెను. కెరటములు పెరిగిపోవుచుండెను. చలిగాలి తెగవీచెను. ఆచిన్న పడవ బొమ్మవలె క్రిందకు మీదకు నాడులెక్కువయ్యెను. నాకు డోకులువచ్చు నూచన యగుపడెను. అంతట నేను మెల్లగా ఆచిన్న పడవమీదనుండి మాయోడ మెట్లనిచ్చెన వద్దకెక్కి తిరిగి యోడమీదికి వచ్చివేసితిని.

తరువాత నెన్నిసార్లు ప్రయత్నించినను గట్టుకుపోవుట పడినదికాదు. ఈయోడలో సెకండుక్లాసులో కొందరు ఒంట్లైత్తువాం డున్నారు, వారు ఎవరికిని తెలియకుండా గట్టుకుబోయి వచ్చుచుందురు. కొందరు చెండవసారి వెళ్లుట కిష్టపడలేదు. ఒంటరిగ నేను వెళ్లుట మంచిదికాదని మా ఓడలోని సూపర్డు చెప్పినాడు. చీనాలోలెక్కలేని బీదజనులున్నారు. వారి కుచ్చీసీచము లుండవు. వీలైతేమా బోటి పరాయిదేశసులను ఒంటరిగజూచి స్వామ్మ కొర కెంతపని చేయుటకైనను జంకరనిరూఢిగ తెలియవచ్చినది. అందుచే ఈ యుతరమును జపానునుండి పంపవలసి వచ్చినది.

టాల్యాయోడ, ఉదయం 17-5-29:—

నిన్నటి దినమంతయు సముద్రం దుగ్గుడైనాడు. వరుణుడును వాయు
సేవుడుకూడ కినిసిరి చలి గడగడ వణకించెను. ఓడ బొమ్మవలెనాడిపోయెను.
అకుమపుమూలమున నాకు డోకులు వచ్చెను. నిన్న ఉదయం ఈ కుదుపు
నన్నేమి చేయునని మొండి చొరవచేసి, కొద్దిగా భోజనము చేసినాను. క్ర
మేణా కుదుపు ఎక్కువయ్యెను వికారమును మిరిపోవుచుండెను. మధ్యా
హ్నముగాని రాత్రిగాని భోజనము చేయలేదు. డోకులు మొడయ్యెను.
భోజనవేళ కాగానే పెదగంటవాయింతురు. ఆ గంట నాకొకవేళ. విన
పడక రాలేదేమోననుకొని మా కేబిన్ బోయ్ గంట యిచ్చినారండి అని
నాడు. నాకు వినపడినది. కాని వికారముగ నున్నది అన్నాను. సాయంత్ర
ము తిరిగి వచ్చినాడు. గంట వినిపించినది. ఏమిచేయను. డోకులు
ఎక్కువగనున్నవి. రాలేను. అన్నాను. రాత్రి నాకు నిద్ర సరిగా పట్టలేదు
నాబెరుకు క్రిందను ఒక ప్రక్కన నాతువ్వాలు పడవేసి దానిలో ఉమియు
చుండెడి వాడను. వాష్ బేసిన్ వద్దకు వెళ్ల లేక ఈపనిచేయుచుంటిని. జా
గ్రతావస్థలో నున్నంతసేపును రాధాస్వామి దయాళుని ప్రార్థించుచుంటిని.
నేడు తెల్లవారినది. కుదుపు నిన్నటికంటె కొంచెము తగ్గినట్లు కనుపించు
చున్నది. కొంచెము వికారము తగ్గుచున్నట్లున్నది. వాంతులు రాలేదు. కాని
యింక నుత్తలేదు.

మధ్యాహ్నము 17-5-29:—

ఉమ్మి కట్టకపోయినను వికారము కొంచెము అణగియుంటచే నా
మనస్సు కొంచెము సమితముగానున్నది. కొద్దిగా చదువ గలుగుచున్నాను.
ఉదయముగాని ఈశ్రాటగాని తిరిగి భోజనముచేయలేదు. ఇంకను ఆకలి
యగుటలేదు. అన్నితలుపులును మూసియుంచినను చలిమిక్కుటముగనున్నది.

రాత్రి 17-5-29:—

కొంచెము ఆకలియగుచున్నది. దీర్ఘ లంఘనములు కట్టినచోట్రీట్టెం
టు చేయించుకొనుటకుగూడ సరియైన డాక్టరు లేడు. ఈ యోడలో నొక

డాక్టరు జీతము పుచ్చుకొని ఉంటున్నాడనినమాటయొక్కొని ఇన్ని పూటల నుండి నేనాహారమును తీసికొనక కేబిన్ బయటకుపోక నా బెరుమీదనే కూర్చుండుచు పరుండుచు పడియున్నను నన్నొక సారియైనను పలుకరించలేను. మన నారాయణ ఈనాటిలో అనేకసారులు జాపకము వచ్చుచున్నాడు. మా నాన్నగారు మమ్మువీసారముగ ప్రేమించెడివారు. అయితే ఆయన ప్రేమ మాకు తెలియని రోజుల్లో కఠిననరకముగ కనుపించెడిది. వీలనన మావిద్యా బుగల విషయములో మా నాన్నగారుచాల జాగ్రత్తవహించెడివారు. మా నాన్నగారికి గొప్ప స్నేహితుడైయుండెను. నారాయణ ఆయనమీదగల ప్రేమను మాపైయాతడు చూపుచుండెను. ఆ ప్రేమకూడ మాకుచిన్నతనములో కఠిననరకముగనే తోచుచుండెను. వీలనన మాశరీరాలోగ్యమే నారాయణ ప్రధానముగ నెంచుకొనుచుండెను. అందుచే మాకుజబ్బుచేసినపుడు సాగదీసి లంకణములను కట్టుచుండెను, చిరుతప్రాయమున కఠినముగ దోచినవారిద్దర ప్రియములను పరిశుద్ధప్రేమలని పెద్దయెదిగిన తరువాత మాకుతోచినది. నారాయణది ఇప్పటికిని ఎప్పటికిని గట్టిలంఘనమే. పదతి ఆపదతికి యలవాటు పడినానను (నారాయణ ఇక్కడ నున్నచో) గట్టిలంఘనమును ఒప్పుకొని యుందును. నాప్రాణమునకు సున్నితముగ నాతడు వైద్యము చేసియుండును. నన్నేనిమిషమునను విడువక రుచికరములయిన వాక్కులచే ప్రేమ ధారలను నాపై గురుపుచు బాధ యెవరిదో యనిపించియుండును. అంతటి భాగ్యము ఇంతదూరమున నున్న నాకు లభింపజాలను. అందుచే ఘట్టిలంఘనము కట్టినచో ట్రీట్మెంటు కొరతయగుననే భయముచేత వేడికాఫీయును ఒకటిరెండు రోట్లముక్కలను అనగా (బ్రెడ్) యిప్పుడే పుచ్చుకొని నాను, ఈరాత్రి చక్కగా నిద్రపట్టవచ్చునని యాశించుచున్నాను.

మే 18:—

గతరాత్రి నాకు నిద్రపట్టినది తెల్లవారినది. నాకు చాల తేలికగ నున్నది. సముద్రము నిన్నటికంటెను కొంచెము శాంతముగ నున్నది. నేడు యెండకూడ వచ్చినది. ఒకగిన్నెడు వేడికాఫీయును ఒక స్లైస్ బ్రెడ్ ను పుచ్చుకొన్నాను. పున్నినూట్ వేసికొని, కేబిన్ బయటకు పోయినాను, అరంస్ట్రాంగ్ సతి నన్నుచూచి “ఎట్లున్నది, నీసిక్నెస్ వచ్చినదా, జడియలేదు

భూప్రదక్షిణకుడు భార్యకువ్రాసిన లేఖలు.

“దా నాయనా” యనినది. ఆరంప్రొంగ్ నొర నన్నుచూచి “మొన్నటి దినమంతయు నేనును వీవలెనే నీసిక్స్ తో పడియుంటిని” అన్నాడు. నేను సుమారు రెండు గంటలసేపు గాలివిసురు తక్కువగానున్న వైపున యెండలో నెమ్మదిగా పచ్చార్లుచేయుచు గడిపినాను. ఏమియెండ? వాన కాలపు యెండవలె మబ్బులచాటునుండి వచ్చుకిరణములు! ఈమధ్యాహ్నము తిరిగి వేడికాఫీ పుచ్చుకొన్నాను. కొంచెము పుష్టిచేరినది. చాలసేపు రీడింగు హాలులో గడిపినాను. ఉదయముకంటె హుషారుగా పచ్చార్లు చేయుచు న్నాను. చాలసేపు చదివినాను. కొంతసేపు పియానోవిమచు కూర్చున్నాను. ఈజపాన్ సముద్రములో చలిబాధ చాలయెక్కువగనే యున్నది. చేతులు వంకరలు బోవుచున్నవి. ఆరిచేతులు మంచుగడ్డకలెనున్నవి. అందరును ఉన్నిగుడ్డలనే ధరించియున్నారు.

రాత్రి 8 గంటలకు 18-5-29:—

ఈ సాయంకాలముకు నాకుపూర్తిగ సతువకలిగినది. సతువ చేరిన కొలదియు చలియొక్కప్రభావము తగ్గుచున్నది. వేడికాఫీ తిరిగి పుచ్చుకొని నాను. నే నిప్పుడు తిరిగి సంతోషముగనున్నాను. నామామూలు ప్రాణాయామమును గూడ అనందముగను సునాయాసముగను చేసికొనగలిగినాను. భగవత్ప్రార్థనయు పూర్తిచేసికొనినాను. ఇంక నిద్రకు వెళ్ళుచున్నాను.

ఇప్పుడిప్పుడే ఓడ మోజీపట్టణ మునుచేరుకొన్నది. కాని ఉదయమున గాని డాక్రురాడు. అందుచేత ఉదయము డాక్రువచ్చి మామూలు విజిటో ఇయ్యిగానే ఒకసారి పట్టణములోకి చూడబోయెదము. ఈ యుత్తరము మోజీ పోస్టాఫీస్ లో వేయదలంచినాను.

షీమనోసాకి, జపాన్, సెప్టెంబరు 19:—

తెల్లవారుచుండెను. డాక్టరువచ్చినాడు, జపాన్ వారి పాస్ పోర్ట్ అఫీసరు వచ్చినాడు. ఆయన సిబ్బంది వచ్చినది. ఎనరిఫని వారు చేసుకొని వెళ్ళినారు. ఇదంతయునగుసరికి 9 గంటలకు దాటినది.

ప్రాతఃకాలభోజనముచేసి, డెక్ మీదకు బోయిచూడ, కస్సులేని తొట్టిపడవలో జపాన్ కార్మికులు స్త్రీలును, పురుషులును ఒకరికొకరు పడేసి అడుగుల దూరమున నిలబడి బొగ్గును తటలతో నొకరిచేతులలో నుండి మరియొకరి చేతులలోని కెగురవేసుకొనుచు, మెల్ల మెల్లగ మాయోడలోనికి జేర్చుచుండిరి. కొన్నిగంటలలో వీరు పడవలకొలది రాక్షసిబొగ్గును తటలలోనికి, గొట్టి మోసివేసియుండిరి. జపానీయులు బలకాయులు. వారు పనిచేయునపుడు అతిశ్రద్ధగా పనిచేతురు. ఇంతమందిజనములో నొకరి ముఖమందైన నిర్లక్ష్యభావము గోచరించలేదు.

వారందరును రబ్బరుజోళ్లను కాళ్ళకు ధరించియుండిరి. ఆజోళ్లమరే జాతివారి జోళ్ళవలెనులేవు. కాలిబొటనవ్రేళ్లు అమృతముకొనుటకు వీలుగా అరవలె నిండేర్పాటుండును. వారి హేట్ ఒకరకమగుగడ్డితో తయారు చేయబడినదట. ప్రతివానితలను ఒక హేట్ గలదు. వంగిలేచుచుండునపుడది జారిపడకుండ నొకత్రాడుతో దానిని తన గడ్డము క్రిందనుండి లాగి కట్టును.

ఒడలో క్రింద డెక్ మీద నెటజూచినను జపానీయుల మకాణములె ఈ మకాణదారులలో కొంతమంది స్త్రీలు. కొంతమంది పురుషులు. ఆ మకాణములలో రకరకముల చిత్రవస్తువుల నమ్ముచురు. అందుకొన్ని యుపయోగకరములు, కొన్నివినోద జనితములు మాత్రమే. వీవిధముగ కొనువారి నొకరి రించవలెనో, అట్లేవారి నొకరి రంపగలిగి, ఈ మకాణదారులు కొనువారి జేబులను కాళీ జేయించుచున్నారు. వీరువీదేశపు ప్రయాణికులతో ఆ భాషను మాటాడి, వచ్చిరాని మాటలతో నవ్వించుదురు.

జపాన్ దేశము.

షిమనోసాకీపట్టణము, సెప్టెంబరు 19:—

మా యోడచుట్టును చిన్న చిన్న స్త్రీమలారీచి లున్నవి. ఓడనుండి పట్టణమునకు ప్రయాణీకులను గొంఝాయి, మరల ఓడను జేర్చుటకవి జపాన్ వారిచే నేర్పాటు చేయబడినవి. నికొనో అనునొక జపాను స్నేహితుడును నేనును కలసి యొకస్త్రీలొంచిపెనెక్కి 5, 6 నిమిషములలో షిమనోసాకీ పట్టణమును చూడవచ్చితిమి. దీని జనాభా ఏబదివేలట. అన్ని రోడ్లును కంకరచేయబడినవే. కాని అది యెట్టికంకరయో, రోడ్ పై రెండంగుళము లకు తక్కువకొని కంకర రొచ్చు ఏర్పడియున్నది మా కాలిజోళ్ళకట తగిలి లసలసలాడునపుడు చీదరగ నుండెను. మోటారుకారులకును, బస్ లకును కొడువలేదు. అవి పరుగిడునపుడు త్రోవలో నున్నవారు కంకర బురద చించునని ప్రక్కనున్న షాపులలోనికి పరుగిడుచుండిరి. జపానువారికి నవ్వెక్కువ. అట్లుపరుగిడువారినిజూచి వారు పకపక నవ్వుచుండురు. ఎట్టి విషమపరిస్థితులందైన రవ్వంత చిత్రముగ దోచెనేని జపానీయులకు నవ్వు వచ్చుచునే యుండుననియు, కష్టములు మెండైనకొలది వారికి ధైర్యము త్రాడుబారుటయెకొని విచారమెట్టిదో కలుగదనియు నికొనో చెప్పి నాడు.

వీధులలో ట్రాములు ఇట్టిటే తిరుగుచుండును. ఒకట్రాంపె నెక్కి యనేకవీధులను చూచినాము. మొత్తముమీద జపానీయులలో మెచ్చు కొనదగిన విషయము—వారి నిశ్శబ్దత. జనసంకీర్ణమయిన వారివీధులు నిశ్శబ్దముగ నుండును.

పోస్టాఫీసు యొక్కడో వాకబుచేసి, ఉత్తరములు వేయుటకును పోస్టుబిళ్ళలను కొనుక్కొనుటకును వెళ్లితిమి. అది వీధి నంటియుండలేదు. దానియెదుట కొంత విశాలసలముగలదు. పార్సిల్స్ ఎన్క్వయరీస్ అను పదములను ఆయాగదులవద్ద ఇంగ్లీషునను వారి స్వభాషలోను వ్రాసినారు. ఈపోస్టాఫీసులో ఉత్తరములు వ్రాసుకొనువారి సౌకర్యార్థము కుర్చీలు,

బెంచీలు, మేజాబల్లులు, సిరాబుడ్లు, కలములు, అనుపేపరు గలవు. ఇట్లే ప్రతి జపాన్ పోస్టాఫీసులోను ఉండునని నికానో చెప్పినాడు.

స్తాంపులమ్రోచోట అడపిల్లలున్నారు. వారు స్తాంపులమ్మలకు లైసెన్సు పొందినవారట. నేను స్తాంపు లంటించుచున్నాను. నాచేతలోని యుత్తరములను లాగుకొని నన్నుచూచుచు నవ్వుచు మరల చూచుచు మరల నవ్వుచు ఈవిధముగ అంటించిపెట్టి, మిగిలిన బిళ్ళలను నాచేతలోనున్న మణి పర్సులో పెట్టి, పోస్టాఫీస్ లో వేయమన్నారా అని నన్నడిగిరి. వేయమన్నాను. వేసిరి “తేంక్యూ” అన్నాను. వారు మర్యాదనూచకముగ నడుములు వంచిరి.

వారిజుట్టు, కట్టు మొదలగునవి తమాషగా నుండును. వారివి దీర్ఘ రోజుము లనుటకు వీలులేదు. వారిజుట్టు ననేక రకములుగ విరిచి, చువ్వెనల సహాయమున దాని నచుపులో నుంచుకొందురు. వీరి తలనిండ చువ్వెనలే! వీరు కట్టునది కిమానో. చాల లూజ్ గా నుండును. ఇదియొక గౌనువంటి చుస్సు. స్త్రీలు కిమానో ధరింతురు. పురుషుడు ధరించునదియు కిమానో! వీరిలో గేడా లనబడు యొకరకమగు చెప్పలను స్త్రీ పురుషు లందరును వాడుదురు.

జపానీయులలో స్త్రీలకుగూడ పురుషులవలెనే స్వేచ్ఛకలదు. అన్ని వీధులందును స్త్రీ పురుషులు కలిసి నడచిపోవుచున్నారు.

వీరు మమ్ముజూచి నవ్వుకొనుచుండిరి. వారినవ్వునకు హేతువేమని నికానో నడిగితిని. “నీవే” యన్నాడు! వారందరును మంగోలియనులు. నేను ఆర్యుడను. నా స్వరూపమునకును వారి స్వరూపమునకును హాసిమళకాంత రము తేడాగలదు. నన్ను తేరబారిచూచుటయే వారు పనిగా బెట్టుకొని నట్లగుపడినది! ఏవీధికిబోయిన నిదియే యనుభవము! “వీరికి విసుగెనాలేదా” యనుకొనుచున్నాను. నన్ను తేరబారిచూచుట, వారొకరితో నొకరు నవ్వుకొనుట!

వారికండ్లు చింతాకులవలె నతి చిన్నవి. ముక్కులు తప్పడ. ముఖము లిత్తడి శిబ్బెలవలె గుండ్రముగ నుండును. వారందరును పొట్టివారు. కాని బలశాలురు. చామనచాయవారు కొందరును, ఎర్రని రంగువారు కొం

దరును, చాల శ్వేతవర్ణమును గలిగి కొందరును గలరు. ప్రతి పురుషుడును బోడిగుండును చేసుకొనును: ఎచ్చటనోగాని క్రొపింగుతలలను గానము. ప్రతి జపాన్ తల్లియు తనసంతానము నొకగుడ్డలోకట్టి వీపుకు బిగించుకొని వీధులవెంట తిరుగుట గలదు.

ఒకవీధిలో పింట్లోగుడిగలదు. ఈ పింట్లోగుడిలో జపానీయుల పెద్దలను పూడ్చిపెట్టుదురు. కొందరికి గోరీలను కట్టెదరు. మరి కొందరికి వీదోయొక రాతిని నీలబెటియుంతురు. ఈ గుడిలోనికి వందలకొలది జపానీయులు వచ్చుచు బోవుచు నుండురు. అందరికిని తమపూర్వులయొడ భక్తి హెచ్చుట. అందుచే వారు మోకాళ్ళపై నిలబడి, వారిపూర్వులను స్మరించుచుండురు.

వీరి బాదాలయమునుగూడ చూచినాము. బుద్ధ భగవానుని విగ్రహములకు కొదువలేదు. ఈయాలయములో బాధసన్యాసులకును కొదువలేదు.

జపానీయులలో ననేకులు క్రైస్తునారాధించెదరట. కాని జపానీయుడు తాను పిటోమతమునకు చెందినను, బాధమతమునకు చెందినను క్రైస్తవమతమునకు చెందినను తాను మొదట జపానీయుడనియే జప్తియంచుచుకొనును. వారిలోమత సంబంధమైన కలహములులేవు. జపానీయులందరును తమజాతీయనిన గర్వించు కొనుచుండురు.

జపానుయువతు లన్ని వృత్తులయందును ఉన్నారని తెలియుచున్నది నికొనోయును నేనును ఒకషేవింగ్ సాలూనులో ప్రవేశించినాము. అతనికి క్రొపింగును చేసినదొక జపానుయువతి. నన్నును చేయించుకొమ్మనినాడు. కాని నేనుసిగ్గుపడి చేయించుకొనలేదు!

ఈవీధిని కొందరు యువకులు పరువులిడుచున్నారు. అందరిదిని ఒకతేమను. ప్రతిమస్తుపైనను నంబరు వేయబడియున్నది. వీరేవీవీధులగుండ పరుగిడుచురో ఏగంట లగాయితు ఏగంటవరకుపరుగిడెదరో ముందుగనే ఆయా వీధులలో చాటింపువేయబడెనట. అందుచే నాయావీధులందు ట్రాఫిక్ (అనగా రహదార్) యాగిపోయినది. ఈచివరనుండియు అచివరనుండియు మనుష్యులు మాత్రమే నడచుచున్నారు. అపరుగులతో గెలుపొందువారికి

మునిసిఫాలిటీవారు బహుమానము లొసంగుదురట. గెలుపొందిన వారిని
యూరేగింతురట!

మేము లాంచిరేవుకు బోవుత్రోవలో నొక చేపల బజారున్నది.
స్వరూపములందును, ఉరవలందును, రంగులందును ఈ చేపలు చిత్రముగ
నున్నవి. ఇందొక్కటిన్నైన ఇంతవర కేదేశ మందును నేనుచూచియుండలేను.

మా లాంచికి దగ్గరగ ననేక లాంచిలున్నవి. ఆందొకలాంచిలోనికి
నల్లని యూనిఫారమును తొడుగుకొని లండనుపోలీసువారు పెట్టుకొందు
రని నేను పుస్తకములలో చదివిన వరనగల టోపీలను పెట్టుకొని కొందరు
యువకు లెక్కుచున్నారు. “చూచితివా, ఈ లండను పోలీసును! వీరంద
రును స్కూలుబాలురు. జపానులో నేస్కూలుబాలునికిని యిదియే డ్రెస్!
అనెను నికానో.

మరల మేము యోడజేరుసరికి 12 గంటలయివది. భోజనమునకు
గంట వాయిచినారు!

జపాను దేశము.

మోజీపట్టణము, మే 19:—

మధ్యాహ్నము భోజనానంతర మొకింత సేపు నిశ్రమించి నోజీపట్టణము చూచుట కేగితిమి.

మాయోడ సిమానోసాకీ పట్టణమునకును మోజీపట్టణమునకును మధ్య గల జలసంధియందు నిలచియున్నది. మాయోడచుట్టును నిలబడి ప్రయాణీకులను సిమానోసాకీకిని మోజీకిని గొంపోవులాంచీలలో నొక గానిమీద నెక్కి మోజీపట్టణమునకు వచ్చియుంటిమి.

మోజీపట్టణమందు రాక్షసిబాగ్గపరిమితము. ఈ జలసంధిగుండ బోవు ప్రతిదేశపు యోడకును ఈ బాగ్గిచ్చట సరఫరా యగుచుండును.

మోజీకిబోవుచు నోడమీద నె మూడురూపాయిలను జపానుదేశపు యన్లలోనికిని సెన్లలోనికిని మార్చుకొనినాము. ఈ యనుయొక్క ధర రూపాయిన్నర. ఈ ధర పెరుగుటయు తరుగుటయు గలదు. 100 సెన్లు కలిసి యొక యను అగును. చైనాలో నే వీధిని చూచినను మారకపు మకాణములు కలవు. ఈమారకపు వరకమునందు చైనావారికున్న శ్రద్ధ జపానీయులకు లేదుకాబోలు. మోజీలో మారకపు ఆంగళ్ళరుదు.

సిమానోసాకీలోని రోడ్లకంటె నిచ్చటిరోడ్లెక్కువ శుభ్రముగ నున్నవి. ఆరోడ్లపై జపానీయులు గేటాలను పాదములకు ధరించి, టక్ టికుమను ధ్వనులతో పోవుచున్నారు. జపానీయులకు స్వతస్సిద్ధమగు నిశ్చబ్దత యీ గేటాలచప్పుడే లేనియెడల రాజ్యముచేసియుండెడిది.

మోజీపట్టణము పూర్వపు జపానును జపికిదెచ్చు కొన్ని లక్షణములను కలిగియున్నది. పురాతన పద్ధతిని నిర్మాణమొనర్చిన పడవలాక గాలువలో లెక్కకుమించి పడియున్నవి. ఆవులచే వారు మోటబండను లాగించుటయు నొకటికెండు వీధులలో చూచుట తటసించినది.

జపానీయులలో నొకరికొకరు సలాము చేసుకొనుపదతి చిత్రము. ఒక స్త్రీ త్రాముదిగినది. మరొక స్త్రీ త్రోవను బోవుచు నీమీను జూచి. యొక్కొంత నిలిచి సంభాషించెను. సంభాషనాసంతరము ఒకరికెదురుగ మరియొకరు నిలబడే నడుములు పూర్తిగవంచిరి! యిదియే వారిలో సలాము.

జపానీయులు చిత్రకళానురక్తులు. ఒక హోటల్ లో, బ్రవేశించితమి. అటనొక చెర్రీచెట్టుకలదు. ఫలపుష్పములతో ప్రేక్షకుల కత్యంత ఆకర్షకతముగ నున్నది. చెర్రీపువ్వులను తోయవలెననుకొంటిని. కాని యా చెట్టంతయు కల్పితమే! ఎంత స్వభావసిద్ధముగ దీనిని కట్టిరి.

ఫలములును, పుష్పములును ఈజాతకి జాలనివ్వమట. పట్టణమున పెద్దపెద్ద పండ్లపావులు కలవు. ఎన్నిరకముల పండ్లెని యిందుదొరకును. కాని బేరములులేవు. కావలసినది పుచ్చుకొనుట చెప్పినధర యిచ్చుకొనుట!

చెర్రీ పండ్లను కొనుక్కొని తిరుగ లాంచికి వచ్చినాము. ఎంతవరకు నామొగము కనబడునో, అంతవరకు చూచుటయే. తేరబారిచూచుట తప్ప నియమం లేదు. మరల కనబడునో తేదోయని యానురాగా చూచుటయే. చూచుట, వారిలోవారు నవ్వుకొనుట. ఈమంగోలియునులకు అర్చుని శరీర లక్షణములు వింతగనున్నవి.

జపాన్ దేశము.

కోబేనగరము, నవంబరు 25:—

మాటాల్మాయోడలో నొక నోటీసు తగిలింబినారు. మరల యోడ ఎన్నిగంటలకు ప్రయాణము సాగించునో అందరకును తెలిసినది. అందుచే ఓడ కిరుప్రక్కలనున్న మోజీ, పిమనోసాకీ పట్టణములకు లాంచీలమీద సికార్డు ఆపివేసినారు.

నూర్యభగవాను డిస్మించి చీకటిమయమైపోయినపుడుతక్క కన్నులున్నవారు మాసుకొనియుండజాలరు. మాయోడ జపాన్ దేశపుయొడ్డున కనలేదూరమునుండి నడచునపుడు గాంచిన ప్రకృతిసౌందర్యము నెవడు వర్ణింపగలడు? మోజీనుండి కోబేవరకును ఒక టేయందము ప్రకృతిమాత తన లావణ్యరాశిని జపాన్ దేశపు గట్టున వందలకొలదిమైళ్ళు పరచివయిచెను. భూకంపములతోను అగ్నిపర్వతములతోను భయమునుగొల్పు జపాను తన రమణీయకతచే ముదమును గూర్చుచున్నది.

కోబేయోడరేవు నాలుగైదుమైళ్ళున్నదనగానే జపానువారి స్త్రీలొంచీలు స్వాగతమిచ్చుటకోయన నెదురువచ్చే పిల్లతల్లిని చేయిపట్టుకొని తిసుకొనిజెల్లి నట్లు తిన్నగా రేవునకుకొంపోవసాగెను. జపాన్ వారి యోడరేవులను పర దేశపుటోడలు జపానువారి సహాయము లేక సమీపింపనేరవు. ఏలనన ఒక్కొక్కచోట నగాధమగులోతు మరొక్కొక్కచో లోతుచాలదు. ఈగురుతులు జపానీయులకే తెలియును.

ఇమిగ్రేషన్ ఉద్యోగులును, డాక్టరును ఒకచిన్న స్త్రీలొంచీలోనుండి టాల్మాలోని కెక్కిరి. మొదట ఫస్ట్ క్లాస్ ప్రయాణీకులను పరీక్షించిరి. తరువాత సెకండ్ క్లాసులో నున్న మమ్మందరిని పిలిపించిరి. పాస్ పోర్టులను సరిచేసికొనినారు. డాక్టరు మమ్మలనుచూచి “యస్” అనినాడు.

ఓడ పియర్ ను దరిజేరుసరికి పియర్ మీద అనందమోహన్ సహాయగారును, గుప్తాగారును, పి, యం. మాస్తరుగారును నాకొరకు పెక్కిజా

చుచుండిరి. నారాకనుగూర్చి వీరి కింతకుమున్నె యు తరములు వచ్చియుండి-
 డెను. ఓడమీద నాచెంతను నిలబడియుండిన సేన్ గారు తమ బంధువగు
 సహాయ్ గారికి “వీరే మూ రిగారు” అని పరిచయ మొనర్చిరి. ఇంతలో
 నా సూట్ కేసులు క్రిందకు దిగినవి. ఒకపొడుగుపాటి బండిని ఒక జపానీ
 యుడుముందును మరియొక డుజెనుకను పట్టి తెచ్చి అందునాసామానుల నెక్కిం-
 చు కొనుచుండిరి. నేను ఓడదిగిరాగానే సహాయ్, గుప్తా, మా సరుగారు
 నాకరస్పర్శన మొనర్చి మోటారులో నెక్కించుకొనిరి. “మన మీప్పుడు
 శుంకములు విధించు ఆఫీసునకు పోయి వేచెదము” అనిరి. “కాని, ఆ
 సామానులన్నియు సరిగా నచ్చోటకు వచ్చునను పూచీయేది?” అంటిని.
 వారు సగమునవ్వుతో “ఇది జపాన్, దొంగతనములకు పాల్పడరు. వీరు
 ఇతర దేశములందలి కొందరి కూలీలవలె నుచులుకారు” అనిరి.

కష్టము హాస్ వారు మాపెట్టెల నన్నిటిని తెరపించి, పన్ను విధిం-
 పదగిన వస్తువులం దేమైననున్నవేమో చూచుకొనిరి.

తమపరి కారులో మరల ముందుకు సాగితిమి. ఈ రోడ్డు మోజీరోడ్
 కన్న బాగుగనున్నది. ఈపట్టణము మోజీపట్టణముకన్న విశాలమైనది కనుక
 పట్టినది. అంతకన్న ఎక్కువ ప్రాముఖ్యతగలది.

గుప్తాగారి షాపు గుప్తాగారి ఇల్లునొకటియే. ఆయన షాపులో నొక
 జపానీయుడు గుమాస్తాగానున్నాడు. ఆయనయింటనొక జపాన్ యువతి
 వంటక తెగా నున్నది. ఆమెపేరు హీజా. ఆమెకు పరిచయ మొనర్చినారు.
 ఆమె మాకు మోజాబల్లపై భోజనములను వడ్డించెను. కాని నేను కేవలము
 శాకాహారినని తెలిసి, నాకుకావలసిన యాహారము తా ను ల భిం ప జే
 య గ ల నో లే దో య ని త ట ప టా యిం చె ను. గుప్తాగారి కోరి
 కమీద నాకొర కామె యన్నమును వుప్పుతోకలిపి తెచ్చెను. జపాన్ లో
 నందరును గ్యాస్ పొయ్యిలమీద వంటచేసుకొందురు. అందుచే వారు వంట
 కొరకు దినమునకు కొన్ని నిమిషములు మాత్రమే ఖర్చు పెట్టుదురు.

జపాను దేశము

కోబేనగరము 25-5-1929.

కోబేనగరము జపాన్ దేశమున గల ముఖ్యనగరములలో నొకటి. వాని జనాభా వీడులక్షలు. ఒకప్పుడు యోకహామానగర మినగరముగన్న నెక్కువ ప్రాముఖ్యముగ నుండెనట. కాని భూకంపము యోకహామాను సాడుచేసెను. నాటనుండియు కోబేయొక్క సీతి యభివృద్ధి నొందెను. జపాన్ పరిశ్రమల కాకరముగు ఒసాకా నగరము దీని కనతి దూరముననే గలదు. ఒసాకా పరిశ్రమలలో పెక్కి వచ్చినకొలదిని కోబేయొడరేవుకు పని యొక్కువయ్యెను. ఇప్పుడు జపాన్ లో కోబేకంటె గొప్పదగు నోడరేవు లేనేలేదు. ఎంతటి యోడకొనియు ఈరేవునం దధమపక్షము 24 గంటలయిన నాగకుండ కదలదు.

ఇదియుంగాక. జపాన్ లో నింతకన్న శుభ్రమైనట్టియు, ఆరోగ్యకరమైనట్టియు నగర మింకొకటిలేదని ప్రతీతి.

చూచుటకుగూడ అనందకరముగ నుండును. కోబే కొకప్రక్కను పర్వతములు కలవు. అవియును పచ్చని చెట్లతో, చెల్లువలైపారు కొండధారలతో నలరారు చుండును ఆకొండలలో నెతులెక్కువ వానివరకు చక్కని రోడ్లు వేయబడియున్నవి. కోబేలోని పర్వతపంక్తులనుండి సముద్రమును వీక్షించుచుండు టొకకన్నులుపండుగు.

నగరమం దచ్చటచ్చట వినోదారము నాట్యగృహములు నిర్మింపబడినవి. ఈ నాట్యగృహములను “గుయిషా హాసెస్” అందురు. ఇంతకుమున్ను జపాన్ యువతులు గుడ్డలువిప్పి నాట్యము చేయుచుండిరి. ఇది జపాన్ దొరతనమువారికి గిటనందున దిగంబరులైన నాట్యకత్తెలకు జాల్మానా వేయసాగిరి! అంచుచేనిపుడు జపాన్ స్త్రీలు నవీనపద్ధతుల ననుసరించి నృత్యము నేతురు.

కోబేలో గొప్ప నాటకశాలలుగలవు. ఈశాలలు వినోదములతో నిండియున్నవి. ఇచ్చటనే స్నానములకు నేర్పాటు, భోజనములకు నేర్పాటు

ఇచ్చటనే మిఠాయిపావులు, పానీయముల పావులు, ఇచ్చట కసరతుకునే బారులు, ఈ గుట్టుకు కృత్రిమతటాకములు, పిన్నలనక పెద్దలనక స్త్రీలనక పురుషులనక జనము సామంతులము మొదలుగ చాలరాత్రయగువరకు నుంచురు. మానరుగారు గుప్తాగారు నేనును కలసి నాటకమున కేగియుంటిమి. మొదట జపాను దేశమందలి పూర్వాచారిమును తెలుపు నొకప్రదర్శనమును గావించిరి. ఒకడు నొంగలబాధపడితే తనకుమార్తె నాదొంగల కర్పించును. తరువాత షేక్స్పియర్ మహాకవి రచించిన నాటకముగు “ఒథెల్లో”ను ప్రదర్శించిరి. చాల నేర్పును గనుబరచిరి. ఈ “ఒథెల్లో”ను జపాను భాషలోనికి తరుమాచేసిరి. చెనాలోని నాటకములందు రొదవక్కువ అభినయమునున్న ప్లాట్ లేదు, జపానువారి నాటకములు స్వభావసిద్ధమగుధ్వనితో గూడియుండును. అభినయముకు లోటులేదు. ప్లాట్ గలదు.

కోబేలో ముఖ్యముగ చూడదగినవి చాలగలవు. అన్నింటిని నాకు చూపవలెనని మానరుగారికి కృతాహలము. నున్నో బికికొండధారల కేగితిమి. చూడదగిన దృశ్యము పిరటోగుడియు చూడదగినదె. చాలపెద్దది. బుద్ధదేవాలయ మందలి బుద్ధవిగ్రహము యొక్క యెత్తు 47 అడుగులు.

ఈనగరమున కనతి దూరమున సూమాయను చిన్న యూరున్నది. ఇటకు నేనును గుప్తాగారును బోయితిమి. సముద్రములో నందరును స్నానముల నిమిత్తము ఇటకువత్తురు. మేమొక పడపావుకు బోతిమి. కొన్ని పండ్లనుకొంటిమి. ఆ పండ్లమ్మవానిభార్య చాకుతో నీమరేగుకాయలను మాకు కోసియిచ్చెను. సూమానుండి కోబేకు మరల ట్రాముమీద వచ్చివేసితిమి. ట్రాములో కొంతమంది కొరియానారు నెక్కిరి. ఇంగ్లీషు వారి దృష్టిలో మనమెంత తక్కువయో నంతకన్న జపానీయుల దృష్టిలో వీరు తక్కువయని గుప్తాగారనినారు.

కోబేకు నంటియున్న పర్వతములలో నొకటి 2800 అడుగుల ఎత్తుగలది. ఇందుపైన బుద్ధభగవానుని తలయగు మాయాదేవి గుడిగలదు. వేలాదివేల ప్రజలు యాత్ర సాగించుచుండురు. మజిలీలు ఏర్పాటు చేయబడినవి. మజిలీలలో తనుబండములను, పానీయములను, అమ్మెదరు. గుడియున్న

మజిలీ వరకు మా సరుగా రెక్కలేక పోయినారు. ఒక మజిలీ లోని జపానీయుల పానీయముల షాపునకుఁబోయి సేదదీర్చుకొంటిమి.

ఈ మాయాసక్త అను గుడియున్న పర్వతము అడుగు వరకును త్రూ ముకొరు నడుచును. అడుగునుండి పైకి గొనిపోవుటకు యెల్లక్రికొ రైలు గలదు. పైకెక్కుచున్న కొలదియు స్వారిలోనున్న శుజ్జముమీదవలె నడుచువంచి కూరుచుండ వలయును.

తాకరజూకాయను విచిత్రస్థలమును రాత్రివేళయే చూడవలయును. జపాన్ యువతులును యువకులును నేలయానినటుంచురచట. “తాకర జూకాయ చూడక మీరు జపానును వదలరాదు.” అనిరి సహాయగారు. ఒకరాత్రి త్రైయినులో మళ్ళోనది ప్రక్కనున్న ఈస్థలమును చూపుటకు గుప్తగారు నన్ను తీసుకొని వచ్చిరి. ఎన్నివేల ఎల్లక్రికొ దీపములైన గలవు. పట్టపగలు వలెనైనది. రోడ్లనిండ జనమే. రోడ్లప్రక్కన షాపులు అనేక లెక్కములవి.

తాకరజూకాయలో స్నానములనిమిత్తము మూడు మినరల్ స్ప్రింగులు గలవు. మూడునాటకశాలలు. బిలియర్డు గదులును గలవు.

తాకరజూకాయనుండి రైలుమీద మరల కోబేలోని సన్నోమియా నైషనుకు వచ్చుసరికి 12గంటలు దాటినవి.

కోబేలో గొప్పహోటేల్స్ గలవు. తార్ హోటేలును గొప్పవే. కాని ఫ్లీరియంటల్ హోటేలుకు చాలవు. ఇంతకన్న గొప్ప హోటేలు జపాన్ లోనే లేదట. దీనిని టోయోకిసన్ కెయిషా కంపెనీవారు నడుపుచున్నారు.

కోబేలోని మంగలిషాపు లతీప్రశస్తమైనవి: మనదేశపు మంగలి ముకొణములకును వీనికిని సాపత్యములేదు. మంగలి ట్రైరములను చేయునట్టి డు తన నాసికారంధ్రములనుండి వెడలు శ్వాస ట్రైరములుచేయించుకొను వారిపై బడకుండునట్లు తననోటికడ్డముగ పైవెపుకు నేటవాలుగ దంతపు ముక్క నడ్డము కట్టుకొనును.

జపానువారిలో స్త్రీపురుషుల మధ్య సిగ్గునునది యున్నట్లుతోచదు. కోబేలో నున్న యొక గాజుఫ్యాక్టరీకి బోయియుంటిని. అందొక స్నానముల గదిగలదు. అందు కొందరు పురుషులు విగత వస్త్రులై స్నానములు చేయుచుండిరి. ఆస్నానపుగది తలుపులు తెరువబడియే యున్నవి. వారు స్నానముల జేయుచు మధ్యమధ్య కొలుములవద్ద గుమిగూడి పనిచేయుచున్న స్త్రీలతో మాట్లాడుచునే యుండిరి. కాని వారి పరస్పర వీక్షణములంబట్టి వికృతభావము నాకుకనబడలేదు.

జపానులో ట్రాఫిక్ రూల్స్ అమలునందు పెట్టరు కాబోలు గుర్రపుబళ్ళు, ఎద్దుబళ్ళు, రిక్కాలు, సైకిళ్ళు ఒకనియఘములేక ఎడమకును కుడికిని బోవుచుండును. షిమనోసాకీలో నేమి, మోజీలో నేమి, కోబేలో నేమి. పద తీలేని పచారు.

జపానును షిమనోసాకీ మోజీలకంటె కోబే త్వరితగతినీ సాశ్చర్యరూపమును చాల్చుచున్నది. సాత జపాన్ యొక్క చిహ్నములిచ్చట నా నాటి కళపూరూపము లగుచున్నవి.

జపానీయులయొక్క కట్టుబాటు కొనియాడకతీరదు. ప్రతిబాలుడును, ప్రతిబాలికయు నిచట విధిగా నూక్కులుకు వెళ్ళవలసిన కాలము ఆరు సంవత్సరములు. జపాన్ ప్రభుత్వము బాల బాలికల విద్యకొర కత్యంత శ్రద్ధచూపుచున్నది.

జపాన్ దేశము.

ఒసాకా నగరము, 26-5-1922:—

కోబేనుండి యొక గంట ప్రయాణమే యిచ్చుటకు. మోటారుబస్ లు ఎల్లప్పుడును పోవుచు నెరుుండును. ఈ బస్ ల కండక్టరును అడుపెలలె. కొని వారు బాలుర ముసులనుతోడుగుకొని మారమునకు మాత్రమే బాలుర వలె కన్పింతురు. నల్లని టోపీ, నల్లని చొక్కా, నల్లనిలాగు వీరిడ్రస్. ఒక తోలుసంచి భుజమునుండి వ్రేలాడుచుండును. వీరి కింగీ షు ధా దో, వచ్చినను మాటాడరో. నాకు జపాన్ భాషలో కొన్ని మాటలె తెలియును. గుప్తాగారు నాతో కూడనుండి నాకు భాష ధాని లోపమును కనుబడసయి లేను. వారేవో ఈ కండక్టరుతో రెండుమాటలు మాట్లాడినారు. వారికి కొవలసిన భోగట్టా దొరికినది. ఒక బస్ లో నెక్కి కూర్చుంటిమి. ఈ బాట కలు బస్ లను కండక్ట చేయుటలో నతి చురుకుగ నుండిరి.

ఒసాకా నగరము చాల జన సమ్మర్దమైనచోటు. దీనిజనాభా పద హారులక్షలన్నారు గుప్తాగారు. ఎప్పుడును నిసుక వేసిన రాలకుండ నుందురు జనులు వీధులలో.

ఒసాకా నగరము జపాన్ పరిశ్రమల కాకరము. ఈ పరిశ్రమాల యములీలో తయారైన వస్తువులను దేశదేశములకు పంచునట్టి వరకశిఖా మణుల్ల ఆఫీసు లిచ్చట నున్నవి. ఈనగరమున పెద్దపెద్ద బ్యాంకులును గలవు.

గుప్తాగారును నేనునుకలసి ఇండస్ట్రియల్ స్టోర్స్ గల పెద్దమేడలోనికి వెళ్ళినాము. ప్రతియంతస్తునందును రకరకముల జపాన్ సరుకుల నమ్మచుం చురు. ప్రతియంతస్తునందును జనులకు మితియుండదు. నేనును అల్పమేలు, కాలరుపిన్లు, బొత్తాములు, బొమ్మలు మొదలగునవి కొంటిని. దయాల్బా గ్లో నేను కొనుక్కొని తెచ్చిన బంగారు ఫౌంటెన్ కలముపె A. N. Moorty అని అక్షరములను ఒకచిన్న మెషీనుచే చెక్కించి

నాము. ఎరిగి కిరిగి ఒక' యంతసులూనున్న పనుబంపముల నొకొకమునకు
పోయి ఆయిక్కిమ్మ భుజించి, కొంతసేపు నేదదీర్చుకొంటిమి!

౨౨

జపాను దేశము.

నారాపట్టణము, 27-5-1929.

నారాకు కొదేనుండి పోవుటకు ఎలక్ట్రిక్ ట్రైయన్ గలను నారా
ఆనగా ఒకాన్ భావలూ లేడి యని యరము. నారాపట్టణములో నేవీధిని
జూచినను, వీయింటిముందు జూచినను, పార్కు-లలో జూచినను, బయళ్ళ
యందు జూచినను, శత్రుక తీరిముల జూచినను లేలే. పట్టణమంతటను బిస్క
ట్ల దుకాణములున్నవి. ఇవి తవుడుతోచేసిన బిస్కట్లు. నారాకువచ్చు ప్ర
వారును ఈ బిస్కట్లను నాలుగమూడు సెన్లకు కొనియించుకొని, ఒక
బిస్కట్ను మాత్రము చేతనుంచుకొని ఒక లేడికి చూపింతురు. ఆంతునది
వారిని వదిలక వెనువెంటనే పోవుచుండును. ఆ బిస్కట్ను ఆది తీనుచుండి
గా జూచి గుంపులుగా నిలిచినయాచుట్టుపట్ల లేళ్లు బిస్కట్లచూపించుచున్న
ఆ యాత్రకునెవెంట నడుచుచుండును. ఆ దృశ్యము చూడదగిన యుండు
ను. ఇచ్చట నేగాంచినన్ని లేళ్ల నొక్క మారుగా మరెచ్చటను గాంచలేదు.
ఈలేళ్ల నెవరును హింసించరు. ఆవి జనులలో కలిసి మెలసిపోయి పరుగుచు
నేయుండును.

ఈలోకమునగల యుత్కృష్టమతములలో నొకటియగు బౌద్ధమతము
ఇండియాలో కంటే నితరచోటులందె వ్యాప్తి చెందియున్నది. బుద్ధుడు తన
జన్మసాసమున మరువబడి ఇతర ప్రాగేశములందంతగా నారాధింప బడు
చున్నాడు. జపానులో బౌద్ధాలయముల కేగువారి సంఖ్య లెక్కకు మీరి
యుండును.

నారాలో నొక పెద్ద చౌదాలయము గలదు. దాని పేరు తొడైజీగడి. అదియొక చిత్రము, నేనును గుప్తాగారును అందు జొచ్చితిమి! అశ్చర్యపడితిమి. ఇచ్చటగల బుద్ధవిగ్రహముకన్న పెద్దదగు బుద్ధవిగ్రహము ప్రపంచమున నింకెచ్చటను లేదనుచున్నారు. బహుశా భాషలోబుచ్చుని దాయిబుత్తు అందురు. దాయిబుత్తుయొక్క చరిత్రను చెల్పు కొగితము నొకదానిని గుడిగుమ్మము వద్ద నాకిచ్చిరి. ఈవిగ్రహము 749 వ సంవత్సరమున తయారుచేయబడినదట. దీనినితయారుచేయుటకు 487 టన్నుల బ్రాంజు, 288 పౌనుల బంగారము, 7 టన్నుల మైనము, 165 పౌనుల పాదరసము, అనేకవేల టన్నుల రాక్షసిబొగు పట్టెనని తెలియుచున్నది! విగ్రహముయొక్క ముఖము పొడవు 16 అడుగులు, వెడల్పు 9½ అడుగులు. ముక్కుపొడవు 1 అడుగు 8 అంగుళములు, నోటి వెడల్పు 3 అడుగుల 9 అంగుళములు, చెవులు 8½ అడుగులు, బొటన వ్రేలి చుట్టు కొలత 4 అడుగుల 10 అంగుళములు. విగ్రహముయొక్క శరీరము యెత్తు 53 అడుగులు!

నారాలో నొక గొప్ప బ్రాంజుగంటను చూచినాము. దాని నిచ్చుటకు వచ్చెడు ప్రతివిదేశీకాదను చూచిపోవచ్చును. ఆ గంటయొక్క తూనిక 37 టన్నులు!

ఈపట్టణమున కనూగాయాలయమునకు జేరియొక్క పచ్చికబయలు లతీవిళ్ళాలమైనదికలదు. అనతీదూరమున పచ్చని కొండలును గలవు. ఈ బయలు నందును కొండల దిగువను అంతర్వేదితీర్థములోవలె నెటగాంచినను యాశ్రీకులె! తమతమ మాటలనటవిప్పి వారువారు తెచ్చుకొన్న రొట్టెలను ఇతర భోజ్యములను భార్యాభర్తల సరససల్లాపములతో బిడ్డల వచ్చీరాని మాటలతో స్నేహితుల ఆటపాటలతో అనందించుచు తినివేయుచున్నారు. మట్టును తేళ్లు యాశ్రీకులు తమకై మధ్యమధ్యను త్రోసెడు బిస్కట్లకై గంటలు వేయుచు పరుగిడుచున్నవి.

మాకును చీకటిపడుచున్నది! ఈయుత రమును పోస్తులోవేసి, రయిలు సేషన్ కు మేమును పరుగిడవలసియున్నది!

జపాన్‌లోని నా ఇండియన్ మిత్రులు, విందులు, విహారములు.

కో. పే. జపాన్, 31-5-29:—

కలకత్తాలో కె. వి. రాజు అండ్ వి. యస్. నారాయణ కంపెనీ నారిచ్చిన పరిచయపులేఖను భార్గవగుగారి కుమారుని కిచ్చినాను ఆయన బిలియర్డు ఆడుటకు ఇండియన్ క్లబ్బుకు వచ్చియుండెను. చాలమంచివాని పలే కనిపించెను. మాకంపెనీకొకసారి దయచేయుడిని నన్నుకోరెను. నడిక యన్ను, ధృఢకాయుడు జపానులోని ఇండియన్ కంపెనీలలో వీరిదియొక పెద్ద కంపెనీ, వీరికంపెనీతాలూకు బ్రాంచిలు కలషతా, రంగూన్‌లలోనే నాక ప్రపంచములో నితరసలములందు గూడ యున్నవని తెలిసినది.

రంగూన్‌లో నామిత్రులు కొఠారీగారు ఇచ్చట ఇబ్రహీంకంపెనీ తాలూకు నూర్ మహమద్‌గారికి పరిచయపుట తరమును వ్రాసియిచ్చియుండిరి. ఆయనను కూడ నేను ఇండియన్ క్లబ్బులోనే కలసికొంటిని. చాలమంచివాడు. మాకంపెనీకొకసారి తీరుబడిచేసుకొని వేంచేయుడినెను. ఒకనాడు వారి కంపెనీకి వెళ్ళితిని. అదియొక పెద్దకంపెనీ! గుమాస్తాలందరు జపానీయులు. ఒకజపాన్ స్త్రీ మాకు తేయాకురసమును అందిచ్చెను, నూర్ మహమ్మద్‌గారు నాకొక పరిచయపులేఖను తన చిక్కాగోస్నేహితుని పేరయిచ్చి, “నావలన యింకను ఏదైన సహాయము కావలయునెడల చెప్పండి. స్థలతో షముగా చేసెదను” అనినారు.

బర్మాలోని హిరీకంపెనీవారికి ఇచ్చటనొక బ్రాంచిగలదు. వాటికిని వావద్ద నొక యుత్తరమున్నది. హిరీగారికుమారుడు 20 ఏండ్లవాడు. అంత చిన్న వయసులోనుండి యొక పెద్దకంపెనీని నడపుచున్నాడు. ఇచ్చట మా మూలు ప్రకారము సరిగా 5 గంటలకు కంపెనీమూసివేసి. మమ్ములను తమ యింటికి తీసుకొని వెళ్ళినారు. మేడమీద అల్పాహార విందొసగెను.

రంగూన్‌లో ప్రేమిరామికంపెనీ తాలూకు హసనాలీగారికిని నాకును స్నేహము. హసనాలీగారి పినతండ్రి పి. యం. మాస్టరుగారు ఇ

ఇచ్చట తానావాలా కంపెనీకి మానేజరు. హసనాల్ గారి యుతరము మూలమున వీరికిని నాకును పరిచయము కుదిరెను. వీరిదిచల్లని హృదయము. సీతీ వర్తనులు. మితభాషి. స్నేహసాత్రుడు. నిగర్వి. ఓడదిగిన నాటినుండి నన్ను దినదినమును యేదోయొక సలమునకు గొంపోవును. మోటారులమీద గాని, రికాలకుగాని. ట్రాములు^{లో} రైళ్లు, దేనికిని నన్ను ఖర్చుపెట్టనీయరు. నన్నానం ది ప జేయుటయే ఆయన ప్రధానోద్దేశ్యము. ఒక నాడు నాటకమునకని, ఒక నాడు పార్కుకని, ఒక నాడు కొండిధారలకని ఈమిత్రుడునన్ను తీసుకొని వెళ్ళి చూపుచుండును. “మాసరుగారు—ఇదిధర్మమా ఎప్పుడునుమిరేఖర్చు చేయుట?” అనియడుగగా, “ఇంతకన్న మి కేమియుచేయలేకపోవుట నాకు చింతగానున్నది” అనును. ఒక నాడు సాయంసమయమున విహారానంతరము వీరింటికి వెళ్ళినాము. వీరియింటపనికతె ఒకజపాన్ స్త్రీ జపాన్ పదతిని నడుమును తలయునునంచి మాకుగుమ్మమువద్ద సలాముచేసెను. పండ్లనొక ప్లేటునను, అదొకమాదిరిపకోడీల నింకొక ప్లేటునను ఉంచిమమ్మలనుభుజింపుడనెను. టీకూడ అమర్పబడెను.

మద్రాసులోని కె. యస్. సెట్టిగారు ఇంటర్ నేషనల్ ట్రేడర్స్ అనే కంపెనీకి ప్రొప్రయిటరు. ఆనందమోహన్ సహాయగారిపేర నొకయుతరమునిచ్చెను. ఈయననన్ను ఓడదిగునపుడు కలసికొనెను. స్ఫురద్రూపి. మంచిస్నేహితుడు. ఈయన సిల్కుబట్టల వ్యాపారమును చేయుచున్నారు. సిల్కులీదేశమున చాలచౌక. మంచి నాణ్యముగల సిల్కులను అతిసరసమైన ధరలకు నానూట్లకును, షర్టులకును సప్లయిచేసెను. ఒక నాడువీరు మమ్మలను విందునకు పిలిచిరి. యూరపియన్ పదతిని మేజాకుచుట్టును కుర్చీలపై కూర్చుంటిమి. సహాయగారి సీతీ నన్నావ్యోనించుచు నమస్కరించెను. వారియింటనొక జపాన్ వంటకతెయుండినను, బెంగాలుదేశాచార ప్రకారము ఆమెయు కొన్నిపిండివంటలను, కొన్నికూరలను స్వహస్తమున వండెనట. ఈమె అందకతెకాదు కాని ఆమెహృదయము మాత్రము చాలఅందమైనది. నాతో నామె నాంగమున సంభాషించెను. రవీంద్రనాథటాగోరుగారి శిష్యురాలు. ఇంగ్లీషుకవులతో చాలపరిచయముగలదు! జపాన్ భాష తెన్నుగా తెలియును. టాల్యా యోడలో నాతో ప్రయాణించిన బెంగాలీ బ్యాంకరు సేన్ గారు ఈమెకు బంధువు. సేన్ గారి కీమె

చాలచోట్లను చూపించెను. సేన్ గారు ఆ మెరికాలో హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయమున బి. యస్. సి. పట్టమును బడసి యుండెను కాని ఆయన ఇంగ్లీషు పాండిత్యము జపాన్ దేశములాటి ఇంగ్లీషు రాని దేశములలో నదిఏమి పనిచేయును? సహాయ గారు వ్యాపారపు వత్తిడిచే నెచటకు వెళ్ళుటకును సావకాశములేదు. అందుచే, సేన్ గారికి పలుప్రదేశములు చూపుటకు ఆమెను పంపెను.

జె. టి. చైన్ రాయ్ కంపెనీ వ్యవహారమును నడుపుటకు ఈదేశమునకు క్రొత్తగా పంపబడిన తడానిగారొకరు నాకు పరిచయమైరి. వీరికి ప్రపంచములో ప్రతిదేశమునను సిల్కు మకాణములు గలవు. ఈయన సింధు దేశము సింగపూరునుండి నాతో బాల్యాయోడలో ఒకటే కేబిన్ లో ప్రయాణముచేసెను. ఒక మధ్యాహ్నము వీరు నాకు విందుసంగిరి. ఆవిందు పూరిగా యూరపియన్ పదతినిగాక, పూరిగా హిందూపదతిని గాక మధ్యరకముగ నుండెను. ఏదిఏమిటున్నను నాకీయన పండ్లపేటలనమర్చెను.

జీ. ఆర్. కె. చెట్టి కంపెనీ మేనేజరు గుప్తానికి మద్రాసునుండి యుతరమును తెచ్చియుంటిని. వారు వైశ్యులు. మాయిద్దరిదిని సమవయస్కు. ఈ దేశమునకు వచ్చినదిలగాయతు వీరియింటనే నాబస. వీరియింట వంటకత్తె హిజాకన్య. మాకు మూడువేళల అన్నము, కూరలు, పప్పుచారు వండి యిచ్చుచుండును. ఉప్పుగాని కారముగాని వేయుట ఈమెకు తెలియదు. కావున నెనే కావలసిన కారమును ఉప్పును కూరలలో కలుపుకొని అన్నములో నుపయోగించుచుండును.

గతరాత్రి నన్ను కోటక్ గారు విందునకు పిలిచిరి. వారియిల్లు పర్వత సమీపముననున్నది. బయటనున్న బొత్తాము నొక్కగనే లోపల గంటచప్పుడు వినిపించి కోటక్ గారు బయటకువచ్చి తలుపు తీసినారు. కోటగారి భార్య నన్నాహ్వానించుచు చిరునవ్వుతో నమస్కరించెను. కోటక్ గారు గుజరాతీయులు. వారి భార్య మరాఠాదేశమున పెరిగెను. ఆమెకూడా మనదేశ పదతిని దుసులను, తిలకమును ధరించియుండెను. ఇంగ్లీషు పరిచయములేదు కాని యీమేసాతో హిందీని ప్రసంగించుచుండెను. నిష్కల్మషముగను, దయార్థమును ఆయన నామెహృదయము ప్రతివాక్యమునను స్పష్టముగ

చూడెను ఈదంపతులు గీతాసారాయణమును నిత్యమును చేయుచును. మహాత్మాగాంధీగారి ఆశ్రమములో పాడుపాటలను పాడుచుందురు. “పై ప్లవ జన్ తో కీజేరే” అను కీ రసను నా కోరిక మైన నీమె ప్రత్యేకముగ నొకకాగితముపై వ్రాసియిచ్చెను. కొంతసేపు ప్రసంగించిన వెనుక “సహాయ గారి సతీవలె నీమెకునూళ్ళలో విద్య విస్తార లభ్యముగాకుండినను తరువాత భరసహాయమునను తన నిరంతరసాధన వలనను చక్కనిసాహిత్యమును, ఉత్తమమయిన నడవడికను, నేర్చుకొనియుండును” అని యనుకొంటిని. ఇంతలో సహాయ గారును, వారిధర్మపత్నియు, శ్రీయుత సేన్ గారును కూడ వచ్చిరి. మేమందరమును ఒకరితో నొకరము నుల్లాసముగ మాటాడుకొనుచుంటిమి. ఇంతలో మమ్ములను కోటక్ గారి జపాను వంటకతె భోజనములకు రండని మేజావద్దకు తీసుకొని వెళ్లెను. చుట్టును కుర్చీలపై కూర్చుంటిమి ఒకప్రక్కన సహాయ గారును, మరియొకప్రక్కన నేనును సేనుగారును కూర్చుంటిమి. సేనుగారికిని కోటక్ గారికిని మధ్యనున్న కుర్చీపై కోటక్ సతీయు, నాకును సహాయ గారికిని మధ్య సహాయసతీయు కూర్చుండిరి. ఎన్నిరకముల ప్లేట్లతోనో తినుబండారములు అమర్పబడెను. ఎన్నిరకముల తినుబండారములలో యనుండెను. అందు అన్నమును, అయిస్క్రీమును, బొబ్బలును మాత్రమే యిదివరలో రుచియొరింగినవి. తక్కినవన్నియు క్రొత్తవి. ఒకటికంటె నింకొకటి రుచి క ర ము గ నుం డె ను. అచ్చట నుంచిన ప్రతీరకమును నాకు సహాయ గారి సతీమణి కొంచెము కొంచెముగా అందిచ్చుచుండెను. ఆమె చక్కని మాటలలోబడి, మేమందరమును కడుపునిండువరకును తినివేయుచుంటిమి. ఇంతలో మరికొన్ని క్రొత్తరకములు తెచ్చినారు. అవి చాలరుచికరముగ నుండెను. తిరుగ మంచిమాటలను చెప్పి కోటక్ గారి భార్యయు, సహాయ గారి సతీయు మాచేనన్నిటిని తినిపించినారు. ఈ సోదరీమణుల జీవితము నిర్మలమైనది హృదయములు పవిత్రములు. పతిభక్తి అతిధిపూజ, స్నేహపాత్రత, తెలివితేటలు నన్నాశ్చర్య నిమగ్నుని చేసినవి.

జపాన్ దేశము.

కియాటో నగరము, జూన్ 4, 1929:—

కియాటో యన్న నగరము జపాన్ దేశమునకు సహస్ర సంవత్సరములకు మించి రాజనగరముగ నుండెనట. ఇది ముఖ్యనగరముగ నుండినంత కాలమును జపాన్ చక్రవర్తులు గొప్పగొప్పవారిని రప్పించి, ఈదేశపు కళలను పోషించుచుండెడివారట. ఈకళలకు సంబంధించిన పురాతన నిదర్శనము లిచ్చట చాలగలవు. అందుచే జపానును చూడవచ్చు మాబోటి ప్రయాణీకులు ఈ పట్టణమును జూడక విడువరు. నన్నిచ్చటకు వెంటబెట్టుకొని వచ్చిన మంగయ్యగుప్తాగారికి కృతజ్ఞుడను.

గుప్తాగారును నేనునుకలసి రాజాంతఃపురమును చూడబోతిమి. దీనిని మొదట 794వ సంవత్సరమున కట్టినారు. తరువాత నది పరశురామప్రీతియొనదట. మరల 1866వ సంవత్సరములో నిర్మించినారు. దీనిచుట్టునుగల 220 ఎకరముల ఉద్యానము చూడదగినదై యున్నది. ఈసలమునకు ఇప్పటికిని జపాన్ చక్రవర్తులును, చక్రవర్తులును చాలవిలువనుంచెదరు. వారప్పుడపుడు దీనినిచూచిపోవు చుండురట.

కియాటోయొక్క— జనాభా 7 లక్షలు. ఏదిక్కునజూచినను, 5 మైళ్ళపట్టణము.

ఈనగరమున 800 బౌద్ధాలయములు గలవు. జన్మసానమగు హిందూ దేశమున బుద్ధునిస్మరింపకున్నను, ఈపరాయిదేశమున ఈపట్టణమున ప్రీతి వీధిని బుద్ధునివానుడు జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నాడు. బుద్ధుని యారాధన ఈ 800 ఆలయములందును నిత్యమును జరుగుచున్నది. ఈ దేవాలయము లన్నియును ఒకశతాబ్దమునందు కట్టినవికావు అందుచే నేయే శతాబ్దమున జపానీయుల శిల్పతన మెట్లుండినదియు ఈగుడులనుబట్టి కొంతగ్రహింప గలిగితిమి. ఈ 800 బౌద్ధాలయములలో చ్యోనిన్ అను బౌద్ధాలయము మిగుల పెదది. జపానులోని పెద్దబౌద్ధాలయములలో నదియొకటిగ జపానీయులు లెక్కింతురు. దీనినేగాక, ఇతర ఆలయములనుగూడ చూచుటకు ఒక్కొక్క

చోట 5 పెన్నులను, మరొక్కొక్కచోట నింతకన్న నెక్కువ పెన్నులను మాయొద్ద వసూలుచేయుచు వచ్చిరి.

కియాటోనగరమున గల “మారుయామా” అను ఉద్యానవనము కనులపండువొనర్చుచున్నది. ఈనగరమున నింతకన్న పెద్దపార్కు లేనా లేదు. ఈపార్కులోనికి వచ్చునంతమంది ఇచ్చటగల మరియొక పార్కుకు పోనూపోరు ఇందు 400 సంవత్సరముల వయస్సుగల చెర్రీవృక్షమును చూచితీరవలయును. దీనిపైని రాత్రికాలమున వందలకొలది విద్యుద్దీపములు జహుకొంతు లీనుచుండ చూడ చోద్యముగా నున్నవి. ఈపార్కునందె “యసాకాజనా” యను షింటోగుడి గలదు. వివిధాకృతులుగల బ్రాంజు లాంతరులు దీనినిండె జెలిగింపబడినవి. ఈగుడిలోజపాసీయులు సంవత్సరాది దినమున నొకపెద్ద గడ్డిత్రాడును ఒకచివర యంటింతురట. త్రాడుపొడుగు నను తగులబడియు తగులడకుండని గడ్డిని వీకుకొని వచ్చిన సమూహములు ఇండ్లకుకొంపోయి, అగడ్డి మంటపై వరిపిండిగొట్టెను తయారుచేసుకొని భుజింతురట. వారికి ఏడాదియంతయు నదృష్టమనేనట వారినమ్మకమ్మ!

టీపాట్ సంఘంలోనుండి యొకపర్వతము వారను ఎక్కగాఎక్కగా “కియోమిజు” కనిపించినది. “క్వానాన్” అను నీవిగ్రహమునకు పదునొకండు ముఖములును, వెయ్యిచేతులును గలవు. “సాంజుసంగండు” అనుగుడి గూడ చూడదగినదె. ఇందు 33,333 విగ్రహములు కలవు!

మేము బసచేసిన “కియాటోహోటలు” తొమ్మిది ఆంతస్తులుగలది. ఇది 1923 లో కట్టబడెనది. ఈదేశమున భూకంపముల వలన నాశనము లెక్కువ యగుటచే, ఈబిల్డింగు భూకంపములు వచ్చినను నాశనముకొని పడతినీ నిర్మించినారు.

టయోమారు 7-6-29:—

నిన్నను సుమారు కోబేయోడరేవుకు నేను చేరుసరికి 11 గంటలయినది. ఇదివరలో టయోమారు యోడ శెండునంబరు పియర్ డి అనేచోటునుండి 6 న తేదీని 12 గంటలకు బయలుదేరునని ప్రచురణ చేసియుండిరి. ఆచోటికి నేను పెట్రెలను మోయించుకొని వెళ్ళుసరికి ఆ పెదయోడ గట్టును చేరియుండెను. ప్రయాణీకులు తొందరగా తమ సూటుకేసులతో లోనికి బోవుచుండిరి. ఓడ యాఫీసరులు వారి స్నేహితులను భార్యలను అందరిని లోనికి రానిచ్చుచుండిరి. నాతో నిద్రుస్నేహితులు కోబే వరకులు ఇండియనులు వచ్చినారు. వారిని వెంటబెట్టుకొని నేనును లోనికిబోతిని. నాగది 311 నంబరు దానిని వెనుకకొనుచు వెళ్లి ట్రంకు, కేసు బాగ్, కేబిన్ లోనుంచి నామిత్రులతో కొంచెము సేపు తుదిసంభాషణ చేసేటప్పటికి 12 గంటల కొకసాపు తక్కువగ నుండెను “మేము వార్షుమీద నిలబడెనము మీరు డెక్ మీద నిలబడండి. ఈ కొంచెము సేపును ఈవిధముగ చూచుకొనుచు ఆనందింతము” అని వారు క్రిందకు వెళ్లినారు. నేనుకొన్నియంతసులకు పైకి వెళ్లేసరికి క్రింద డెక్ కనబడినది. అప్పటి కప్పుడే డెక్ వారసు జపానుబాలికలు వరుసను నిలబడియుండిరి. ఇంకను పైయంతసుకెక్కి పైడెక్కులమీద నిలబడవచ్చునుగదాయని పైకి చూచేసరికి ఏడెక్కుమీదకూడా చీమదూరుటకు సంచులేకుండా బారులుతీర్చి జపానుబాలికలు నిలబడియుండిరి. నాకేమిచేయుటకును తోచుటలేదు. ఆ బాలికలమధ్య సంచుచేసికొని నిలబడుదమాయని బుద్ధిపుట్టెను. క్రింద నాకొఱకు మిత్రులు తలలుపెక్కితే వెదకుటకారంభించిరి. నాకు తావులేదు. ఆయువతులను తగులుటకు నాకిష్టములేదు. సిగగుచుండెను. కొని ముందుకుబోయి క్రిందనున్న నాస్నేహితులను చూడక తప్పదు. ఏమియు తోచక ఆ బాలికల వెనుక ఒకగజము దూరములో పచారులు చేయుచుంటిని. ఈసీతిని యిదరుబాలికలు గ్రహించి వెంటనే చెరియొకదండపట్టుకొని నన్ను ముందుకు లొగుకొని డెక్ వారసు వారిదరికిని మధ్య నిలబడుటకు స్థలముచేసినారు. నాకుకొన్ని జపానుమాటలను తెలియును. ఆ వచ్చీరాని మాటలతో వారికి నా వందనములను తెలి

పిన్నాను. వారు చిరునవ్వుతో గ్రహించిరి. ఓడ కదలిపోవుసమయ మాసన్న మైనదీ, మీయాపులను చూచుచుండుడు, అని నాతో వారు తమభాషలో అనినారు. నా స్నేహితులు క్రిందనుండి జేబురుమాళ్ళను కదల్చుచు నాపైపు దృష్టిని బరపిరి. నేనును నా రుమాలును కదల్చి వారికేసి చూచుచుంటిని. అప్పుడు పియరుమీద వేలకొలది జపాను యువకులు, యువతులు కంటి కింపగు చుసులతో తమ స్నేహితులను, స్నేహితువాండ్రును వీడ్కొల్పుటకు వచ్చియుండిరి. పియరు కిక్కిరిసిపోయెను ఇసుకవేసిన నేల రాలకుండెను పైనుండి ఈబాలికలు కాగితపుచుట్టలను తమ యాపులపైపుల విసరుచుండిరి. ఆ సన్న పాటి కాగితములయొక్క ఒకకొన తమచేతులలో నుండెను. ఉండగల శెడవపైపు తమ మిత్రులచేతులలో నుండెను. ఎన్ని యోరంగుల కాగితములు క్రిందనొకరును పైననొకరును పట్టికొనియుండిరి. కొంతసేపటికి క్రిందనున్న ప్రతియువకునియొక్కయు యువతియొక్కయు చేతిలో కాగితములయొక్క కొనలుండెను. శెడవకొనలు పైనుండిన ఈ యువకుల చేతులలోనుండెను. 12 గంటలయినది. అందరును భగవంతుని స్తోత్రమును ఎలుగెత్తచేసినారు. ఇంతలో ఓడ పెదకూతకూసెను. డెక్ మీద బ్యాండువాద్యము ప్రారంభమయినది వారు ఒకరికొకరు “సయినారా” అనగా సెలవుతీసికొనుచున్నాను అని చెప్పుచుండిరి. క్రిందనుండి యువకులందరును కలసి పైనున్న తమ స్నేహితురాండ్రుకేసి జూచుచు నొక చక్కని వీడ్కొల్పు పాటను పాడుచుండిరి. ఓడ కదలెను. క్రమముగ నొకరికొకరు దూరమైనారు. కంటికి కనిపించినంతవరకు ఓడలోని బాలికలు వారుమీదనున్న తమవారికి జేబురుమాళ్ల నాడించుచుండిరి.

ఈ జపాన్ బాలిక లందరును 14, 15, 16, సం॥ ల వయసువారు. అందరికి ఒకటేజుట్టు, ఒకటేజట్టు, జడలనుధరించి, తెల్లప్రభాకులపై నల్లచొక్కాయును, నల్లపరికిణి, నల్లటిస్తాంకింగులు, నల్లటిజోళ్ళు కోబేలోబయలు దేరి సర్దాకొరకు వీరందరును యోకహామా వెళ్ళుచున్నారు. అందరును హైస్కూలుబాలికలు. మొత్తము మూడువందలున్నారు అందొక యువతి నన్ను సమీపించి “మీదేశము” అనియడిగెను. నేను ప్రత్యుత్తరమొసంగి మీరందరును అమెరికా వెళ్ళుచున్నారా? అని ప్రశ్నించితిని. లేదు. మాలో

నలుగురైదుగురము మాత్రమే యమెరికా వెళ్ళుచున్నాము. తక్కిన బాలికలందరును ఈయోడమీద ప్రయాణము ఎట్లుండునో తెలిసికొనుటకు వచ్చినారు. వారు యోకహామాలలో దిగుదురు. మా హైస్కూలు మాష్టరు కూడ మాకు తెలియని సంగతులను బోధించుటకు వచ్చినారు. అని చెప్పెను. వారందరును విద్యార్థులు, వారి భావములు ఔన్నత్యములను, వారిహృదయములు నిర్మలములను అయియున్నవి. వాఁతో సావకౌశలముగ మాటలాడినకొలదియు మనహిందూదేశబాలికల దురతికి నుఖమువచ్చుచుండెను. మనదేశమునందజ్ఞానిము రాజైయున్నది. ప్రతిపిల్లకును బొమ్మలాటల రోజులనుండియు “మగడు-పెండ్లాము-సిగు” ఇదియే వారిమనో ప్రపంచము. తల్లులు మొదలు. వారెవరు ఇదికూడదని బోధించి, ఆముద్దిబిడ్డల మనోబుద్ధులు మంచురీతిని వికాసము నొందునట్లుచేయలేరు. తండ్రులు చాలవరకు చదువురానివారు. వచ్చినతండ్రులు ఆశ్రద్ధగనుందురు. మనదేశ మెప్పటికి మేల్కొనునో, ప్రతి హిందూదేశ బాలికయు చదువును నేర్చి తమ శక్తిని తమ బుద్ధిని ఎప్పుడు సన్మార్గమున కెక్కింతురో బాల్యమున మన బిడ్డలకు వివాహములుచేయు గొప్పదురాచారము మనదేశమున ప్రబలియున్నది. బాలికలు చక్కగా విద్యాభ్యాస మొనరించి తగియున్నపుడుతక్క చిన్నతనములో పరిణయములు ఎంతమాత్రమునుకూడవు. బాల్యవివాహము అన్నివిధముల యభివృద్ధికిని గొప్పయాటకము. ఈదురాచారమును మనము మాన్పగలిగిన నాడే తప్ప మనదేశమునకు సిరమైన ఏలాభమును కలుగదు. అజానాంధకారమున మ్రగ్గుచున్న మనస్త్రీలు మనదేశమును స్వతంత్రదేశముగ మార్చివేయగల ధీరులను, ఉత్తమమైన భావి సంతతిని గనజాలరు. ఏజాతి యొక్క స్త్రీజనము మాధులైయుందురో అజాతయొక్క మోక్షము బహుయోజనముల దూరమునకేగుట తధ్యము. ఈకఠినసమస్యను తేల్చుకుండ, మన యువకులు, ఇతర విధముగ ఇండియాకు మేలొనర్ప చూచుచుందురు! శారదాగారి బిల్ ప్యాసగురోజు మనకొక గొప్పసుదినము.

ప్రసంగవశమున నీజపాన్ సోదరీమణులను మనసునందిడుకొని యింతగా వ్రాసినాను! ఇకనీయోడ విచిత్రములను గూర్చిచెప్పెదను. ఇది 15000 ల టన్నులయోడ. డెక్ చుట్టును 11 సార్లు పీకారుచేసినచో నది యొక మైలగును. దీనికి రెండు మాడు డెక్కులుగలవు. డెక్కులులేకుండ

నింకను, అంతసులుగలవు. ఒకయంతసునుండి యింకొకయంతసుకు పోవుటకు మెట్లున్నవి ఇదిగాక ఎలక్ట్రిక్ లిఫ్ట్ గలదు!

లాండి (అనగా చాకళ్లు యిస్త్రీచేయుచోటు) రెండవ అంతస్తు మీదనున్నది. కాని ఒక్కొక్క బట్టకు చాలచార్జీయగును.

జెర్లెస్ గలదు. ప్రపంచములోని ఏదేశములనునకైనను ఈయోడ మీదనుండియే సమాచారములను పంపవచ్చును.

స్త్రీలుగాని పురుషులుగాని కసరతు చేసికొనుటకు జిమ్నాజియమ్ ఉన్నది. అచ్చట గుఱ్ఱము ఏనుగు మొదలైన బొమ్మలమీద గూర్చుండి దగ్గరనే యమర్పబడిన ఎలక్ట్రిక్ స్విచ్ నొక్కినచో, నవి మనకు గుర్రపు కుదుపును ఏనుగు కుదుపును కలుగజేయును. ఈ జిమ్నాజియములో నీంకను అనేకరకముల కసరతుపనిముట్లుగలవు. ప్రవాహమును తమబరువును కొలుచు కొనుటకుగూడగలదు.

ఒకచోట నొక చెరువును ఏర్పాటుచేసినారు. అందులో ఈదుచుండురు. ఏడెనిమిది యడుగుల నీరుకంటె ఎక్కువ యుంచరు. ఆచెరువులోనికి దిగుటకున్ను ఎక్కుటకున్ను మెట్లున్నవి. పురుషులు స్నానములుచేయు సమయములను స్త్రీలు ప్రత్యేకము స్నానములు చేయుసమయములను స్త్రీ పురుషులుకలసి ఈమటకు వేళలును తెలుపబడి యొక నోటీసు దాని దగ్గర నొకచోట యంటింపబడియున్నది.

ఒక అంతస్తులో ఒక విశాలసలమున నొక యుద్ధానవనమును నెలకొలిపినారు. అందనేక తరగతుల పూలమొక్కలు గలవు. స్త్రీ పురుషు లాడరుచ్చాయల విహారమొనర్చుచుండురు. అచ్చటచట మేజాబల్లులు కుర్చీలును అమర్చియుండిరి. అలసిపోయిన వారచట గూర్చుండి టీ మొదలయిన సానీయముల ద్రావుచు, వార్తాపత్రికల జరువుచుండురు. లేదా, పీయానో వాయిచుచుండురు. కొందరు గ్రామఫోనులను వినుచుండురు. మరికొందరు అప్పడపుడు బ్యాండుస్వరమును ఆలకించుచుండురు.

ఈయోడలో ఆరెబ్బెస్ట్రాయున్నది. ఇచ్చట దొరలును దొరసానులును నాట్యము త్రొక్కుచుండురు. ఈప్రయాణికులలో కొందరు దొరసానులు ఫిల్లిప్సెన్ దీవులనుండి అమెరికాకు వెళ్లుచున్నారు. వారందరికిని

ద్యాన్య చాల యిష్టమని తోచుచున్నది. ఎప్పుడు చూచినను ద్యాన్యను చేయుచుందురు.

ఇదేసలములో సినిమా జూపుచుందురు. గతరాత్రి 9½ గంటలవరకు సినిమాచూచి నిద్రపోయినాము.

౨౬

జపాన్ దేశము.

యోకహామా, జూన్ 7, 1929:—

ఈ సాయంకాలమునకు మాయోడ ఈ రేవును జేరుకొనినది. “ఇదియా ఫరాయిసలము. సమయమా చీకటివేళ. ఇక నేనెట్లు బయటకుబోదును?” అనుకొనుచు “గంట నెప్పుడువాయింతురో. భోజనమునకుబోదమ” ని సిద్ధముగనుంటిని. నేను సంత స్థురవువారి బృందముతోకలసి ముజఫర్పూరు నుండి తిరిగి వచ్చుచుండగా నొక జంకలో కలసిన సింధుసత్సంగి సోదరుడు నాకొక పరిచయపులేఖ లాసంగి యోకహామాలోవారి బంధువున కొక లేఖను వ్రాసెను. నేనును వారి బంధువునకు కోబేనుండి ఫలాసి యోడపె యోకహామా చేరుకొందునని వ్రాసియుంటిని. తత్కారణమున గాబోలు అసింధువరకుడు “మూరిగారెచ్చట?” నని యడుగుకొనుచువచ్చి నన్ను తెలిసికొనెను. అయినవెంట చీకటిలో మోటారుమీద నగరము లోని కేగితిని. తిన్నగా సింధువర కసంఘమువారి భవనమును చేరితిమి. నన్ను మెంబర్లలో చాలమందికి పరిచయము చేసినారు. వారు చాలత్వరలో నొక పెదహాలులో జేరి, భజిచేసిరి. తర్క వితర్కములు జరిగినవి. అంతయును సింధుభాషలోనే. నాకొకముక్కయైన తెలియలేదు. సభానంతరము నన్ను నా స్నేహితుడు తనయింటికి విందుకు గొంపోయెను. “ఈమె వాఙ్మార్గ. ఈ దేశమునకు మాసింధువారెవరును ఇంతదనుక కొపురము నిమి

ప్రేమ, భార్యలను తీసుకొనిరాక యీదేశమున నన్యథా కౌలమును గడుపు
కొనుచు, తమభార్యలను ఇండియాలో క్రుశ్మబెట్టుచున్నారు. వీరికి సంస్క
రము మహనరమని సంఘముయొక్క అచరణకు వ్యతిరేకముగ నేను నా
భార్యను ఈదేశమునకు తీసుకొనివచ్చితిని” అనుచు పరిచయముచేసెను! ఆమె
మాకు అనేకరకముల హిందూపిండివంటలను పెట్టెను. మిథపఅప్పడము
అను వడ్డించినది. ఆమెకు రవీంద్రమహాకవి పుస్తకములనిన యిష్టమట.
అందుచే రవీంద్రుని గొప్పనుగూర్చి చెప్పుచు, రవీంద్రనాథుడు బోకియోలో
నిప్పుడున్నారనెను. వీరివద్ద శలవుగైకొని, రిక్తాలో బయలుదేరి ఓడ
జేరుకొనినాను.

జూన్ 8-1929:—

ఈయుదయం మాయోడలో దుకాణములు వేసినారు జపాన్
సిల్కు వర్తకులు కొందరు. నాభార్య కొక మంచిసిల్కు ఓవరుకోటు
ఇయ్యండన్నాను. రమ్యమగు నొక చుస్తును నీకొరకు కొన్నాను.

రిక్తావానిని ఆసింధువ రకునియింటికిమాట్లాడినాను. వాడట్లు నన్ను తిన్న
గా నటకు గొంపోక ఒకవ్యభిచారియింటికి గొంపోయెను. అయింట నొకరు
సారాబుడ్డిని విప్పి మేజావద్దగూర్చుండి గాజుగ్లాసును చాచుచున్న వాని
గ్లాసులోనికి పోయించుండెను. అదృశ్యమునుజూచి, నే ననుమానపడి రిక్తా
వానిపై కోపముతో మాటలాడుచుండ ఆమెకనిపెట్టి ఇంగ్లీషున నీకేమి
కౌతలయునని నన్నడిగెను. ఆవ రకుని వీధిపేరు చెప్పితిని. రిక్తావానితో
తానేమియో జపాన్ భాషలో ముచ్చటెంపగనే వాడునాకు సౌజ్ఞ చేసి,
రిక్తాపె గూరుచుండబెట్టుకొని. యట కనతిదూరముననున్న నాసింధుమిత్రు
నివీధికి తీసుకొనివచ్చి విడచెను.

విదేశీయులందరును యోకహామానగరమున నీభాగమందు మాత్ర
మే కౌపురములున్నారు. ఈభాగమును బ్లఫ్ అందురు. ఈవిదేశీయులు
ఎంతకౌలము జపానులోనున్నను, వీరికి జపాన్ సభ్యత్వహక్కులు ఉండ
వట. జపాన్ లో విదేశీయులు ఎల్లకౌలమును విదేశీయులుగనే పరిగణింప
బడుదురు.

ఈవిదేశసులు పూర్వమీనగరమున యామషేటానో అనుభాగమున నుండెడివారు. పిదపభూకంపము వచ్చినవెనుక వారందరు సీభాగమున సోధముల నిర్మించు కొనుచున్నారు.

సుమా రర్ధపుష్కరముక్రింద సీపెద్ద భూకంపము వచ్చి యోక హామాను మంపదెంచి వదలిపెట్టెను. కాని ఈజపానీయులు భయమెరుగని జాతి. నాశనమయిన యోకహామాను పునర్నిర్మాణ మొనర్చుచున్నారు. ఈనగరముచాల విశాలముగను శోభాయమానముగను ఉన్నది.

మొదట నిదియొక చేపలుపట్టు కుగ్రామమట. అప్పుడుదానిజనాభా నూరు, ఇప్పుడు, అరులక్షలు. జపానుకు ప్రధాననగరమగు టోకియో కిది సీంహద్వారమువంటిది. ఇటునుండి అచ్చటకెల్లపుడును విద్యుచ్ఛక్తిములు పోవుచుండును.

మాయోడ జపాన్ లో నాగుట కిదితుదిసానమట.

హనయిదీవులు.

హోనలులూ, 17-6-1929:—

తెలనాదిన కొంతసేపటికి హోనలులూ రేవు చేరినది బయోపాకు యోడ. ఓడ పియర్ కు నికను అరఫర్లాంగుమారమున నున్నదనగానే బదారుగురు ఈగుచు మమ్ముల నాహ్వానించుటతోయక వచ్చుచుండిరి. రేవు చేరగానే బ్యాండువాలుచినారు. ప్రయాణీకులు గబగబదిగి పియర్ ఈతలగురాగానే పూలనమ్ము స్త్రీలు ప్రతిప్రయాణికుని మెకను మాలలచే నలంకరించుచుండిరి. ఇష్టమున్నవారు దానిఖరీదును చెల్లించుచుండిరి. లేనివారు తమ మెడలనుండి దండలనుదీసి యా స్త్రీల హస్తములనే తిరిగి యలంకరించుచుండిరి. మోటారు టాక్సీలు రోడ్డోహడుగునను కుప్పతిప్పలుగ బడియున్నవి. మనిషీకి ఒకడాలరుచొప్పున వసూలుచేసి హోనలులూలో యోడ కలసిన ముఖ్యస్థలములను చూపును. పట్టణములో చాలరోడ్లమీద పోయి పోయి, మోటారుబండి ఒక పెద్దపర్వతము చుట్టును చక్కని బాటపెత్తితిరిగి తిరిగి, అగ్రమునకు గొంపోవును. దానిపేరు పంచ్‌చౌక్. ఆచోటునుండి హోనలులూయొక్క ప్రతిభాగమును విశదముగ కనుపించును. మోటారులే గాక ట్రామ్‌సర్వీసు కలదు. కాని మోటారులకును ట్రాములకునుమధ్య నొకభేదాయున్నది. మోటారులు తోలునది చాలవరకు ఆడవాళ్ళు. ట్రామ్ కారులమీద అందరును మగవాళ్లే. మన వావేలీకి పోయే ట్రామ్‌మీద నన్ను యుమెరికను కండెక్టరు నా ప్రక్కనుకూర్చుండి “మీ దే దేశము?” అని యడిగెను. హిందూదేశముని చెప్పినమీదట “హిందూదేశములో చాల మతముల వారుచురనియు, అందు హిందువులును మహమ్మదీయులును ఎక్కువమందియనియు వా రెల్లపుడును ఒకరితో నొకరు కలహించుచుచురనియు వింటిమి, నిజమేనా?” అని యడిగెను. కొంత సంభాషణ జరిగినతరువాత రవీంద్రనాథ్ టాగోరుగారు ఆమెరికానుండి తిరిగి వచ్చుచు హోనలులూలో సుపన్యసించి రనియు, చాల గొప్పవారని వింటిననియు చెప్పెను. గాంధీగారిని గూర్చికూడ పేపర్లలో తాను చదివినట్లు చెప్పెను.

“బోంబేకజార్ అనే షాపు మీహిందూదేశమునది. ఆయనను కలిసికొని
నిచ్చుగిరితురా?” అని అడిగెను. “ఇష్టమే” అంటేని. వమ్మలను సరిగ
‘బోంబే 2జారు’ కు పోయే రోడ్ మొగను దింపెను. అపాపకు మేము
చేరుకొనునప్పటికి 5-50 నిమిషము లగుచుండెను. షాపులో సరుకులనమ్మే
అడవిల లంఘరు ప్రాప్తయిటరుగానికి గుడ్ నెట్ చెప్పి వెళ్ళిపోవుచుండిరి.
ప్రాప్తయిటరుగానికి సింఘదేశము. చాల మంచివారు మాతో టాగురు
గానిగూర్చి మచ్చిటించి “హిందూదేశములకు స్వాతంత్ర్యములేదు. అందుచే
మన మే దేశమనే నెంత ధనికులమై యున్నను మనకు గౌరవములేదు!
అన్నిజాతులవారను వనలను చిన్నచూపు చూచుచుండుట నా అనుభవము
లోనినంగతి” అనెను. హిందూదేశవర కులకును, హోసల లూలోని వరకు
లకును చాల భేదముగలదు. ఉదయము ఒకరికంటె నొకరు మందుగా
షాపు తెరువవలెనని తెల్లవారక మందునుండియు 2జారుకు సిద్దమగుచుం
దురు. రాత్రీ ఒకరికంటె నొకరు ఆలస్యముగా మూయుచుందురు. అరి
రాత్రీము సమీపించువరకును అట్లనే కూర్చుండి యుందురు. అందుచే వారి
యరోగ్యము మసలితనము రాకముందే పూరిగా చెడిపోయి, అకాల
మరణముల పాలగుచున్నారు. హోసల లూలో అన్ని షాపులను సరిగా
5-50 నిమిషములకు మూయబడును. అమ్మవారుగాని కొనువారుగాని
అట్లెని షాపులవద్ద వచ్చుకైనను కనుబడిరు. అందరును ఎవరికియిష్టము
వచ్చినచోటికి వారు పికారు వెళ్లుదురు. ఇచ్చటగల వరకులు అఫీ
స్లతో సమానముగ సుఖపడెదరు. వరకునిజీవితము చాల స్వతోష
కరముగ గడువబడును. అందుచే నిచట ఆరోగ్యమునకు భంగములేదు”
అనెను. తరువాత మేము సాయంకాల విహారమునకని ఆయనతో
బయలుదేరినాము. ఆరథర్లాంగదూరము నడిచి యుందుమేమో ఇంతలో
నిద్రుపడుచులు వమ్మలను పిలుచుచుండిరి. ఆగి యెందుకు అనిఅడిగినాము.
“మేముచేయి చూచి మీయదృష్టములను గూర్చి చెప్పగలము. ఇదేమాయిల్లు
మేరీమీదకు దయచేయుడు” అనెను. ఇంతలో సేట్జచ్చి మేమందరమును
ఇండియానివాసులము. మాయదృష్టములు మాకేతెలియును. వమ్మలను
వదిలిపెట్టడు” అనచు వమ్మలను తనవెంటగొంపొయి “వీరు జ్యోతిష
మును చెప్పటయెగాక తక్కినపనిగూడ గావించురు” అనెను. పదియడు

గులు మందుకు నడిచినాము. నేటియొక్క కారు సిద్ధముగ నిలబడియుండెను. దానిపై మేము “కైకిక” మొదలయిన భాగములకు పోతిమి. ప్రపంచములో నింతవరకు ఈపట్టణమును బోలిన పట్టణమును చూడలేదు. పట్టణమంతయు దరిహమమీద చూచినను విడివిడిగా ఏభాగమున కాభాగమును చూచినను, చివరకు వీయంటికొయిల్లు నొప్పున ఆలోచించినను, చాల సుందరమైనది. ఎచ్చటజూచినను ఒహాశుభ్రముగ నుండును. ప్రతియింటిచుట్టునను కన్నలకింపగువిధమున తోట, పెంచెదరు. ఒకకూలివాని యింటకి పీఠాభాత అనే జపాన్ మిషన్ నేపితునితో గలసి భోజనమున కాహ్వానింపబడితిని. అతడొక దొరకలెనుండును. చాల మర్యాదగలవాడు, అతని భార్యకు నన్ను పరిచయము చేసెను. ఆమెనాకరస్పర్శనము చేసి కుచ్చివేసెను. కాశీఫోర్షియా బొత్తాయిపండు, న్యూజీలండు వెన్న, రకరకముల రొట్టెలు, హాకయ్ దీప్తల యరటిపండు, జామ్, క్రాఫీ—ఇవన్నియు భోజనమున కవర్చినారు. ఆమె మావద్దనే కూర్చుండి ఇండియానుగూర్చి మాతో నింగ్లీషున సంతభాషించుచుండెను. భోజనానంతరము వారియింటిచుట్టునుగల వృక్షజాతుల జూపుటకు వమ్మ వెంటగొంపొయెను. తరువాత వారి స్వంత కారులో నెక్కించుకొని వమ్మశియరవద్దకు తీసికొనివచ్చిరి. తిరిగి మేము మా బయోమారు యొడకు వచ్చివేసితిమి.

తా.క. పంచ్చెలోనుండి ఒకజపానీ క్రిష్టియను మతబోధకుని ప్రేరణకలన, హిరామత్ గారను, సింగ్ గారను, నిషిడాగారను, నేనును సానిటోరియమ్ కు మెటారమీద వెళ్ళినాము, అచ్చట నొకసభ యేర్పాటు చేయబడినది. చాలమంది జపానీయులు హాజరైనారు. నన్ను హిందూమతమును గూర్చి మాట్లాడవనినారు. హిందూమతముయొక్క ప్రాముఖ్యమును గూర్చియు, వతోద్ధారకులను గూర్చియు ఋషులను గూర్చి యుపన్యసించినాను. హిరామత్ గారు క్రిష్టియన్ మతప్రచారమున గూర్చి ప్రసంగించెను. ప్రార్థనానంతరము సభముగిసెను.

సాన్ ఫ్రాన్ సిస్కో

ఆమెరికా, 25-6-29:—

మా యోడ నిన్న ఉదయము లేపు చేరినది. డాక్టరు పరీక్ష త్వరలోనే వడలిపోయినది. కాని సాన్ ఫ్రాన్సిస్కో, వెజాలు చాల యనుమానముతోను, జాగ్రత్తగాను, దీరముగ పరీక్షించిరి. ఇట్టి యెమిగ్రేషన్ ఆఫీసర్లు చాల స్త్రీలకు నున్నారు. సాయంకాలము 4 గంటలకు గాని చాలమంది ప్రయాణీకులకు మోక్షము లేకపోయెను.

నాలుగుగంటలకు ఓడను వీడి, పట్టణములోనికి వచ్చినాను. ఏవీధిని గాంచినను మోటారులు బారులు తీరి పొడుగునను నిలిచియుండును. జనుల కంటె కారుల సంఖ్యయే యెక్కువగా యనిపించును. రోడ్డుమధ్యనుండి ట్రామ్ కారు పోవుచుండును. అది కుషనతో నమర్పబడి కూర్చుండుటకు అందముగ నుండును. పైనుండి జట్లు జట్లుగా ఎగిరిపోవుచుండెడు విమానములు కనిపించినవి. రాధారీ వలన చప్పుడు యెక్కువగుచుండును. రాత్రిలు రాధారీ పగలుకంటె యెక్కువనుకొనెదను. గతరాత్రి మోటారుల ధ్వనులవలన నాకు చాల ప్రాచుర్యవరకు నిద్రపట్టలేదు.

ఈ దినము 12 గంటలకు గోల్డెన్ గేట్ పార్కు చూచుటకు తటస్థించినది. ఇది చాల పెద్ద పార్కు. పెయింటింగుపటములు చాల గొప్పవిగలవు. చలువరాతిబొమ్మలు (life like) జీవించియున్న మానవుల యనిపించెడివి చూచినాను. అక్వేరియంలో తాబేళ్లు కొన్ని యున్నవి. వానికొళ్లు పక్షి రెక్కలను బోలియున్నవి. (Lion seals) సింహము నీళ్లు తటాకములో పెట్టియింపబడినది. (Elephant seals) ఏనుగునీళ్లు ఒకచోట జాగ్రత్తగా నుంచినారు. ఈ పార్కులోని మ్యూజియములను చూచుట కెప్పుడును దొరలు దొరసానులు వచ్చుచుందురు.

సాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలోని లింకన్స్ పార్కు.

ఈ పార్కుకు నా స్నేహితులు పాల్ గారితో కలిసి 26-6-1929 వ తేదీని పోయి చూచినాను. శాంతిమహాసముద్రపు తీరాడున గోల్డెను గేట్ జే సమీపమున నొక యున్నతస్థలమున నిది యేర్పాటు చేయబడినది. ఏ కాలమునను చల్లని గాలి తీవ్రముగ వీచుచుండును. దీని కనతిదూరమున నుండగా వాయుప్రసారముచే నా హేట్ (Hat) ఎగిరి క్రిందకు దొర్లిపోయెను. అసలే చలిదేశము. గాలివలన మరింత చల్లగానుండును. పార్కులో బెంచీ మీద కూర్చుండి యెండకొగినాను, అదగరనే యొక వెడల్పు మూతగల గొట్ట ముంచబడినది. దానిమీద సఫేడ్ తో పెయింటుచేసినారు, 'ఏమని? మన పార్కుయొక్క అందమును చెడగొట్టుకొనకుడు. అందుచే కాగితపు ముక్కలను క్రింద పారవేయక దయచేసి దీనిలో వేయుడు. పార్కుంతా పరిశుభ్రముగ నున్నది.' ఏవిధమైన చెత్తయు క్రిందకనుపించదు. పచ్చిక మబ్బువలె పెరిగిపోకుండ కూలీలు చక్కని మెషీనులతో కత్తిరించి వేయుచున్నారు. పచ్చికబయలులో అచ్చటచట గుబురుగా రకరకముల అందమైన చెట్లు పెంపబడుచున్నవి. అందు కొన్నిటినిమాత్రము ఆగ్రాలోని తాజ్ మహల్ వద్ద చూచియుంటిని.

ఈ పార్కు గడచిన మహాయుద్ధములో చనిపోయిన ఆమెరికన్ సిపాయిల జాపకారము ప్రెంచిశైలిని నిర్మాణము చేయబడినది. దీనియావరణమున నొక మ్యూజియమ్ ఉన్నది. దానిలోనికిపోవు పెద్దగుమ్మమున కిరుప్రక్కలను వాషింగ్టను మహాశయుని యొక్కయు లింకన్ మహాశయుని యొక్కయు విగ్రహము లెత్తుగా నిలచియున్నవి వీరిద్దరును ఆమెరికను రాజ్యాంగ నిర్మాతలలో మొదటివారు. లోనికి పోతమేని జీవకళలుట్టి పడునట్టి బ్రాంజు, ఇత్తడి మొదలగు లోహములలోను తెలుపేగాక, ననేకరంగుల శిలలలోను విగ్రహములు చెక్కబడియున్నవి. ఈ విగ్రహములు అనేక జాతుల మనుష్యులవి. ఇచ్చటను గ్రీక్ పుక్కిటిపురాణములలో మహాప్రపంచమున రచింపబడిన కొమ్ములుగల మానవులయొక్కయు సృష్టి

భూప్రదత్తుకుడు భార్యకువ్రాసిన లేఖలు.

యందుగాక ఆగ్రీకు పురాణములందు మాత్రము వర్ణింపబడిన విపరీతపుజ్జీతుల యొక్కయు బొమ్మలు కొన్నించెను. అన్నియు బాగుగ నె యున్నవి. కొని మ్యూజియమ్ లో చాలచోట్ల సగము బూతుబొమ్మలు కొన్నియు కేవలము పచ్చిబూతు బొమ్మలు కొన్నియు పెట్టబడినవి. సగముబూతుబొమ్మలనగా కొంతవరకు దాపరికమున్నవి. పచ్చిబూతు బొమ్మలనగా బట్టబయలుగా సర్వమర్మావయవములను కనపరచు నవియును స్త్రీపురుషుల కొమత్రీడను నిరూపించు చున్నట్టివియును వీనిని చూచుటకు చాలసిగ్గునది. నిత్యమును అమృతమును దొరలు దొరసోనులు ఈమ్యూజీయములోని బొమ్మలను చాలజాగ్రత్తగ చూచిపోవు చుందురు.

మ్యూజియముకు బయటనున్న విశాలప్రదేశమున గోల్ఫ్ ఆట నాడుచుందురు. దానిప్రక్క నెయొక జిమ్నాజియం కూడగలదు. బాలురు బాలికలు బారుల మీద కసరతు చేయుచుందురు. ఆదిచూచుచు నాన్నేహితుడు (Paul) పాల్ గారును నేనును ఒక బెంచీ మీద యెండలో కూర్చుండి సంభాషించు కొనుచు కొన్ని నిమిషములు గడపితిమి. ప్రసంగవశమున మిస్ మేయోయొక్క పుస్తకము మాటతలపెట్టి “మీ దేశములో చిన్నపిల్లలకు పెండిండ్లు చేసెదరట నిజమేనా? అంతకన్నను ఎచటనైనను ఎక్కువ హాస్యాస్పదమును సిగ్గునుగలదా?” యని పాల్ నవ్వినాడు. నేను “లేకేమి మీ బండ బూతు బొమ్మలున్నవి?” అని నేను నవ్వినాను.

అ మె రి కా.

28—6—29:—

గఫ్ రోడ్ నుండి ట్రాముకారు మీద చాలదూరము వెళ్ళినాను. ఈ దేశములో ట్రాములను స్త్రీలుకారు, లందురు. కుషనలతో చాల సౌఖ్యముగ నుండును. మనకు వీధులు సరిగా తెలియనపుడు కండక్టరుతో చెప్పినచో సరిగ అవీధివదలకారుఅపును. కండక్టరు సహాయమువలన నేను సరిగ వెబ్బటరువీధికి వచ్చినాను. నేను దిగినచోటికిని 2968 నెంబరుగృహముకును చాల దూరమున్నది. అంతదూరమును నడచి సరిగా హిందూటెంపుల్ లేక హిందూఆలయము రీతిని కట్టబడిన వేదాంతా సాసెటీయున్న యింటికి వచ్చినాను. బయటనున్న బెల్ ఆనగా గంట త్రిప్పగనే లోపల స్వాములవారికి వినబడి మేడమీదనుండి దిగి క్రిందగదిలోనికి తలుపుతీసి “చాల సంతోషము-దయచేయుడు” అనుచు కరస్పర్శనము చేసి కుర్చీపై కూర్చుండ నియమించెను. వివేకానందా మిషనుకు చెందిన ఈస్వాములవారి పేరు దయానందస్వామి. నాఛాయనుండును. చక్కగా క్రొపింగు ఉంచుకొని అమెరికను శైలిని సూట్ వేసుకొనియుండెను. ఆధవనములో ఉపన్యాసముల నొసంగు హాలులో ఒకేపర్యాయము రెండువంలమంది కూర్చుండుటకు యేర్పాటు గలదు. ఒక నల్లనిబల్లమీద సంస్కృతలిపి కనుపించినది. “ఈ యమెరికనులకు వేదాంతముతోపాటు సంస్కృతమును కూడ నేర్పచున్నాను” అనెను. ఆయన లయిబ్రరీ, పరుండేచోటు, వంటయిల్లు, స్నానముగది మొదలయిన అన్నిస్థలములను నాకుచూపెను. ఎంతశుభ్రము ఎంత సొంపు! మనదేశములో జమీందారులు మాత్రమే అంతశుభ్రముగా పోకుగా నుండుటకు వీలున్నది. అట్లుండకపోతే అమెరికను లసహ్యించుకొని ఈ యింటికి వేదాంతము కాదు బంగారముచేయుట నేర్పదమనినను రారు. మనదేశములోవలె నేను జుట్టులేకయు బట్టలులేకయు నున్నచో వీధులలో నన్ను అమెరికను పిల్లలు వెంటాడి హేళన చేతురు. బహుశః ఆ నేరము అభ్యతక్రిందరాబడి నన్ను జయిలులోకూడ పెట్టెదరేమో అనినారు. నన్ను

భోజనమునకు నిలిపెను, కోసుపువ్వు బంగాళాదుంపలు అన్నముకొంచెము
కోడిగ్రుడ్డు కలిసిన బటాణీలు పేటులలో బెట్టియిచ్చెను. బటాణీల పేటు
తిరిగి యిచ్చివేసి “స్వామీజీ నేను సత్సంగిని క్షమింపుడు. కోడిగ్రుడ్డుగాని
వీ మాంసాహారముగాని తినను” అన్నాను. “మా రామకృష్ణ మిషనులో
ఎవరియిష్టము వారిది. కొందరు తినెదరు కొందరు తినరు. నేను తినచున్నా
ను. కాని మీరు ఈదేశములో తినకుండ నుండజాలరు. చాల చలిదేశము”
అనినారు. “సరే యింతవరకును దాటుకొని వచ్చినాను. ఎప్పుడు తినక
తప్పని రోజులువచ్చునో అప్పుడు ఈదేశమునుండి వెళ్ళిపోయెదను” అని
బదులు చెప్పితిని.

తరువాత నా స్నేహితునిరాక కెదురుచూచి యాతనితో కలసి ఫెర్రీ
(అనగా బల్లకట్టు) అగునట్టి రేవువద్దకుపోతిని. కొంచెము అలస్యము ఉన్న
పుడు పట్టపగలయినను సరే ఒక గోడపైనున్న సలమున సినిమాబొమ్మలను
చూపుచుందురు. వానినిచూచుచు ప్రయాణికులు నిలబడెదరు. ఇంతలో బల్ల
కట్టువచ్చెను. దీనివెడల్పు 40 అడుగులుండును. పొడుగు 80 ఉండవచ్చును.
రెండంతలున్నవి. ప్రతియంతసునను ఇరుప్రక్కలను పెద్దపెద్ద బెంచీలపై
దొరలును దొరసానులును కూర్చుండెదరు. ఈ బల్లకట్టుపై షాపులు, భోజ
నశాల, స్నానములగది, మొదలైన మానవసౌకర్యము లేర్పరుపబడియున్నవి.
బల్లకట్టు అవతలయొద్దకు చేరగనే బెర్క్లీకిపోవు ఎలక్ట్రిక్ కారుమీద
బెర్క్లీకి వెళ్ళినాను. కారువెళ్ళు త్రోవలో దూరమున పెద్దయక్షరము
లతో ఎడ్వర్తయిజ్ మెంట్ బోరులు సాపింపబడినవి. కొలదినిమిషములలో
బెర్క్లీ చేరినాను. హిందూసాన యెస్సోసియేషన్ యొక్కడనోవిచారించి
అచ్చోటికిపోతిని. సెలవుదినములివి. వేసవికాలము. ఆగ్రహమునందు ప్రస్తు
తము ఒక అరడజన్ పంజాబు విద్యార్థులు కనుపించినారు. వారందరితోను
చాలసేపు అమెరికన్ విశ్వవిద్యాలయములను గూర్చి మాటలాడి నేను తిరిగి
కారుమీదను, ఫెర్రీమీదను సాన్ ఫ్రాన్ సిస్కో చేరుకొంటిని. హిందూ
సాన యెస్సోసియేషన్ యొక్క రీడింగురూములో తిలకు టాగూరు, వివే
కానందుల పటములు గోడలకు తగిలింపబడియున్నవి. బెర్క్లీలో ఈమధ్య
నే, సరోజినీదేవిగారు ఉపన్యసించి వెళ్ళిరని వారు నాతోచెప్పిరి.

కృత్తికా యారాత్నమున ప్రయాణము.

అమెరికా, జనవరి 7—1929.

నేను న్యూయార్క్ కు పోవలసియున్నది. రైలుబండిలో ప్రయాణము చాల వేగముగ జరుగుమాట రూఢియే. ప్రయాణముకూడ ప్రమాదగహితముగను సౌఖ్యముగను జరుగును కాని, అమెరికాయొక్క ఈ దిశనుండి యా దిశవరకు ప్రజాజీవిత మెట్లున్నదో తెలుసుకొనవలెనను నభిలాష మొండుగా నున్నది. త్రోవలో పట్టణములను పల్లెలను చూచుచు; హోటళ్ళలో నిద్రకేగునపుడును రైల్వారైతులలో భుజించునపుడును ఆ యా ప్రాంతీయుల యలవాట్లను, భావములను కొంతయైన దెలిసికొనవలెనని మోటారు బస్లమీదగాని పెజరుకారులమీదుగాని ప్రయాణమును సాగించవలయునని నిశ్చయించుకొంటిని. ఈ నా యభిమతమును నా రప్యన్ మిత్రులైన పాల్ గారికి తెలుపగా “సరే, మీతోనున్న సూట్ కేసులు మీరు న్యూయార్క్ చేరునదికి సిద్ధముగా నటకు చేరునట్లు తామస్ కుక్ కంపెనీవారిద్వారా ఏర్పాటుగావింపుచుకొండమురండు” అని నన్ను గత నెల 29 వ తేదీన తీసుకొనిపోయెను. సూట్ కేసులు న్యూయార్క్ కు బుక్ చేసి శాన్ ఫ్రాన్ సిస్కో నగరమునగల యొక ట్రావెల్ సర్వీస్ కంపెనీకి వెళ్ళి, నలువది డాలర్లు చెల్లించి, పెజర్ కారుమీద చికాగో నగరంవరకు టిక్కెట్లుపుచ్చుకొన్నాను. పెజరుకారు 31 వ తేదీ 12 గంటల కిక్కడనుండి కదలును. సకాలమున కెదు నిమిషములైనను ముందు మీరిచ్చట సిద్ధముగ నుండుడు అని ట్రావెల్ సర్వీస్ కంపెనీవా రనిరి. 31 వ తేదీలోన శాన్ ఫ్రాన్ సిస్కో నగరమున నేనెంత దనుక చూడగలనో చూచి యానందించి ఆ తేదీ 12 గంటలకు పాల్ గారితో కలిసి ట్రావెల్ సర్వీస్ కంపెనీవద్దకు వచ్చునదికి నాకారు కనిపెట్టుకొనియున్నది. అందు కార్ డ్రైవర్ కార్ ఓనరే. ఈతని ప్రక్కన కూర్చుండబెట్టినారు నన్ను. వెనుకసీటులో జూరై ఫెయివరుగారును, ఫింక్స్ గారును, పాల్ లేక్ సిటీకి బోవు నొక యువకుడును ఉండిరి. వారితో పరిచయము జరిగిన వెనుక కరస్పర్శనమైనది.

ఇంతలో కంపెనీవారు బెల్ వాయిచినారు. పాల్ గారు నాతో “మూర్తి, నీవు న్యాయార్థుకు పోగనె నాకు తరము వ్రాయుమీ, నీ కిది సరతోష్ జనకమగు ప్రయాణమగుగాక! బై బై” యనుచు చేయి నాడించుచుండెను. నేనును “బై బై” యనుచు చేయి నాడించుచుంటిని. కారు కదలెను. ఒక ఫ్లాంగు కాబోలు ఒకమాదిరిగ నడచినది. తనుపరి స్పీడు యెక్కించినాడు ప్రయివరు. ఈతడు సూలకాయుడు. వెనుక సీటులోనున్న ఫెయివరు ఇండియాలో సైనికదళమునందు పనిచేసినట్లును తన సోదరియు తండ్రియు న్యాయార్థులో నున్నట్లును తా సీచ్చటికే పోవుచున్నట్లును జర్మన్ యుదానంతరమున ఇంగ్లాండులో వారికి పరిసీతులు కిషమెనందున ఆమెరి కాకు వలసవచ్చినట్లును చెప్పెను. ఈతనికి హిందీభాష తెలియును. ఎండ వేడిమికి మధ్య మధ్య “హావాగరమ్ హే” అని నన్నుచూచి యనుచుండెడు వాడు. ఫింక్స్ బక్కపలుచనివాడు. కాని, పొడగిరి. చేనాలో నావికా దళమున పనిచేసెనట. వట్టి కొంటెవాడు. త్రోవలోని కొన్నిపల్లెలలో సయితము ఆమెరికన్ స్త్రీలు గౌనులను వదలి పురుషులవలె సూట్ ధరించు టను గూచి, నవ్వి ఆక్షేపించువాడు. ఫెయివరుకు పడుచుపిల్లలు కను బడుట తడవు వారిపైనుండి దృష్టి మరల్చుకుంటుకు. మా మోటారు పోవు చుండగా త్రోవలో నేచైన యింటి గుమ్మములో నేయువత్తయైన నిలబడి నచో దూరమునుండియే “ప్లూప్” యని కేకవేసి దగ్గరకు వచ్చిన వెనుక “హేవ్యూ సమ్ మిల్క్ ఫర్ మీ?” “నాకు కొంచెము పాలిస్తావా?” యని వేళాకోళము చేసేవాడు. అంతట ఫింక్స్ గారును, డ్రయివరుగారును నవ్వు నారంభించెడివారు. నే నీలాంటి సందర్భములందు వారితోపాటు నవ్వకపోవుటను కనిపెట్టి “మిష్టరు మూర్తి, మీకు నవ్వురాదా?” యనెను. ఫెయివరు. “బహుశః హిందూయువకులు మనవలె ఆడుపిల్లలు కనుబడి నపుడు రెచ్చరు కాబోలు” నాన్నాడు ఫింక్సు హించువులకుమాత్రము అందమైన ఆడుపిల్లలంటే యిష్టముండదా? యని ప్రశ్నించినాడు డ్రయివరు. “ఆమెరికన్ యువకుల నాగరికత యిట్టిదా?” అనుకొన్నాను నేను. “కాని, అందరును ఈ దుండగీడులవలె నుండకపోవచ్చు” ననుకొన్నాను మళ్ళి.

ఫింక్స్, ఫెయివరు ఎక్కసక్కెములాడుచునే కాలక్షేపము చేయు

చూండిరి. కారును మహానేగమున నడుపుచునే యున్నాడు ద్రయివరు. ఎన్ని వందల మెళ్ళపోయినను రోడ్ బహుదిట్టముగ నున్నది. కుదుపేలేదు. వంకర తింకరులుగ రోడ్డు పోయినప్పుడు ఆయారకముల కర్వులను దెల్పుచు రోడ్డుప్రక్కన బోర్డులను కట్టినారు. వీనిముషమున చూచినను, రోడ్డు నిండుగ కారులు నడచుచుండును. ద్రయివరులు నిహునేర్పరులు. ఒక కొరింకొక కారును డీకొనకుండ వేలకొలది కారులను తప్పించుకొను పోవు చుండును. రోడ్డుప్రక్కన చర్చిగాని స్కూలుగాని యుండుచో ఇంకను ఒక ఫర్లాంగుకు ఆ చర్చిగాని స్కూలుగాని వచ్చుననగ, “చర్చి సమీపించు చున్నది. అనవసరముగ నిచ్చట హారన్ నొక్కకుము” అనియు, “స్కూలు సమీపించుచున్నది. అనవసరపు ధ్వనులను చేయకుము”నియు బోర్డులపై వ్రాసి యుంతురు. రోడ్డు కిరుప్రక్కలును హోటేళ్ళయొక్కయు, షాపుల యొక్కయు ఎడ్వర్టైజ్ మెంట్లతో నిండియుండును. ఒక్కొక్క యెడ్వర్టైజ్ మెంట్ బోర్డుకు ఎంతో సలముపట్టును. ఆ సలమును బట్టియే సాలుసరి ఆదెను మిక్కుటముగ చెల్లింతురు. ఎంత చిన్న గ్రామమయినను సరియే ఒక మునిసిపాలిటీగా నేర్పడి సర్వసౌఖ్యముల నమర్చుకొనును. మన దేశమందువలె పెద్దపట్టణములకును చిన్న పల్లెలకును ఇచ్చట తేడాకను బడదు. ఉన్న తేడా సైజులోనున్నది. అదిగాక పట్టణములో మేడలకు అంతసులెక్కువ. పల్లెలలోని మేడలకు అంతసులు తక్కువ. పట్టణములో వలెనే పల్లెలలోకూడ హోటెళ్లు, రెస్టారెంటులు, ఆతిథిశుభ్రమగు రోడ్లు, చర్చీలు, స్కూళ్లు, పబ్లిక్ సంసలు హాలులు, విద్యుచ్ఛక్తి సౌకర్యము లన్ని రకములవి గలవు. పల్లెప్రసారంభమగు సలమున యెటుగా తోరణము కట్ట బడును. ఆ తోరణముపై “ఈ మునిసిపాలిటీ మీకు హృదయపూర్వకముగ స్వాగతము నిచ్చుచున్నది.” అని వ్రాయబడి యుండును.

పగలంతయు మాకారు ఆగినచోటులం దెల్ల దిగి ‘కొకొకొలా’యను చల్లని పానీయమును బుచ్చుకొనెడివాడను. దీని ఖరీదు బుడ్డి యొకటింటికి పావలా. మన దేశములో దీనికి సమానమగు లైమ్ జ్యూస్ బుడ్డి యొక యణా మాత్రమే.

రోడ్ యెంతో శుభ్రముగ నున్నది. మార్గమందాగుచు న్యూస్ పేప

రను చదివెడివాడను. చదివిన వెనుక కారుపోవుచుండగా రోడ్డుపై గిల్ల
వాటు వేయుచుంటిని. • ఇదిగాంచి ఫెయివరు “మూరీ ఇది ఇండియను
రోడ్డుకాదు. దయచేసి పేపర్లను రోడ్డుపై పారవేయకుము” అనెను. నేను
నాచురభ్యాసమునకును ఇండియనురోడ్డు చుస్థితికిని సిగ్గునొందితిని.

చిన్న చిన్న పల్లెలలో సయితము కేఫేలకు కొనువలేదు. కొన్ని
కేఫేల గుమ్మముపై “ఈట్ హియర్” “ఇచ్చట తినుము” అని వ్రాసియుం
డును. ఫెయివరు, ఫింక్సు, ఎల్లపుడును “హాట్ డాగ్స్” అనబడు మాంసపు
చీలికల దినెడివారు. నేను బంగాళామంప చీలికల దినెడివాడను. నీవు నా
కొసంగిన వట్టి కారమును కొంత పొటముగట్టుకొని జేబులో నుంచుకొని
నాను. పెక్కితీసి ఆ చీలికలపై జల్లుటజూచి ఫింక్సు “అయెర్రటి స్టఫ్
ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించెను. ఆ ప్రశ్న విని ఫెయివరు నాకారమును కని
పెట్టి యాశ్చర్యమును చెలుపుచు “ఈసరకు నోటిని మండించును ఇదే
యిండియా!” అనెను.

ఇచెంత వేసవియైనను రాత్రులందు చలి యపరిమితముగ నున్నది.
నా శరీరమీ గడ గడ వణకెను. అంతచలిలోగూడ నా రేమియు కప్పు
కొనలేదు. కాని నేను తాళలేక, నావద్ద పోర్టుమ్యాంటోలోనున్న ఇటాలి
యన్ రగ్ ను తీసి కప్పుకొన్నాను. దానిజూచి నన్ను “నైట్ టెంప్లాక్
ఆఫ్ ది ఈస్ట్” అనుచు నవ్వినారు. కొంత సేపటికి వారును చలికి జడిసి,
అమెరికన్ పద్ధతిని ఓవరుకోటును ధరించిరి.

ఈ కేలిఫోర్నియా రాష్ట్రమెంత ఫలవంతమైనదో చూడుము యీ
త్రోవ పొడుగునను ఫలవృక్షములతో గూడిన తోటలే. రేతోటలలో
మనదేశపు తోటలలోవలె కలుపుడుండదు. కలుపు పెరగగనె అమెరికన్
తోటమాలి అదానిని తనశత్రువుగ భావించి, వెంటనే యూడబెరుకును.
ఇది పెరుగకుండ జేయుటచే భూసారమునకు నష్టములేదు. అదిగాక భూమి
గూడ స్వతస్సిద్ధముగ సారవంతముగ నున్నది. ఇంచుచే ప్రతివృక్షమునకును
అకుల సంఖ్యకంటె పండ్లసంఖ్యయే యెక్కువాయనిపించుచున్నది. ఇచ్చట
పండెడు బతాయికాయ మన పాలకొల్లు బతాయివలె నుండదు. ఈకాయ
కనూరి రంగుగలిగి, రసము విస్తారముగనుండి, బహురుచి నుండుటయెగాక

ఇరవీడు గింజ రెండుమాత్రమును కనుబడదు. ఎన్నికాయలు తెరచినను గింజ లేదు. ఈ కాయలను సన్ కిస్టు ఆరంజస్ అందురు. ఈకాయలు. క్యాలి ఫోర్నియాలో సూర్యరస్మివలన పక్వమగుటవలన ఈపేరువచ్చినది. సన్ కిస్ట్ అనగా సూర్యుడు ముద్దాడినది!

ఈ కేలిఫోర్నియా ప్రయాణము ప్రకృతి సౌందర్యముతో గూడియున్నది ఎటుచూచినను పచ్చని ఫలవృక్షములు. ప్రయాణ మెంతసాగినను పూలమొక్కలు దృక్పథమున బడ్తుచునేయున్నవి ఆ పుష్పజాతులనుండి వచ్చు కమ్మని తావులు అత్తరుపుల మరపించుచున్నవి. కొన్నికొన్నిచోట్ల బాటపై ఫర్లాంగులకొలది సున్నితమగు పూలసెజను పరచినవో యనునట్లు అపొడుగునను ప్రక్కనున్న పూలతరువులు తమపుష్పచయములను పెనుండి జార్చెను. వాణిజ్య విద్యాభిలాషినై అధిక ప్రయాసలకోర్చి ప్రాచ్యదేశము నుండి మహాసముద్రములను ఖండములనుదాటి ఇటుకు జయప్రదముగ వచ్చిన నాకీసాశ్చాత్యసీమ హృదయపూర్వక స్వాగత మిచ్చుచున్నదో యనునట్లు బహుదూరమువరకు నాపై పుష్పవర్షము పడుచుండెను.

అమెరికాలో నెవాడా, యూటా రాష్ట్రమునందలి ప్రయాణము-
సాల్లేకో-సాల్లేకోసిటీ-మార్మనుల పెండ్లిండు.

2—7—1929:—

కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రమందలి ప్రయాణము ప్రకృతిసౌందర్యముతో గూడి
నదై యున్నది. శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోనుండి శాక్రమెంటోగుండా రనోవరకు
కొండలమీద పయనముసాగెను. ఒక్కొక్కచోట అతిపల్లము. అపల్లము
నుండి ఘర్లాంగుదూరము ఎక్కగానెక్కగా పర్వతాగ్రములు మరల ఘర్లాం
గుదూరము దిగుచుండుట!

రీనోతో కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రము సరి. తరువాత వచ్చినదంతయు
నెవాడారాష్ట్రము. ఇందంతగా పర్వతములులేవు. నేల చదునుగా నున్నది.
ఒకేగమనమున మా అటామెంట్లైల్ (అనగా మా మోటారు) నడచుచుం
డెను. త్రోవపొడుగునను రెండు గుఱముల బగీలు. ఈమోటారు యుగ
మునగూడ సీసేజికోచ్ లేమిటో యీరాష్ట్రమున!

నెవాడా దాటగనే యూటారాష్ట్రము ప్రారంభమైనది. మేము
సాల్లేకో సిటీకి పోవుమార్గమును బట్టించితిమి. సాల్లేకో అనగా నుప్పు
సరస్సు. మేమీసరస్సును సమీపించుసరికి సూర్యుడు తీవ్రముగ నుండెను.
సరస్సునందు మాటవరసకైన నీరులేకుండ పీల్చినాడు సూర్యభగవానుడు.
ఆ నీరములేని సరస్సునందు మాకొరు మందగమన మొనర్చెను. ఉప్పులో
జోరుగా నడపింపరాదన్నాడు ద్రవ్యవరు. అయుప్పు బహుధవళముగను
మెత్తగను ఉండెను. అప్పుడేయుతికిన తెల్లదుప్పటి పరచినదో యని
నట్లుండె. యెటుచూచినను సాల్లేకో నూరుమైళ్ళపొడవును అరువదిమైళ్ళ
వెడల్పును కలిగి గంభీరమును గొల్పుచుండును. ఇందలినిరు సముద్రపునీటి
కంటె అరుకెక్కువ ఉప్పుకషాయమట!

సాల్లేకోను మేము విడచిన యిరువది నిమిషములలో మాశకటము
సాల్లేకోసిటీని చేరినది, ఇది యూటారాష్ట్రమునకు ముఖ్యపట్టణమట.

జనాభా లక్ష యిరవై వేలట. ఇందు గవర్న మెంటువారి ఎసంబ్లీ హాలు చూడదగినది. ఇంతకన్నను చూడదగినది యాగొప్ప మోర్మన్ చర్చి.

యూటార్లాష్ట్రమందు మోర్మనుల జనసంఖ్య చాలమెక్కువ. వీరి నమ్మకములును ఆలవాటులును చిత్రములు. అందు ముఖ్యమగునది వీరిపెండ్లిండ్లు. మనదేశమందలి దురదృష్టవశాత్తూ కొందరిహిందువులవలెను, మహమ్మదీయ లోకమందలి మస్తుగా డబ్బుగలిగిన ముసల్మానుల వలెను ఈమోర్మనులలోని పురుషులు వారి వారి గుంజునుబట్టి ఒక భార్యబ్రతకి యుండగా మరియొక భార్యనుగాని లేక బహుభార్యలనుగాని పెండ్లిచేసుకొని గంపల కొలది సంసారములను పెంచుకొందురు!

33

సాల్ట్ లేక్ సిటీలో ముగ్గులు-వయోమింగ్ రాష్ట్రమున హిందువులకు గౌరవము-నెబ్రాస్కా రాష్ట్రమందలి ఒమాహానగరము-.

ఒమాహా, అమెరికా, 5-7-1929:—

మాతో శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నగరమునుండియు మాఅటామెంటైల్ లో వెనుకటిసీటున కూరుచుండి ప్రయాణము సలిపిన యువకుడు సాల్ట్ లేక్ సిటీ నివాసి. ఈతడు చాల కుదురైన కుర్రవాడు. ప్రయాణ ప్రారంభ మాదినుండియు గట్టిగా నూపిరియైన బీల్చెనోలేదో యనునంత నిర్మలుడు. నగరములోనికి కార్ రాగనె, “మాయిల్లెతో దూరములేదు” అనెను డ్రైవింగరుతో. ఆతనివీధిపేరును, యింటినంబరును డ్రైవింగరున కెరిగించెను?

అగృహముమందర పచ్చనినేల కొంతగలదు. ఆయావరణమున చిన్నకుక్క, యొండాడుకొనుచుండెను. తనయజమానుని రాకకు సంతసించి కాబోలు నాతని పేంటలూర్ పైకెగురగా, దానితో నాతడునిమేషకాలము చెలగాటమాడెను. బయటనున్న బొత్తామును నొక్కగనే. లోపల, గంట వినబడి, తలుపుతీసినారు. తలుపుతీసిన ఆవృద్ధమాత తనకుమారుని కరస్పర్శనచేసి ముద్దుపెట్టుకొనెను. లోననుండి యొకపడుచు చెంగుచెంగున వచ్చు

చుండెను. “అది యాతని భార్యయా?” యని యడిగెను థింక్స్ ఫేయి వరును.. “నా కేమి తెలియును? ఎటముద్దిడునో చూచి నీవే తెలిసికొమ్మి.” అని ఫేయివరు బదులు సెప్పెను. నవ్వుచు, ఆపడుచు అతని కరస్పర్శనము చేసి, ఫాలమున ముద్దిడెను. అందువలన ఫింక్స్, ఫేయివరుగార్లకు ఆ సంబంధము తెలిసిపోయి యుండవచ్చును. వారూరకొనిరి. నాకుమటుకు అరము కాలేదు. “ఆమె యాతని కేమగున?”ని నేను ద్రియివరు నడిగితిని.” ఆమె యాతని యిల్లాలెతే, పెదవులమీద ముద్దిడియుండును!” అనినాడు.

మాకొకరు కదలెను. కదలిన కొంతసేపటికే, వయోమింగు రాష్ట్రమున నడుగిడితిమి.

సుమారు 12 గంటలయినది. మా కాకలీయైనది. అదియొక చిన్న యూరు. ఎంతచిన్నయూరు కానిమ్మ. రెస్టారెంటులకు కొనునలేదు. ఒక రెస్టారెంటులోనికి బోయి నాకుకావలసిన బంగాళాదుంప వేపుడుముక్కల పేట్ ను ఆర్డరుచేసినాను. చెనాదేశపు యువకుడొకడు దానిని నాకందించెను. ఈతడిచట చిప్పలను కడుగు వృత్తివలన జీనించుచున్నాడట. ఇట్లే చెనాదేశపుయువకులు వేసవి సెలవులలో నేదోయొక వృత్తిచేసుకొని, ఆ గడించిన సొమ్ముతో కాలేజీలలో విద్యాభ్యాసము సాగించుకొందురట. వృత్తినిబట్టి గౌరవము ఇచ్చటకానము స్వభావమునకు శక్తిక గౌరవ మిచ్చట, ఈవిషయమును ఇండియా నేర్చుకొనవలసి యున్నది.

భోజనముచేసిబయటకువచ్చి కారుపెప్పాదమిడినోలేదో నొకముసలివాడు అనతిదూరముననుండి నన్ను గాంచి సంతోషముతో హ్యాటునెత్తి పట్టాకొని “హెలో హిందూ!” యనుకొనుచునన్ను సమీపించి నాకరస్పర్శన మొనర్చెను. హిందూమతమునుగూర్చి యాదేశమున నొకప్పుడు ప్రచారముసల్పి యుండిన రామతీరులవారును వివేకానందులవారును హిందువుల కఖండ మర్యాదను చేకూర్చిరి. హ్యాటుఎత్తుట గౌరవముకొరకు హిందువులనగా యోగాభ్యాసపరులనియు భిక్షిపరసరులనియు సుస్వభావులనియు పుణ్య మూర్తులనియు లమెరికనుల యుద్దేశ్యము.

వయోమింగు రాష్ట్రమును దాటగ నె నెబ్రాస్కా రాష్ట్రము వచ్చి నది. ఈరాష్ట్రమునందు ప్రయాణము చేసి చేసి చివరకు వమాహానగరమును

దేరినాను. “ఈయొమాహానగర మెందులకు ప్రసిద్ధి?” యని ద్రియివరు నడిగితిని. “ఇచ్చట పశువధశాలలు మెండు యూరోపునకు మాంసపు ప్యాకెట్లను సప్లయిచేయుటకును తోళ్ళను బాగుచేయుటకును ఈనగరము ప్రసిద్ధి కెక్కినది”యనెను. పశువులనుచులకనగా నరుకుటకిచ్చట గొప్ప ఫ్యాక్టరీలు గలవు. ఈపాతకనగరము నెప్పుడు వీడుచునా యని యాతురపడుచు నీ కీ నాలుగుముక్కలను వ్రాసి ఈపోస్టాఫీసులో కూరుదుండి కారుడ్రయివరు నన్ను బయలుదేరుమని యెప్పుడను నాయని నిరీక్షించుచున్నాను.

38

అయ్యోవా, ఇవినాయిస్ రాష్ట్రములందు ప్రయాణము—డాక్టరు, సుధీంద్రబోస్ - ఆ మెరికనుల సంబోధనలు - చికాగో నగరప్రవేశము.

చికాగో, 6—7—1929.

ఒమాహానగరముతో నెబ్రాస్కా రాష్ట్రము సరి. ఒమాహానుండి కౌన్సిల్ బ్లఫ్స్ కు ఎంతోదూరమా? కౌన్సిల్ బ్లఫ్స్ అయ్యోవా రాష్ట్రము లోనిది. అయ్యోవా రాష్ట్రమున అయ్యోవా విశ్వవిద్యాలయములో డాక్టరు సుధీంద్రబోస్ గారు గలరు. వీరు రాజకీయ శాస్త్రాధ్యాపకులు. ఈయన మనదేశమందలి ఇంగ్లీష్ పత్రికలకు వ్యాసములను బంపుచుండును. డాక్టరు సుధీంద్రబోసుగారిని మీలో నెవరైన నెరుగుదురా? యని కారులోనివారిని సగర్వముగ నడిగితిని. డాక్టరు సుధీంద్రబోసు మీ హిందూచాప్ కాదా? నే నాతనినిగూర్చి విన్నాను. అమెరికన్ యువతిని బెండ్లాడి ఇట నె నివాసముర్పడి పోయినాడు అని నాతో డ్రయివరు అనెను.

“చాప్” అను శబ్దమునకు మన మాశ్చర్యపడనవసరముండదు. ఒక రినిగూర్చి మాటాడునప్పుడు వారు దట్ ఫెలో యందురు. యువకులను జెంటిల్మెన్ అని గాని యంగ్ మెన్ అని గాని యనరు. బోయ్ లేక బోయిజ్ అని పిలుతురు. ఉపన్యాస ప్రారంభమున చైర్మెన్, లేడీజ్

ఆండ్ జెంటిల్మెన్ అన్ని మన దేశములో వలెగాక హెలో ఏవెరిబాడీ అని సంబోధింతురు. ఒకరినొకరు హేయ్ గయ్! అనుకొనుచుందురు. త్యాంక్యు బడీ అందురు!

అయ్యోవా రాష్ట్రమును పూర్తిచేసికొని మా ఆటొమొబైల్ ఇలినాయిస్ రాష్ట్ర సరిహద్దును, జేరు సరికి అపరాహ్మమయినది. అదేమి దురదృష్టమో గాని ఇన్నిదినముల నుండియు సరిగనేయున్న టయిర్లు పడే పడే బెజ్జములు పడనారంభించెను. కాని డ్రైయివరు చాల నోపిక గలవాడు. విసుగుకొనకుండు. కారును రోడ్డు ప్రక్కను ఆపుకొనుచు, జాకీవలన చక్రము నె తి, టయిర్లతీసి, సునాయాసముగ రంధ్రమును గుర్తించి, బాగుచేయుచు ఎట్రేట్లో సూర్యాస్తమయ సమయమునకు చికాగో నందలి ఈ వై. యం. సి. యె. భవనమునకు ఘటములను, జేరవేసెను! ఇన్నిరోజులనుండియు ఆటొమొబైల్లో నంటిపెట్టికొని యుండిన కారణమున నావెన్నెముక నొప్పి పెట్టుచున్నది. ఇంతటినుండి నా పయన మిక రైలులో సాగించెదను. ఇప్పుటికి ఆటొమొబైల్లో ప్రయాణమనిన ప్రాణము విసిగినది. శరీరము కడు బడలినది. ఇప్పుడే వేడిసిళ్ళ స్నానముచేసివచ్చి, నీకీ యుత్తరమును వ్రాయుచున్నాను.

అమెరికాలోని షికాగో నగరము

7-7-1929.

షికాగో నగరముయొక్క యీ వై. యం. సి. యె. భవనమున కెన్నియొ యంతస్తులు గలవు. చూచుట కీ బిల్డింగ్ బహు గంభీరముగ నున్నది. మొదటి ప్లానులో గోడకు తగిలించి బిల్డింగ్ యొక్క జనరల్ డైరెక్టరీగలను. దానినిబట్టి యే యంతస్తునకేమిగలదో జనరల్ గ బోధపడును. ఏయంతస్తున కాయంతస్తునకే డైరెక్టరీలు గోడకు గట్టబడియున్నవి. దానిని బట్టి యేయంతస్తులోని యేహాలులో నే గదిలో నేమియున్నదియు వివరములతో గ్రహింతుము. ఇంకను వివరములు కావలయునెడల, గదిమందర గోడకుగాని గది తలుపుకుగాని చేయబడిన యేర్పాటు మూలమున ఆగది లోనివారి పేరు తెలియును. ఈ వై. యం. సి. యె. లో నొక్క చిన్న వారా పత్రమును లోనికి వచ్చు ప్రతి క్రొత్తవానికి అందించబడుచున్నది. దీనికి వై. యం. సి. యె. హోటల్ న్యూస్ అని పేరు. దీనినిబట్టి చూడగా ఈ బిల్డింగ్ యొక్క యావరణలోనికి వచ్చిన ప్రతి స్త్రీకిని పురుషునికిని క్రైస్తవమతవాసన తగులవలెనని ఈ బిల్డింగ్ ను కట్టించిన వారి యాశయమని స్ఫురింపక మానదు. ఈ సంస్థద్వారా జరుగుచున్న సేవ మిగుల ప్రశంస నీయము. ఈ సంస్థ యనేక విధముల నుపయోగకారియై యున్నందుననే ప్రపంచములోని యన్ని దేశములవారును అన్ని మతములవారును షికాగో నగరమును చూడవచ్చినపుడు వై. యం. సి. యె. ను తమ యిల్లుగా జేసి కొందురు. ఈ వై. యం. సి. యె. వారియొక్క ఒక యాకివిటీని యుద్ధా హరణముగ జూచుకొనుము. ఇక్కడకు వచ్చిన ప్రయాణీకుల మేలుకొరకు ప్రోగ్రామ్ డైరెక్టరుగారి డెస్క్ సాపింపబడినది. ఈ గొప్పనగరమును తెలివితేటలతో తక్కువకొలములో చూచి వేయుటకు పీరు సులభోపాయ ములను చెలుపుటయు, డైరెక్టరుగారి సలహాతోడను, సహాయముతోడను మనకుగల కొలమునుబట్టి నగరమును తొందర తొందరగగాని, నిదానముగ గాని చూచుటకేర్పాటు పూర్తిచేయుటయు మెచ్చుకొనదగినవికావా?

నేను ఈ నగరమున ఖర్చుపెట్టగల కాలము తక్కువ. కాని నగర మంతటిని చూచినేయవలెనను నాశ యొక్కవ. ఆయినను, ఈ నగరమంత టిని నే నెట్లు ఇంత స్వల్పకాలములో చూడగలను? ఈ నగరముయొక్క పొడవు 24 మైళ్ళు అందుచే ముఖ్యమగునవియును, సాధ్యమగునవియును చూచుటకు బయల్పడల్సింది.

✓ ఆమెరికాలోని సంయుక్త రాష్ట్రములలో నిది న్యూయార్క్ మహా నగరము తరువాత ప్రపంచమంతటిలో నిది నాలవది. దీనిజనాభా 25 లక్షలట, ఇక్కడ స్కయిస్కేపర్లు మొదలు, ఈదేశమున నాకసమున అంటబోవుచున్నవో యనునట్లున్న యనేక యంతస్తులుగలిగి, గొప్పయెత్తు గనున్న సాధరాజములను స్కయిస్కేపర్లు అందురు. ఈ స్కయిస్కేపర్లకు ఈదేశమున మొదలుపెట్టిన దీనినగరవాసులె యనుచున్నారు. షికాగో నగరములో స్కయిస్కేపర్లకు పునాది భూమిలో నూరడుగులుండును. విలనన, భూమిని అంతలోతుగ త్రవ్వవరకు రేగడిమట్టియు, నిసుకయు నుండునా. 100 అడుగులకింద రాయి ప్రారంభమగును. రాయి తగులు వరకు వారు పునాదిని త్రవ్వచునే యుందురట! ఈగొప్ప స్కయిస్కేపర్లు కొన్ని ప్రత్యేకముగ మహాధనికుల వర్తకాగారములై యున్నవి.

ఈ నగరమున లింకన్స్పార్కు మొదలగు విశాలమగు నుద్యానవన ములును బాల బాలికలకొరకు విశాలమగు నాటసలములును చాలగలవు. ఏవిచూచినను సమూహములతోనిండి కలకలలాడుచుండు ”

షికాగో నగరవాసుల స్పిరిట్కు అనందించవలసియున్నది. వారి నిర్మాణములు వారి సంస్థలు వారి స్పిరిట్యొక్క స్వభావమును జెలుపు చుండును. ఎల్లవిధముల వారు మానవాభ్యున్నతికి ప్రయత్నించుచుందురు. వారి ప్రయత్నములు సఫలీకృతము లగుచునెయున్నవి. సఫలీకృతమైన గొల దియు వారి శక్తియందు వారికి నమ్మక మెక్కువగుచున్నది. ఇంకను పెరు గవలెనను నాశ యెల్లరిమనంబుల నాక్రమించుకొనినట్లు తోచుచున్నది.

ఈ షికాగో ఆమెరికాలోని యనేక రైలుమార్గములకు పెదకూడలి (జెంకన్) యెయున్నది. ఇంత పెదకూడలిని చూచుటకు నేను చాల సంతోషపడితిని. షికాగో గొప్ప వర్తకస్థానము. మిషిగన్ సరస్సు పొడుగు

నను మెళ్ళకొలది వ్యాపించుకొనిన దీ నగరము. ఈ నగరముయొక్క లిమిట్స్ లో చాల సరస్సులుగలవు. కొన్నియోడలు ఈ సరస్సులనుండి పయనమగుచుండును. షికాగోలో షికాగోనదికలదు. దీనిలో పెద పెద పడవలు సరకుల నెక్కించుకొని పోవుచుండును. నదిమీద బ్రిడ్జిలు కట్ట బడియున్నవి. బ్రిడ్జి రెండుసగములుగ నుండును. మెషీన్ సహాయమున ఈ పెడనుండియు ఆ పెడనుండియు బ్రిడ్జియొక్క సగములను ఎత్తెదరు. అప్పుడు నదిలోనుండి యెత్తుపడవలు పోగలవు.

షికాగో కాయదినసుల వరకము, కలపవరకము, మాంపమువర కములకు ప్రసిద్ధి. కొన్నికోట్లటన్నుల కాయదినసులు వీరి గోదాములలో నిలవచేయబడి ధగపెరుగగ నె అమ్మివేయబడుచుండును. కొన్నివందల సంవత్సరముల వయసుకలిగి వందలయడుగుల పొడుగునను, వంద దరిదాపుఅడుగుల చుట్టుకొలత మానుకలిగిన వృక్షరాజములను వీరడవులలో సాయింగ్ మెషీనులవలన కొన్నినిముషములలో పడగొట్టి కలపవరకమును సాగించుచున్నారు. ఇక్కడనుండి మాంసపు ప్యాకట్లు 40 దేశములకు అనుదినమును మంచుమధ్య ప్రజర్వచేయబడి పంపబడుచున్నవి. ఈవరకము కొరకు వారి స్టాక్ యార్డులలో లక్షలజంతువులు ఎప్పటికప్పుడు వధింపబడుచున్నవి.

ఈమాంసపు ప్యాకట్లవ్యాపారమున నుపక్రమడు అర్బురుగారు. ఈయన నవకోటివారాయణుడు. వీరి ఫ్యాక్టరీలో 40,000 మంది పనివారు గలరు. ఈకోటీశ్వరుడు ప్రపంచమందలి వివిధదేశములలో మొత్తము 500 బ్రాంఛీలను సాపించినాడు. తనదేశమందలి తనవ్యాపారముకొక ప్రత్యేకము విదేశవ్యాపారము సాలుసరికి ఈయనది 10 కోట్ల డాలరు. జంతువుల నిమిత్తము సాలుసరికి ఈయన వెచ్చించునది (తనదేశముయొక్కయు, విదేశములయొక్కయు, మాంసపువ్యాపారము నిమిత్తము) 30 కోట్ల డాలరులు. ఎవరి కిష్టమున్న వారే ఈయన ఫ్యాక్టరీకిబోయి చూడవచ్చును. నెలకు 14000 మంది ప్రేక్షకులు ఫ్యాక్టరీని చూడబోవుచుండురని లెక్కవేసినారట.

ఈనగరమందలి షికాగో ఫస్టు నేషనల్ బ్యాంక్ యొక్క బిల్డింగ్ చూచితీరవలసిన బిల్డింగ్. లోకమునందే యితర బ్యాంకింగ్ బిల్డింగునను దీనికి లాజ్జే యనుచున్నారు.

ఇక్కడ చాల బిజీగానుండు వీధులు కొన్నిగలవు. అందు డియోర్ బారన్ వీధి యొకటి. ఈ వీధియందలి పోస్టాఫీస్ బిల్డింగ్ ఎన్నియో యంత సులను గలిగి చాల గట్టిగా కట్టబడినది. దీనికి కుడ్డివైపుననున్న లాసోలీ వీధిలో జరుగు బేరములు కొట్టమీద నె.

షిక్కాగోలోని విశ్వవిద్యాలయము చాల గొప్పది. ఈదేశమందలి విశ్వవిద్యాలయములలో పేరెన్నికగన్న వానిలో నిదియొకటి. ఎన్నియో బిల్డింగులుగలవు. దీని పుస్తకాలయములో 500 వేల గ్రంథములున్నవట. ఈ విద్యాపీఠము సంవత్సరము పొడుగునను పనిచేయును. సాలుకు 4 టెరమ్స్. ఇం దే మూడు టెరమ్స్లో హాజరయినను ఒరసంవత్సరముగ పరిగణింపబడునట. ఈ నగరములో యోగీ రామచరకొగారు యోగపబ్లికేషన్ సొసైటీని సాపించినారు. ఈసొసైటీవారు ప్రచురించు పుస్తకములు వేడివేడి పెసరట్టవలే నమ్ముడయి పోవుచుండును. నాకు టయిమ్ లేక ఈ సొసైటీగల చోటుకు పోలేకపోయినాను. అహ! వివేకానందుడు మన వారికిని మన యోగగ్రంథములకును ఎంతటి మర్యాదను గడించి పెట్టెను! చిక్కాగోలో పార్లమెంటు ఆఫ్ రివిజియన్స్ జరిగిన దినము నిక్కువముగ శుభదినము. నాడుగదా వేదమహిమనుగూర్చి ఈ యమెరికనులు మొదటి సారి వినినది. నాడుగదా వీరు వివేకానందుని పుష్పపూజ చేసినది!

రాత్రిభోజనమునకు వేళయైనది. కావున ఈయు తరమును త్వరలో ముగించుచున్నాను. ఇంకను నీకు ఎన్నియోసంగతులు వ్రాయవలెననుకొని నాను. కాని, ఆకలి! అందుచే, మరికొంచెము మాత్రమే వ్రాసిముగింతును.

ఇంతటి యఖండనగరముగదా యిది! 100 సంవత్సరముల క్రింద నిది యొక యడవియట! నరసంచారమున్నదని తెలుపుటకు గాబోలు నొకటి రెండు గుడిసె లుండెడివట. కొన్నాళ్ళకేసలమున 12 ఇండ్లు లేచినవి. మరి కొన్ని యేండ్లుగడుచుసరికి యిచ్చట 4000 జనాభా యేర్పడెను. కాని 1871 నాటికి పెద్దపట్టణమయ్యెను. చురదృష్టశాస్త్రా ఆసంవత్సరమున పట్టణము పరశురామప్రీత్యాయెను. అన్ని బిల్డింగులు నాశనమాయెను తమపరిపట్టణ వాసులు మరల తమపట్టణమును కట్టుకొనునప్పుడు ఎన్నిటికిని చెక్కుచెదర

భూప్రదక్షకుడు భార్యకువ్రాసిన లఖలు.

కుడిదని నిశ్చయించుకొనిరి. 10 సంవత్సరములలో ఈనూతన పట్టణమును నిర్మించుట కారంభించిరి. ఇప్పుడిచ్చటిభవనములు శాశ్వతముకొర కేర్పడినవి.

వీరి తలంచుకొనినను సాధింపగలమును నమ్మకము ఈనగరవాసుల నాక్రమించు కొనినది. మానవుడు చేయలేనిది లేదని వీరి విశ్వాసము. ఆ దృఢ విశ్వాసముతో వీరు తమ భావిజనులకొరకు తమ నగరరాజము కొరకును ఘనకార్యములను తలపెట్టి, కృషిచేసి, సఫలులగుచున్నారు!

3౬

అమెరికాలోని బుఫాలో పట్టణము, 8—7—1929.

తా నొకటి తలచిన దెవమింకొకటి తలచును. షికాగోనుండి నీకు తరమును వ్రాసి పంపెదమనుకొంటిని. అట్లే నిన్నను షికాగోలో నుత్తరమును వ్రాసి పోస్టులో వేయుటకు నీదముగ నుంచితీని. కాని సావకాశము లేకపోయెను. పోస్టులో వేయనేలేదు. ఈ యుత్తరముతో పాటే దానినికూడ వేయవలసి వచ్చినది.

ఇప్పుడింకను తెల్లవారలేదు. మూడు గంటలయినది. ఇంకొక గంటన్నర కాలములో నయాగరాఫాల్స్కు పోయే ట్రెయినులో బయలుదేరుదున్నా. ప్రపంచములోని ఏడు అద్భుతములలో నయాగరానదీ జలములు అఖండమైన యెతునుండి పడుచోటు ఒకటి. ఇది నాకు ఆయాచితముగ లభించుచున్నది. ఇచ్చటనుండి యది యనతిదూరము.

షికాగోనుండి నిన్నను బయలుదేరినాను. ఫిలడల్ఫియాకు నిన్నను టెక్సాస్కు తీసుకొనినాను. మధ్యను ఈ బుఫేలో నేషనల్ గలము. ఇచ్చట ట్రెయిన్ మార్చ్ వలసియున్నది. ఇటనుండి నయాగరాఫాల్స్కు పోయి చూచిన తరువాత తిరిగి ఫిలడల్ఫియాకు ప్రయాణమును సాగింతురు.

మన రాఘవదగ్గర అట్లాస్ గలము. దానిలో చూచుచుండు నెడల, నేను చూచు ప్రతిదేశము, ప్రతి పట్టణము ఎటనున్నదియు తెలియుచుండును.

నాప్రయాణములను గూర్చి ఎప్పుడైన నాలో నేను ఆలోచించుకొనినపుడు నాకు ఆశ్చర్యముగ నుండును. ఇప్పటి కనేకదేశములు తిరిగినాను. అనేక పట్టణములను చూచినాను. కాని యమెరికావంటి దేశముకానీ, ఈ దేశములోని పట్టణములవంటి పట్టణములుగాని ఎచ్చటను గాంచలేదు. అమెరికా మొదట చూడగ నే భయంకరముగ నుండును. ఇది యొక విచిత్ర ప్రపంచకము. ఈలోకమే వేరు. అందుచేతనే కాబోలు దీనిని పాతాళ లోకమని వాడిరి.

చాల దేశముల సిసిమాబొమ్మల పూర్వగాధలనో, కల్పితకథలనో చూపుచుండును. అమెరికాను గురించిన బొమ్మలుకూడ అట్టివే యని తలంచెడివాడను. సిసిమాలోచూచి “కొంతవరకును కల్పనయుండును. లేకున్న, ఈ మానవులు ఈ నడతలు, ఈ వీధులు, మేడలు, ఈ చిత్రభావాలు నిజమగుట సాధ్యమా”, యనుకొనెడివాడను. నిజము నిలకడమీద తెలిసినది ఈ దేశమున నడుగుపెట్టిన తరువాత పూర్వపు అభిప్రాయమును మార్చుకొనినాను. ఈ యమెరికానుగూర్చి సిసిమాలు చూపునవి సత్యము. కేవలము సత్యము. ఎన్నడైన నమెరికన్ ఫిల్ములు వేసినపుడు సిసిమాకువెళ్లి చూచుచుండుము. ఏ జాతిమధ్య నిప్పటి నానిత్యజీవనము గడచుచున్నదో తెలియగలదు.

ఇట్టి పరిస్థితులు గల. మన యిండియాకు అనేకవేల మైళ్ళ దూరమున నున్న ఈ యమెరికాలో నొంటరిగ నేను చేరుట, దేశముయొక్క పడమటిదిశనుండి తూర్పుకు అనగా ఈ చివరనుండి యాచివరకు ప్రయాణములు సాగించుచుండుట, చిత్రమైన సంగతిగ నాకే తట్టుచుండును.

పిల్లలు మనకెంతముదైనను వాండ్రభావ్యభివృద్ధిని తల్లిదండ్రులు ముఖ్యముగ నభిలషించి. నిద్రాబుద్ధులు గరపింపవలసిన పూచీయున్నది. ఇది యాలోచించియే మన కృష్ణను ఒకనాడు అగ్రాలోని దయాల్ బాగ్ కు ప్రయాణము చేసినాము. వాడుకొకినాడ పెద్దభోట సీతారామయ్యగారితో వెళ్ళిన తరుపరి నీవెంత హృదయవేదన నొందితివో కడుపున కార్చిచ్చు పెట్టినట్లెంత బాధనొందితివో అంతయు నెరుగుదును. వానికత్యంత బాల్యవస యగుటచే నేనును చాలకష్టపడితిని. కాని నాకష్టమును ఎంతమాత్రమును

భూప్రదక్షకుడు భార్యకువ్రాసినలెఖలు.

కనబడనీక, జైబడి నీకు ధైర్యమును చెప్పుచుంటిని. అనాటి దృశ్యము నేటి సఖ్యమున జాపకమువచ్చి నాకండ్లను నీటిలో క్రమ్ముచున్నది. కృష్ణ నీ కెట్టివావో నేను మాయమ్మకట్టివాడను. దేశములను సముద్రములను డాటి, ఖండాంతరములందున్న నాకొరకామె ఏమి కటకటలాడునోయని యొకప్పుడు మనసు వ్యధచెందుచుండును. ఆమె నాకొరకు వ్యధచెందుటవలన నాకు కష్టము కలుగును. ఆమెకును మనోవ్యాధి చెరుపె కాబట్టి యామెకు నావిషయమై ఏవిధమైన దిగులునులేకుండజేయుటకుప్రయత్నింపుము. ఆమె సంతోషముగనున్నచో నాకు కార్యసిద్ధియగుననియు, భూప్రదక్షిణము చేసివచ్చిన పుణ్యము తనప్రభావముచేతనే నాకు దక్కగలదనియు, అదియుగాక, సద్గురు పాదములు నమ్మి ధ్యానించుచుండు వాకేచిక్కును రాజాలదనియు, హుజూరు వారు “నీకు శుభమగుగాక!” యని నన్ను దీవించియుండగా, జయప్రదముగ తిరిగి తనదర్శనమును చేయుట కేసందియమును ఉండగూడదనియు చెప్పుచు ఆమెకు ధైర్యమును కొల్పుము.

“ఎంత ధనవంతుడైనను ఎంత బలవంతుడైనను, ఎంతమేధావియైనను, సాధారణముగ చేరలేని యీప్రదేశమును చూచుటకు, నేను విశేషధనవంతుడను కాకున్నను, బలవంతుడను మేధావిని కాకున్నను, గత జన్మములలో చేసుకొనిన పుణ్యముచేతనే, ఈజన్మమున సద్గురు ఆశీర్వాచనములభించి, ఈసలమునకు వచ్చుట తటస్థించినది” యని యేలనో అప్పుడప్పుడు నుకొనుచుండును. అంతట కొంతసేపు సద్గురుధ్యానమున నిమగ్నుడనై యుండును. ఎన్నియో చోట్ల సద్గురుమహిమ నాకు గోచరమగుచున్నది. తప్పక మోసమురాగల సందర్భములలో, మబ్బువిడినట్లు, వాతావరణముమారి, నా కే యపాయమును రాగ, సంతోషముగ బయటకు వచ్చుచున్నాను. సద్గురుకృపయొక్క సూచనలు అన్నియెడలను కనిపించుచున్నవి. సద్గురుమహిమయు, సద్గురుదయయు గాకున్న నొక్క నిమిషమిట్లు ఈచోట గడపవలెనని నిశ్చయముగ నమ్ముచున్నాను.

నయాగరా జలపాతములు

కెనడా, 8—7—1929:

బుఫెలోనేషనునందు తెల్లవారుజామున నిలబడిన ట్రైయిన్ ఒక ఫ్లాంగు పొడవుండు ననిపించినది. తెల్లవారుచున్నదిగాని యిందు జనులు తక్కువ; బోగస్ (రైలుపెట్టెలు) యెక్కువ. నేను కూరుచుండిన బోగలో నేనొక్కడనే ప్రయాణికుడను. కొంతతడవుకు ట్రైయిన్ కండక్టరు నాబోగీకి వచ్చి “పిల్లవాడా, ఎచ్చటకుఁ బోయెదవు?” అని ప్రశ్నించెను. నయాగరాకు టికెట్ మొంటిని. యునైటెడ్ స్టేట్స్ లో టిక్కెట్లు రైల్వేలోనూ అమ్మెదరు.

సుమారు 8 గంటలకు మార్సైలుబండి మమ్ము నయాగరాఫాల్స్ అను నగరమునకు తీసుకొని వచ్చినది. స్టేషనులో మహ్మాహ్వానించినది టాక్సీలవారు. ఒక టాక్సీవాడు నా హ్యాండ్ బ్యాగ్ ను తీసుకొని ముందు నడచెను. అతని కారులో కూర్చుంటిని. పట్టణ మధ్యమునుండి యది పోయి పోయి భూలోకమందలి ఏడు చిత్రములలో నొకటియగు నీ మహావిచిత్ర దృశ్యముకడ నన్నిడిచెను. ఈదృశ్య మెంత యద్భుతమో యంత భయంకరము. ప్రకృతి రామణీయకములలో నింతకన్న రామణీయకమైనది గాని, భయావహమగునది గాని నే నింతదనుక గాంచలేదు. నాశరీరము గగుర్పొడిచెను. ఆసలము దాపింపలేక పోవుచుంటిని. టాక్సీవానిని నావెంట రమ్మంటిని. “నీహ్యాండ్ బ్యాగ్ ను టాక్సీలోనుంచి పొమ్ము. నేను రాను. నీవెంత చూడనెంచితివో చూచి తిరిగి రమ్ము. నే నిటనే తిరుగాడుచుందున” నెను. నే నొంటరిగ బోవుట ప్రాణసంకటముగ నుండెను. కాని దీనిని చూడకయె పోవుట కిసుమంతయైన నిష్ఠములేదు. ఇంతటి గంభీరలావణ్యమున కింత భయానకరసమా? అత్యంత సౌందర్యమును గాంచినపుడు మానవుని సహజయల్పతకు చలనము కలిగి మనసు చకిలమగును. సృష్టికారకుడగు దైవమేడ, అల్పుడగు నరుడేడ? భగవంతుని దివ్యసృష్టి గాంభీర్యతకు ఏ పురుషుడు కంపితుడు గాకుండును? ఏ పురుషుడు అశ్చర్యమున నిశ్చెష్టి

తుడ్డి గాకుండును? ఇట్టితటి ఎవ్వ డిట్టిదృశ్యమును వర్ణింపగలడు? కొన్ని చూచి యానందింపదగినవే కాని వర్ణింప నలవికాదు; సరికదా, కలమొంత వ్రాయ బ్రయత్నించిన నంత దృశ్యమందలి సారస్యము తగ్గించుననియు దోచెడిని. అయినను, నేనిట్టి ఘనజైభవమును గాంచుటయు నా సత్య కొంత వరకైన దీనిని గూర్చి గ్రహింపకుంటయు భర్తముకాదని యీ లేఖను వ్రాయుచున్నాను.

ఈరీ సరస్సునియు అంటారియో సరస్సునియు ఆమెరికాలో రెండు ముఖ్య సరస్సులు. ఈరీసరస్సు అంటారియో సరస్సు మట్టముకంటె సుమారు 170 అడుగులయెత్తు. ఈరీలోనుండి ప్రవహించు నయాగరానది అంటారియోలో పడుచున్నది. ఈజలపాతము భూమిపైగల నే యితర జల పాతముకన్న పెద్దది. జలసమూహము అన్నియడుగుల యెఱునుండి పడి పోవునపుడు తుంపరలు పరిమిత లేకుండ దట్టముగలేచి మేఘములవలె గనుపించును! ఆ బిందువులగుండె సూర్యకిరణములు పోగనే హృదయా కర కమగు నింద్రధనస్సులు ప్రతినిముషమును బయలుదేరుచుండును. ఈ జలంబులు చాలలోతున పడునపుడు అవి చేయుధ్వనులు రకరకములుగ నుండును. మనుష్యకంఠమున వానికి సాటియగు ధ్వనులులేవు. ఈ పాతము యొక్క గొప్పచెప్పుడు చుట్టుపట్ల మైశ్యకొలది వినిపించును. నయాగరా జలపాతములనుండి విశేషముగపుట్టు విద్యుచ్ఛక్తిని ఆమెరికనులును, కెనేడి యనులును ఈనగరమున కట్టబడిన పవరుహౌస్ నుంచి యనేకమైళ్ళు తీగె లగుండ్ల గొంపోయి నగరములలో ట్రాములకొరకును, దీపములు, యంత్ర శాలల కొరకును వినియోగింతురు. మనదేశమునగూడ నిట్లే జలపాతములను చూచియానందించి యూరకొనక విద్యుచ్ఛక్తిని లాగినచో చాల లాభకర ముగ నుండును.

నయాగరా జలపాతములను ఉదయమున జూచుటకు యునైటెడ్ స్టేట్సు వైఫే మంచిది. అవైపునుండి చూచినంతసేపు చూచి, కెనడా వైపునుండి చూడవలెనని, బ్రిడ్జిదాటి కెనడాకు వచ్చితిని. ప్యాస్ పోర్టు పరీక్షయైనగాని యీబ్రిడ్జివద్ద కాపలాయన్న ఇమిగ్రేషన్ డిపార్టుమెంటువారు నన్ను కెనడాలో నడుగుపెట్టనీయలేదు. యునైటెడ్ స్టేట్సు వైపుననున్న నయా

గరా ఫాల్స్కు యునైటెడ్ స్టేట్స్ వారే పరిపాలన. కనడాకు చెందిన నయాగరా ఫాల్స్ నగరమునకు పరిపాలన కనడాదేశీయులే. కనడాలోని నయాగరా ఫాల్స్ నగరమునుగూడ కొన్ని వీధులను జూచివచ్చితిని. నీ తీయు తరమును కనెడియన్ పోస్టాఫీస్ లో వేయుచున్నాను. కనడాకూడ యునైటెడ్ స్టేట్స్ వలె గొప్ప దేశము.

35

ఫిలడల్ ఫియానగరము 9—7—1929

నయాగరా జలపాతముల మహాచిత్రమును తనివితీర చూచివచ్చి, నయాగరా ఫాల్స్ అను పైల్వే స్టేషనునందు ట్రెయినులో నెక్కితిని. ప్రయాణము సాగుచుండెను. ఇంతలో నా భుజముపై వెనుకనుండి చేయి వైచి నన్ను ఫిలుచుచున్నట్లయ్యెను. కొని యంత స్నేహముగ నన్ను బలుకరించు వారి పరాయి దేశమున నెవరుందురా యని సందేహించుకొనుచు వెనుకకు తిరుగగ నె, “ప్యాస్ పోర్టు ప్లీజ్” అను శబ్దము వినవచ్చెను. “ఆయుధము నా జేబులోనే యున్నది” అనుచు ప్యాస్ పోర్టు నాతని కిచ్చితిని. కొవలసిన దాని నాతడు త్రొప్పి చూచుకొని నాకు మరల నొసంగుచు, “మీ రిండియా నుండియా?” అని యడిగెను. “అవును” అంటిని. “నేను ప్యాసు పోర్టు తనిఖీదారుడను” అనెను.

ఈ దేశములో రైలుప్రయాణము దీర్ఘ మైనదైనను విసువు జనింపదు. మానవ సౌకర్యమునకు వలయునవన్నియు ట్రెయినులో లభించును. అదియు గాక రైలుమార్గము పొడుగునను పాతబడిన వివిధములగు ఎడ్వర్ట్ యిజామెంటు బోర్డులును, ట్రెయినులోనికి చెకింగు నిమి తము వచ్చి పోవుచుండు టికెట్ సిబ్బందియొక్క ప్రత్యేక మస్తులును, చాకోలేట్సు, ఐస్ క్రీములు మొదలగు చిరుతిళ్ళ నమ్మవారి రీతులును, ఈ యమెరికన్ ప్రయాణికుల వైఖరులును, రైలు స్టేషనులలో వీడ్కోలొనర్చుకొను స్త్రీ పురుష కరస్పర్శ నములును ముద్దులును నా మార్గాయాసమును హరించి వెచ్చెను.

నిన్న సాయంకాలము సూర్యాస్తమయము వేళకు ఫిలడల్ఫియా ప్లేషన్ చేరుకొంటిని. ప్లేషన్ చాల పెద్దది. నా చేతనున్న పోస్ట్ షేంట్లను “క్యాబు” వాడు మర్యాదగ లాగుకొనెను. “1928 నారు, 61 వ వీధి” యని యడ్రస్ నిచ్చితిని. క్యాబ్ లో కూరుచుండి సంతోషముగ వీధులగుండుబోయి, రాత్రివేళ, శ్రీమేరియా ఆశ్రమమునకు వచ్చితిని. ష్టాటారు అగుటను కనుపెట్టి, రాల్ఫ్ ఎంట్రికన్ సోదరుడు నన్ను ఆహ్వానించెను. ఆశ్రమమున పూజజరుగుచుండు నపుడుండు నిశ్శబ్దముండెను. ఎంట్రికన్ సోదరుడు నిశ్శబ్దముగ నాదరపూర్వకముగ నన్నాలింగన మొనర్చుకొనెను. హిందూమర్యాద నెరింగిన యీసోదరుని వదనము వికసితమై, మెల్లగను స్పృష్టముగను నాతోమాటాడి, నాపేరెరింగి, “లోన, పవిత్రాత్ములగు ఓంకారస్వాములవారు భక్తులకు తత్వబోధ జేయుచున్నారు వారి సెలవుకు వేచి, మిమ్ము బహుకొలది నిమిషములలో లోనకు ప్రవేశపెట్టెదను” అనుచు వెళ్ళిపోయెను. ఒకటి రెండు నిమిషములలో తిరిగివచ్చి, నన్ను తనవెంట లోనికి గొంపోయెను. రాజమండ్రిలో కక్కిరాల రామారావు దంపతులు ఇచ్చిన పరిచయపులేఖను స్వాములవారికొసంగి, నమస్కరించితిని. స్వామిజీ చిరునవ్వుతో నన్నుగ్రహించి, సభికురాండ్రకు ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ నన్ను పరిచయ మొనరించెను. వారందరును హిందూపక్షపాతులు, వేదమతావలంబకులు, నన్ను ప్రేమపూర్వకముగ హిందూదేశమును గూర్చియు, నాప్రయాణ విశేషములను గూర్చియు, అమెరికాకు వచ్చుటలో నాయాశలను గూర్చియు అడుగుచుండిరి.

ఎంట్రికన్ గారి సతీమణి ఓంకారస్వాములవారు ‘మదర్’ అని పిలిచెడివారు. నేనును ఆమెను ‘మదర్’ అని పిలుచుచుంటిని. ఆయె ప్రశాంత హృదయ. ఆమెది భక్తిపూరిత జీవితము. అమెరికనులకు గడు ‘హరీబరీ’ (హడావిడ్డి) ఆమెయందుగానము. మాకు భోజనమిడిన వెనుక శబ్దరహిత మగు నారాత్రివేళ ఆమె యొక యంగరకా నాపాదమస్తకమును ధరించి “షూరీ, నేనిప్పుడు హిమాలయమందలి హిందూయోగినివలె నున్నానా బ్రేగా చూచిచెప్పుము” అనెను! అమెరికాకు చేరిన వెనుక ఆరేయియంతటి శాంతియుత మగురేయిని నేను గడపియెరుగను.

ఫిలడల్ఫియా నగరము యునైటెడ్ స్టేట్స్ లో మూడవనగరము. దీనిజనాభా ఇరువది లక్షలు. పగలంతయు ట్రాఫిక్ వలన హోరుమనీ ధ్వని బయలుదేర్చుచుండును. ఫిలడల్ఫియా నగరము ప్రాముఖ్యత లేనిదికాదు. ఏలయన, బెన్ జమిన్ ప్రాన్ క్లిన్ మహాశయుడు గాలిపడగను ఎగుర వేయుచు విద్యచ్ఛక్తియొక్క తత్వము నెరింగిన దీప్రదేశముననే; ఆమెరికాకు వలసబోయిన ఐర్లోపియనులు ఇచ్చటనుండియే, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యాధిపతియగు మూడవజార్జి తో సంబంధమును విడనాడిరి; ఫెడరల్ కేపిటల్ సాపనకు పూర్వము జార్జి వాషింగ్టన్ ప్రెసిడెంట్ వినిపించిన దిచ్చటనే.

నాగరికతా చిహ్నంబులగు స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, గ్రంథాలయములు, చిత్రవస్తు ప్రదర్శనశాలలు, చిత్రకళాభవనములు, వినోదప్రదేశములు, ఆటలు, ఉద్యానవనములు, విశ్రాంతిస్థలములు ఇవన్నియు నిటగలవు.

ఇచ్చట ముఖ్యముగ చూడదగినవాని నన్నిటిని నేనుచూచుటకు వ్యవధిలేకపోయెను. నగిషీతో నిండియున్న ఓల్డ్ ఇండిపెండెన్స్ హాల్ చూడదగినదె. డ్రెక్యల్ ఇన్ స్టిట్యూట్, జెర్మన్ కాలేజీయు దర్శింపదగినవె. పెన్సిల్వేనియా విశ్వవిద్యాలయము గాంచదగినది ఇందు సుమారు 20 స్కూళ్ళు, కాలేజీలుగలవు. అందు పగలుకప్పించి, తీరికలేమి, రాత్రి వచ్చిచదువు వధ్యిసించువారి సౌకర్యార్థమేర్పడిన ఈవినింగ్ స్కూలును, స్కూలుకే వచ్చుటకు వీలులేని పరిస్థితిలోర్పడినవారికి పోస్టుద్వారా విద్యగరపు ఎక్స్ సెనస్ స్కూలును గలవు. ఫిలడల్ఫియాలో చూచితీరవలసిన కమరల్ మ్యూజియం ఉన్నది! యునైటెడ్ స్టేట్స్ వస్తువులనుకొను ప్రతి పెద్ద విదేశవర్తకునకును ఇది తగిన సుపాయములను చేయుచున్నది.

డేనియల్ గగిస్ట్ మేగారి దీనగరమె. ప్రపంచమునందు దొరికు రాగిలో సగమురాగి ఈ కోటీశ్వరునిచే. లోకమందలి పెద్ద రాగిగనులలో మూడు ఈయనచే, వీరికి రాగియేగాక తగరము, రజితము కనకముల పరిశ్రమలు గలవు. గగిస్ట్ మేగారి పనిలోనున్న యుద్యోగులు చాల యెక్కువ జీతములను సంపాదించుకొనుచుందురు. ఒకరికి పదిలక్షల డాలర్లట సాలుకు! పదిలక్షల డాలరులనగ దరిదాపు 90 లక్షల రూపాయిలు!